

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 10/2006 - 50 pàgines

Sessió ordinària del dia 29 de juny del 2006

El dia 29 de juny del 2006, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 27/2006, que és el següent:

Punt Únic: Debat sobre l'orientació política global del Govern.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
M. I. Sra. Mariona González Reolit

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació i Formació Professional; Antoni Puigdemívol Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca; Carles Font Rossell, Ministre d'Esports i Voluntariat i Pere Torres Montellà, Ministre d'Agricultura i Patrimoni Natural.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 10.10h)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, passem tot seguit al punt únic de l'ordre del dia amb la intervenció del Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Molt Il·lustre Senyor Síndic, Molt Il·lustre Senyora Subsíndica, Molt Il·lustres Senyores i Senyors Consellers Generals.

En acabar aquest primer any de legislatura, tinc l'honor de presentar-me davant del Consell General per exposar les línies principals de l'orientació política del Govern que presideixo.

Ho faré amb la convicció de participar en un acte polític de la màxima rellevància. El debat d'orientació política que ara iniciem és un dels esdeveniments més significatius del curs parlamentari i de l'any polític.

Contribució al debat polític

Em proposo que la meua intervenció d'avui contribueixi positivament a una articulació ordenada, suggerent i estimulant del debat polític en el nostre país. Tinc la convicció que de l'intercanvi de posicions i opinions que el meu discurs pugui suscitar, se'n seguirà una major claredat i comprensió dels termes en què es plantegen les alternatives que Andorra té al davant.

Sempre he cregut que les bones idees, particularment en l'àmbit públic, sorgeixen de la confrontació intel·lectual i d'anàlisis interactives; que no hi ha una veritat preexistent, sinó les opinions de molts, que es van combinant per crear-ne aproximacions. Aquest és el camp de la millor tradició del pensament liberal i reformador, que ha estat acceptat com a patrimoni comú de les diverses ideologies democràtiques.

Dintre d'aquest marc de còmoda confluència filosòfica, l'acte d'avui té una especial rellevància institucional. Perquè representa la vigència de la separació de poders.

Em correspon, com a cap de Govern, exposar davant dels representants del poble andorrà quina és la direcció, la línia estratègica de fons, l'orientació que ha pres el gabinet que tinc l'honor de presidir. Ho faré de manera que es visualitzi el més clarament possible la política governamental.

Intentaré remarcar algunes línies mestres que expliquen les accions governamentals en el seu conjunt i que volen ser la materialització de les

propostes amb les quals em vaig comprometre en l'escrutini dels electors andorrans.

Idees centrals

Són idees centrals i bàsiques com:

La voluntat decidida de donar un nou impuls a la modernització del país, que en garanteixi l'estabilitat i el creixement;

Promoure un consens, tan ampli com sigui possible, de la nostra societat per incorporar Andorra a una economia globalitzada, que ha de canviar radicalment el panorama de la nostra inserció al món;

Prioritzar amb claredat l'esforç en l'educació i la formació;

Assegurar un nivell més alt de benestar de totes les persones,

I, evidentment, garantir la conservació del nostre patrimoni cultural i natural.

Tinc la convicció, que una exposició sobre el sentit de les actuacions que el Govern ja ha emprès o té la voluntat d'emprendre, farà més fructífer el debat polític amb tots els grups parlamentaris i facilitarà a tota la ciutadania una comprensió clara dels afers públics.

En tot cas, em complauria que, a part de les formulacions de contrast més o menys radical que es puguin suscitar, sorgeixi la possibilitat d'acords de cooperació i entesa en alguns dels grans assumptes de país o d'Estat que exigeixen una participació del conjunt de les forces polítiques.

La dialèctica entre el Govern i l'oposició ha d'enfortir la qualitat de la nostra vida política. Si és una dialèctica positiva i constructiva, pot afavorir, també, el compromís de participació de la ciutadania en la cosa pública.

Solucions polítiques i reformes

Tenim un país amb institucions seculares, i n'hem d'estar orgullosos. A l'hora de governar, hem de tenir en compte aquesta realitat històrica singular, perquè implica la necessitat d'evitar les solucions polítiques simplistes o les aparents solucions immediates que no són possibles de sostenir.

Les reformes de fons que el Govern es proposa de seguir impulsant serien absolutament impossibles si no estiguessin presidides per una idea de l'interès general que s'imposa als interessos particulars.

En aquests primers mesos de Govern hi han hagut situacions que s'han acabat resolent amb sentit comú, ajustant les posicions respectives, amb bona voluntat i amb una visió objectiva dels interessos del país. Vostès mateixos hi poden posar els exemples

que els semblin, com l'exportació de terres fins al col·lapse circulatori.

No vull semblar frívol amb aquestes referències. Ben al contrari. Crec que hem estat capaços d'anar construint solucions. Hem anat aplanant el camí amb respostes graduals i no traumàtiques, amb respostes que el Govern voldria que tinguessin un efecte positiu addicional: millorar l'apreciació dels nostres ciutadans i ciutadanes de la nostra capacitat com a societat per a superar dificultats i introduir reformes. Apuntar, en definitiva, un camí de canvis reals que facin el nostre país més sòlid, més preparat per trobar el lloc que es mereix.

Aquest és, per a mi, el sentit de fons del que hem pogut començar a posar en marxa, tot i el soroll, ben natural per altra banda, que es provoca en una situació d'arrencada d'un nou Govern. És inevitable, i fins i tot, com és el cas, el nou Govern té el mateix caràcter polític general que el Govern del qual ha rebut el traspàs de poders.

Visió estratègica i de conjunt

Hem afrontat les nostres actuacions amb una visió estratègica, de manera que fossin coherents amb una idea de conjunt.

És el cas, paradigmàtic, de la posada en marxa del carril segregat reversible. Es tracta d'una actuació que tindrà un cert caràcter estructural immediat, tot i ser, fonamentalment, una resposta d'urgència. Però és una resposta que no s'ha improvisat, és una resposta que té un sentit estratègic i que només és l'arrencada d'una política molt més ambiciosa, de reordenació de la circulació en benefici de la qualitat de vida.

Avui els vull parlar no tant d'aquesta mena d'accions que, evidentment, havíem de prendre sense perdre massa temps, com d'aquells plantejaments estratègics de més profunditat, de les polítiques governamentals que seran l'instrument de les reformes de fons que el Govern es proposa.

Tenim la intenció de situar Andorra en una posició adequada per competir a Europa i a la resta del món.

És un objectiu que requereix un determinat grau d'esforç de tots, del Govern, dels ciutadans i ciutadanes en general. I és un objectiu que requereix moltes reformes.

Bases del nou model

Ens proposem, per dir-ho de manera molt resumida, invertir en el talent humà i en les infraestructures que calguin per desenvolupar la capacitat de les persones de generar riquesa, ocupació i benestar. Però ens plantejem també, i aquest és un element central de la nostra proposta, impulsar una renovació

a fons de l'arquitectura jurídica de les societats mercantils i del seu funcionament.

La reforma de les lleis societàries és la clau de volta del nou edifici de l'economia andorrana que ens proposem de bastir.

Unes inversions públiques estratègicament orientades, les reformes legals que els acabo de mencionar i la continuïtat de l'esforç d'inversió del sector privat ens conduiran, sense cap mena de dubte cap a l'horitzó que imaginem: creixement, estabilitat, més benestar general, l'excel·lència en l'educació, creació d'empreses innovadores, i també un nou marc estable de relacions positives amb els nostres veïns europeus.

Model de gestió governamental

Ens proposem governar el país amb visió d'Estat i no amb la vista posada en el rendiment electoral de cada decisió. Ho podem fer perquè tenim uns objectius clars, i també una gran confiança en el país i en la seva gent.

Governar vol dir prendre decisions. No podem conformar-nos a decidir el que és fàcil; hem de decidir allò que considerem que és bo per al país. No volem esquivar les decisions difícils. Prenem decisions perquè les considerem correctes, no perquè ens semblin populars o perquè puguin únicament satisfer els interessos sectorials o corporatius de determinats grups de pressió. Ens proposem que en les nostres decisions hi pesi més la responsabilitat que les consideracions de comoditat política.

El Govern té la seguretat que la seva responsabilitat i el seu rigor seran més beneficiosos per a Andorra i els andorrans que mesures populistes o oportunistes susceptibles de tenir una acceptació immediata.

Fins ara, el Govern amb el suport ferm del Grup Parlamentari Liberal, ha proposat reformes inexcusables, sovint conscient que la implantació no serà senzilla ni aplaudida de manera immediata.

Com que aquest Govern té una confiança ferma en les possibilitats del país, en les seves institucions i en les persones que hi viuen, és un Govern que enfronta la seva tasca amb optimisme.

Potser aniríem massa lluny si consideréssim l'optimisme com un valor. Deixem-ho com una actitud. És una actitud, en tot cas, que pot repercutir positivament en les nostres accions públiques, i fins i tot, en les accions col·lectives que haurem d'emprendre en aquesta etapa de reformes tan important per al nostre país.

Ens ho plantejem com un repte que, d'alguna manera, serà una mesura dels nostres encerts:

transmetre una visió positiva i optimista sobre les possibilitats del país.

Perquè la realitat andorrana ha estat, i és, la d'un país actiu i emprenedor. La nostra societat és una societat viva, cohesionable, dinàmica i creativa.

Confiem en els nostres projectes, en la nostra voluntat reformista i en la nostra capacitat modernitzadora. I confiem, per damunt de tot, en la nostra aptitud per aconseguir aquests objectius.

Un nou marc econòmic

Podem fer propostes realistes perquè disposem ara d'un diagnòstic complet del país, és el projecte Agència Andorra 2020. Vull recordar que els seus resultats es deriven de les opinions, l'experiència i els suggeriments d'un miler d'empresaris enquestats.

Ens hem proposat, -ja m'hi he referit-, articular una política de futur, de llarg termini, que tingui uns resultats duradors.

En destacaré els projectes estratègics i l'enfocament futur que el Govern vol donar a cadascun d'ells.

En termes d'orientació política, el Govern considera essencial tenir un objectiu ambiciós en matèria econòmica, amb les eines i els mecanismes necessaris per renovar i modernitzar la nostra economia i assegurar un creixement futur. Aquest objectiu és el de millorar la qualitat de vida i el benestar dels ciutadans d'Andorra, ja des d'ara, amb l'horitzó posat al 2020.

Ens proposem que Andorra mantingui el dinamisme econòmic. I creiem que aquest objectiu només es pot aconseguir en una societat cohesionada. I per a la cohesió cal un sòlid component d'igualtat i, òbviament, un respecte a la diversitat.

Les reformes en matèria de regulació mercantil implicaran un procés de reconversió i reestructuració econòmica. És evident que serà necessari que els empresaris, en la millor tradició dels pioners andorrans, assumeixin els nous reptes. La nova situació comportarà que tots plegats assumim una cultura més creadora i innovadora. Estem convençuts, però, que les oportunitats que s'obriran superaran àmpliament les dificultats.

Al Govern li correspon fer el possible per garantir les oportunitats de tots, assegurar el bon funcionament dels mecanismes del mercat i, per sobre de tot, proposar i mantenir una línia estratègica definida i coherent.

Agència Andorra 2020

És amb aquest propòsit, que acabem de posar en marxa un dels instruments bàsics per orientar la

nostra política de futur, que és l'Agència Andorra 2020.

Tenim l'objectiu central d'aplicar les idees que es recullen en aquest projecte, que combina el curt termini amb el mig i el llarg. Voldria remarcar que el pressupost i l'agenda legislativa actuals ja preveuen les primeres fases d'aplicació, a diferència, potser, del que havia passat en anteriors exercicis de prospectiva.

Creiem que és crucial que siguem capaços de combinar l'esforç de modernització dels sectors tradicionals de la nostra economia, fonamentalment, el turisme i el comerç, amb una actuació decidida encaminada a l'exploració de nous camps d'activitat, especialment en les àrees lligades al coneixement i a la societat de la informació.

Perquè només amb aquesta opció combinada, podem garantir que la nostra economia generarà els llocs de treball necessaris en nombre i en qualitat. D'altra banda, és l'única estratègia que pot conduir a modernitzar realment els sectors tradicionals.

El projecte proposa que el turisme segueixi sent un motor econòmic del país. Per tal d'aconseguir la màxima eficiència en aquest sector, les noves estratègies posen l'accent en la qualitat. Qualitat en els processos, qualitat en els productes que s'ofereixen, qualitat en la promoció, qualitat en la distribució... Crec que queda ben clar el paper fonamental de les noves tecnologies, fins i tot en un sector tan tradicional com el del turisme.

A més, la promoció turística i l'establiment de sistemes de qualitat en tots els àmbits relacionats amb el turisme han d'estar planificats, i és per aquest motiu que el Govern acaba d'aprovar la creació de la societat Andorra Turisme, per coordinar totes les accions del Govern, dels comuns i dels empresaris del sector.

Podríem fer unes reflexions perfectament equiparables si ens referíssim ara a l'esforç de modernització del comerç que haurem d'emprendre.

L'Oficina per a la Innovació Empresarial (OIE) té la vocació d'impulsar la modernització de la nostra realitat econòmica i, molt especialment, d'acompanyar les empreses en la seva inserció en l'àmbit de les noves tecnologies.

Al llarg dels primers mesos de funcionament ha posat en marxa el premi Innovadors 2006 i ja ha projectat el Fòrum Econòmic Internacional d'Andorra. Amb un caràcter encara més pràctic ha creat el Banc de proves per a les empreses pioneres en innovació, desenvolupament, investigació i recerca.

Normativa de societats

El Govern, conscient que el model econòmic que ha funcionat tan bé fins ara necessita renovar-se, basarà la seva política dels propers anys en una nova normativa en matèria de societats, que es desplegarà en dues fases.

Hem entrat a tràmit al Consell General la Llei de societats, la Llei d'inversions estrangeres, la Llei de la comptabilitat dels empresaris, i un cop aquesta estigui aprovada, desenvoluparem reglamentàriament el Pla comptable andorrà.

En una segona fase, la Llei d'auditoria, la Llei sobre l'impost de societats i la Llei de l'impost generalitzat indirecte, completaran el projecte de nova normativa en matèria societària.

Creiem que aquest nou marc legislatiu és la resposta adequada per desenvolupar totes les nostres possibilitats en un nivell d'igualtat amb els altres països europeus, perquè s'introdueixin dos factors claus: d'una banda, l'obertura del marc jurídic amb regles homogènies europees, i d'una altra, una acceptació més àmplia del capital estranger, que arriba al 100% en alguns sectors. Perquè el sistema funcioni hi ha d'haver un marc fiscal estàndard europeu i una comptabilitat que s'ha de portar d'acord amb les normes comptables internacionals.

Estem fent el que cal per atreure de manera transparent les inversions estrangeres, per millorar la seguretat jurídica i per estimular, en definitiva, les activitats en sectors de futur que avui Andorra no té. I ho fem establint mecanismes de liberalització tant progressius com immediats, que establiran les bases perquè el nostre teixit econòmic es diversifiqui.

Alguna veu veurà un perill en aquesta obertura a una competència més gran. Nosaltres hi veiem una oportunitat. L'oportunitat que necessita el nostre país en aquests moments de canvis per enfrontar-se als nous reptes econòmics mundials.

La nostra orientació exigeix seguir el trajecte paral·lel als països europeus més eficients; requereix que, marcant el nostre pas sobirà i al ritme que vagi més bé a la nostra manera de ser, no ens hem de distanciar amb pretensions passades de moda ni amb aspiracions vistoses però poc realistes.

En una economia moderna i competitiva com l'andorrana, és fonamental disposar d'un servei postal eficient, com a suport del desenvolupament de les activitats econòmiques, civils i socials del país. Per això, estem ja treballant en l'elaboració d'una regulació postal moderna, en col·laboració amb *La Poste* i els *Correus Espanyols*. No podem oblidar que la regulació actual està regida per un acord desfasat de l'any 1930.

Noves tecnologies

En relació amb la implantació de les noves tecnologies, els darrers estudis que s'han realitzat en col·laboració amb l'Institut d'Estudis Andorrans i la STA, mostren una mitjana d'utilització superior a l'europea. Són dades positives i gratificants, però hem de fer l'esforç de convertir aquesta realitat en una plataforma de creativitat i de suport a l'activitat emprenedora.

Un exemple d'aquest esperit és la iniciativa conjunta de l'OIE i l'STA, que han inaugurat un espai de cobertura WIFI per a accedir a Internet en dues places molt significatives del país: la dels Coprínceps, i la Plaça del Poble. La Biblioteca pública oferirà el mateix sistema en tots els seus espais.

Les tecnologies de la informació i la comunicació educatives com a eines al servei d'un ensenyament de qualitat es potencien a través de la xarxa d'alta definició Xena, que permet la connexió de tots els centres escolars d'Andorra, i amb el programa Clau Digital.

Considerem que és estratègic disposar d'unes infraestructures de telecomunicacions avançades, encara més que en la majoria de països, atès el dèficit que patim d'infraestructures de comunicació convencionals.

L'STA ha de tenir un paper clau en aquesta consecució almenys en tres grans objectius:

la millora de la connectivitat amb l'estranger, tant en l'augment de la capacitat com en la millora de preus; la simplificació i la innovació en els seus serveis,

i l'acceleració dels treballs perquè a Andorra la fibra òptica arribi a totes les empreses i llars.

En l'inici d'aquest segle XXI, la convergència digital i els avenços tecnològics de la ràdio, de la televisió i de la telefonia mòbil ens plantegen el repte d'aplicar noves solucions en el camp dels serveis de telecomunicacions i la comunicació electrònica.

La transició cap a un entorn digital adaptat a les necessitats del nostre país es va iniciar amb la telefonia mòbil i l'Internet. La implantació de la televisió digital terrestre (TDT) ha fet que Andorra se situï entre els primers països del món que han millorat l'oferta de la televisió analògica tant en quantitat de canals com en qualitat d'imatge i de so. Des del mes de novembre del 2005 es reben 15 canals de TDT en la totalitat del territori andorrà.

Aquesta situació, acompanyada de la recepció directa de la televisió per satèl·lit i dels avenços d'Internet en matèria d'imatge i so, ha modificat els hàbits de consum i les legítimes exigències dels usuaris. Per aquesta raó, ens hem de plantejar un nou model per a la ràdio i la televisió públiques, que

tingui en compte els desenvolupaments de les noves tecnologies, la diversitat de l'oferta actual i les expectatives de les empreses i les persones. La nostra ràdio i televisió han d'evolucionar per poder complir satisfactòriament les seves missions essencials de servei públic.

El proper pas serà l'apagament de la televisió analògica el mes de setembre del 2007. Això ens permetrà d'assolir l'etapa següent del desenvolupament de la TDT, amb una nova oferta de canals, de serveis de televisió digital interactius, la televisió cap als mòbils i la televisió d'alta definició.

Aquestes innovacions en el camp de la comunicació electrònica són essencials per al futur del nostre país, però necessiten un nou marc legislatiu que enforteixi el paper cabdal que tenen l'STA i la RTVA (la Ràdio i Televisió d'Andorra), i que a la vegada permeti el desenvolupament d'empreses i de serveis relacionats amb aquestes tecnologies i amb els continguts que han de vehicular.

Des de l'inici d'aquest any, amb l'ajuda de l'STA, la RTVA (la Ràdio i Televisió d'Andorra) i l'Oficina d'Innovació Empresarial (OIE), estem treballant per definir un nou model de comunicació electrònica, que no solament ens permeti de millorar quantitativament l'oferta de canals de televisió, sinó que, a més, faciliti la relació dels ciutadans amb les administracions públiques, creant aplicacions en el camp de la sanitat, l'educació, la cultura i l'administració en general, a fi que Andorra pugui mantenir i millorar la seva posició en l'Europa digital de demà.

Infraestructures i millora de la mobilitat viària

Tenim clar que un dels factors transcendents per a la millora de la qualitat de vida i de la competitivitat empresarial és el desenvolupament d'una mobilitat fluïda i segura.

Crec que es pot dir que s'han produït millores objectives en la circulació viària. És obvi que es tracta encara de petits ajustaments i canvis, però crec que no és excessiu dir que, com a mínim, s'ha aturat un procés de deteriorament. Encara queda molta feina. Però hi ha molts projectes a punt d'enllestir-se que milloraran ràpidament la qualitat de la nostra vida quotidiana, i també la dels nostres visitants.

Ja hem actuat amb l'eliminació de molts girats a l'esquerra, amb els primers carrils reversibles i amb la millora de diverses cruïlles conflictives. A la tardor posarem en funcionament el carril prioritari multiús per al transport públic, juntament amb el servei "bus exprés" entre Sant Julià i Andorra la Vella.

La posada en marxa del nou servei és només el començament d'una política de transport públic més ambiciosa, que preveu, un cop els nous carrils reversibles siguin operatius, unes ampliacions dels carrils segregats o preferents, la reordenació de línies i la integració tarifària. És un procés que serà llarg, exigirà flexibilitat, adaptació a nous hàbits i perquè no dir-ho, un important grau de paciència cívica.

El Govern també s'ha proposat una acceleració en el desenvolupament de les infraestructures de comunicacions.

Estem actualitzant el Pla sectorial de noves infraestructures viàries de l'any 2003, que preveu noves rotondes, nous vials d'interès general derivats dels Plans d'ordenament i urbanisme parroquials, i de la nova Llei de designació de carreteres del 2005, i també de l'experiència adquirida de les obres més significatives en curs de construcció, i de les recentment incorporades a la nostra xarxa viària.

Avui ja gaudim dels bons resultats que ha suposat la posada en marxa del túnel del Pont Pla i en especial la reducció significativa de temps de recorregut en el trajecte entre Andorra la Vella, i les Parròquies de la Massana i Ordino. I això amb condicions de seguretat i qualitat. Properament gaudirem també de la posada en servei de la prolongació del vial de l'Obac fins a la Margineda, que millorarà la mobilitat entre Andorra la Vella i Sant Julià de Lòria.

El túnel dels dos Valires, en curs d'execució, el complementarem a mig termini per l'anella formada pel túnel del Solà d'Andorra la Vella. Aquesta serà la gran via descongestionadora que ens permetrà la circumval·lació del nucli central urbà del país. També iniciarem l'execució del túnel de la Margineda a Aixovall, i la desviació de Sant Julià de Lòria.

El Govern ha establert com a principal prioritat el Pla sectorial, juntament amb altres actuacions més puntuals de la xarxa viària de carreteres generals, com són el vial de la Unió, els sectors de Riberola, el de Ràdio Andorra, el de Meritxell - Racons i la sortida nord d'Ordino.

Les infraestructures que fan possible la mobilitat i que són indispensables per a l'establiment de qualsevol relació comercial o empresarial són efectivament una qüestió d'Estat. La seva envergadura econòmica ens obligarà a executar-les emprant sistemes innovadors de finançament, que són habituals en els països del nostre entorn.

La nostra voluntat és iniciar, en el curs de la legislatura actual, la construcció de totes aquestes obres amb l'objectiu de poder-les posar totes en funcionament abans del 2015. Seran contractades en el curs dels propers dos anys, partint dels traçats i

estudis establerts en el Pla sectorial de noves infraestructures viàries, i del treball que resulti de la seva revisió, en l'àmbit de la seguretat i de l'impacte ambiental.

L'heliport nacional és una necessitat que farem realitat.

Política d'habitatge

La preocupació dels ciutadans pel problema de l'habitatge ha trobat en el Govern la màxima sensibilitat i ha tingut com a resposta la implantació de mesures concretes.

La política d'habitatge del Govern Liberal té essencialment dues vessants:

D'una banda, les accions relacionades amb el lloguer. Estem ja a la tercera convocatòria i el pressupost d'ajuda directa al lloguer del 2006 ha augmentat en un 154 %. En menys d'un any, 345 famílies o persones se n'han pogut beneficiar, i properament es resoldran les 607 sol·licituds presentades.

D'altra banda, la borsa d'habitatge permet posar els pisos a un lloguer d'uns preus mitjans un 20% inferiors al mercat.

En matèria d'habitatge el Govern orienta la seva acció política amb criteris de sostenibilitat i el reconeixement del dret d'escollir lliurement un habitatge i un lloc de residència habitual i permanent.

El Reglament de rehabilitació de pisos de lloguer (mitjançant un programa de crèdit de tipus 0) farà possible que la millora repercuteixi en el preu del llogater.

El 2007 es posarà en funcionament una Oficina de la Propietat, per garantir la seguretat jurídica del mercat immobiliari.

Per afavorir la compra i la venda de pisos per part dels nacionals i residents, si és per a residència habitual i permanent, el Govern ha proposat les dues mesures fiscals relacionades amb l'ITP i la plusvàlua, que graven l'especulació.

Política exterior

Les relacions exteriors estan plenament condicionades per l'objectiu del Govern d'obrir la nostra economia a l'entorn europeu i internacional. Per això, les bones relacions amb Europa són molt més que una prioritat governamental. Són una necessitat de supervivència que Andorra accepta de bon grat, per raons històriques, per afinitat cultural i geogràfica i per garantir l'estabilitat del nostre creixement. Europa és un marc en el qual compartim el llegat que es deriva de l'experiència històrica

comuna i els valors de la convivència i de la democràcia.

El mes de novembre va tenir lloc a Brussel·les la primera reunió del comitè de cooperació Andorra-UE. Gràcies a les gestions d'Andorra, França i Espanya han introduït els projectes de cooperació transfronterera amb Andorra dins del seu marc estratègic per als fons europeus en el període 2007-2013. A més, s'ha treballat en les infraestructures de comunicació, per definir amb els veïns i amb Europa les necessitats d'Andorra en carreteres i xarxa ferroviària europea.

Relacions internacionals

Els canvis legislatius en matèria de societat, comptabilitat, fiscalitat i inversions estrangeres, han de servir també per negociar amb els països més propers uns acords de doble imposició que permetin la sortida de la llista de paradisos fiscals. La negociació i la signatura d'un compromís d'adequació de la normativa andorrana als estàndards de transparència i d'intercanvi d'informació delimitats per l'OCDE, comportaria, també, la sortida de la llista de paradisos fiscals no cooperatius d'aquest organisme.

Durant aquest any, després de la participació d'Andorra en el Fòrum Fiscal Global, s'ha iniciat una estreta relació de treball amb l'OCDE, tal com ho corrobora el darrer informe de 29 de maig.

Negociar convenis de doble imposició amb els països veïns, ens permetrà fer un gran pas endavant en la nostra integració econòmica, oferir noves oportunitats empresarials als nostres joves i aconseguir així els objectius del programa 2020. És el camí perquè els empresaris que siguin creatius i eficients puguin exportar serveis sense restriccions ni penalitzacions.

Durant aquest primer any, d'acord amb el projecte iniciat en la legislatura anterior, hem posat les bases legals i reglamentàries per a una implantació harmònica de la imposició indirecta i també de la fiscalitat de l'estalvi.

A banda de les relacions amb França i Espanya, hem començat a desplegar una política de relacions reforçades amb els petits estats d'Europa.

Hem establert un eix de col·laboració amb Luxemburg, i amb Liechtenstein hem teixit lligams que cada cop són més forts. Amb Mònaco estem preparant l'establiment de relacions diplomàtiques. L'agenda electoral de San Marino, permetrà de continuar amb el nou govern que surti de les urnes, la relació actual de confiança recíproca. Malta ens és propera per l'acord bilateral d'amistat que vàrem negociar fa dos anys. Islàndia ens ha brindat, des de

fa anys, un ambaixador que presideix el grup de treball d'Andorra amb l'OMC.

L'intercanvi d'ambaixades residents amb Portugal ha afavorit una relació amb aquest Estat, que correspon a la importància pel nostre país de la comunitat d'origen portuguès. La negociació d'un acord bilateral de circulació de persones és una prioritat per al meu Govern. Aquesta tardor lliurarem al Govern portuguès les aportacions andorranes al projecte de conveni bilateral, que confio que es pugui cloure durant el primer semestre de l'any vinent.

En els propers mesos, completarem la nostra presència en organismes internacionals. Farem efectiva la nostra admissió a la FAO (*Organització de les Nacions Unides per l'Alimentació i l'Agricultura*), votada ja per aquesta Cambra; esdevindrem membres a tots els efectes de la Francofonia; cercarem l'admissió d'Andorra a la Unió Postal Universal i ens apropiem a l'AIEA (*Agència Internacional per a l'Energia Atòmica*) per les facilitats que pot donar a Andorra en matèria de tractament oncològic. Continuarem naturalment amb la nostra participació activa a l'ONU, al Consell d'Europa i a l'OSCE.

Les noves lleis econòmiques d'Andorra ens haurien de permetre també d'avançar en l'aproximació progressiva a l'Organització Mundial del Comerç (OMC) i al Fons Monetari Internacional (FMI).

Cooperació

Continuarem potenciant la política de cooperació al desenvolupament. Incidirem en les accions destinades a la infància i a la dona en països del Tercer Món, conjuntament amb els organismes internacionals i les diferents ONG's. També participarem en aquells programes per al desenvolupament que se centren en el desarmament i la promoció dels drets humans.

Equilibri pressupostari

Conscients de la importància que té la bona gestió i el respecte del diner públic, el Govern està desenvolupant una important política d'eficiència pressupostària, que ens permetrà equilibrar el pressupost i les finances públiques i arribar a l'ambiciós objectiu d'un dèficit zero al final d'aquesta legislatura.

Política social

A la base de totes aquestes modificacions estructurals, hi ha el convenciment que són un requisit indispensable perquè sigui possible una política social eficient.

Ha estat possible l'acord de tots els grups parlamentaris en la Llei de mesures urgents i puntuals de seguretat social.

És la bona resposta als grans canvis que viurà la societat andorrana, d'acord amb una doble tendència que ja hem començat a constatar: d'una banda, l'increment constant de la demanda de serveis mèdics amb l'augment consegüent de la despesa, i d'altra banda, i feliçment, l'allargament progressiu dels anys de vida.

Crec que ens n'hem de felicitar. Aquesta és el tenor que ha de presidir, segons el parer del Govern totes les innovacions legals en els àmbits de la seguretat social. Cal que Andorra continuï sent una societat solidària.

El nostre objectiu d'inclusió social es defineix en termes de ciutadania: drets civils i llibertats individuals, oportunitats i integració a l'espai públic: accés al treball, a l'educació i als serveis propis d'una societat moderna.

Lleis socials

Durant aquesta legislatura el Govern s'ha proposat elaborar un seguit de lleis socials que aportaran cohesió social i contribuiran a defensar els drets i les llibertats de treballadors i empresaris. La Llei de seguretat i salut en el treball i la Llei de llibertats sindicals es troben en fase d'anàlisi a l'espera de les observacions que hi vulguin aportar els diferents agents socials. Es troba també en procés de realització la Llei dels convenis col·lectius, que ha de servir per establir un seguit de pactes i compromisos entre treballadors i empresaris i que comportarà una modificació de la Llei del contracte laboral.

Com he dit, des de l'inici, la tasca governamental s'orienta a proposar mesures i respostes duradores i de futur a qüestions fonamentals per a un desenvolupament ordenat i positiu del nostre país.

Benestar

El Govern ha impulsat l'elaboració del Pla nacional d'atenció social, que ha permès agrupar diferents estudis realitzats sobre les necessitats socials existents i fer-ne de nous, per disposar d'un acurat diagnòstic de la situació. Aquesta planificació s'ha fet de manera participativa, implicant tant el sector públic, el Govern i els comuns com les entitats cíviques, els grups socials i la ciutadania en general.

La segona opció en el terreny del Benestar és l'atenció a la dona i el foment de la igualtat d'oportunitats.

En la política social del Govern, l'àmbit familiar, que sota les seves diverses formes continua sent la base de la societat, és objecte d'una especial atenció

davant dels problemes que es van detectant de vulneració dels drets i de la integritat de la persona.

Quan les disfuncions es produeixen dins d'una unitat familiar també demanen la garantia de l'Estat que té l'obligació de protegir-los. I en aquest marc, sabem que la violència de gènere pot ser i, de fet, ho és, un problema ocult. Volem que els casos que es presentin siguin tractats amb la diligència que demanen les situacions urgents. Les dones víctimes, i tothom, ha de saber que existeixen els recursos per respondre a aquestes situacions i que la intervenció pública es farà amb la discreció necessària perquè sigui realment efectiva.

L'experiència viscuda en altres països ens mostra que la violència domèstica i particularment la de gènere no és un problema de solució senzilla. El fet que les xifres objectives no ens parlin de cap situació alarmant, no disminueix la importància que la política governamental atorga a aquesta lacra social dels nostres dies.

La tercera línia d'orientació en aquesta matèria és l'atenció i la protecció a la infància, que guia la nostra política d'acord amb les disposicions de la Convenció sobre els drets de l'infant, ratificat per Andorra, i en vigor des del 1996. Seguint les recomanacions del Comitè d'aquesta Convenció, ben aviat iniciarem el pla d'acció per la infància.

La voluntat governamental expressada en tots els projectes: de manutenció, situacions de precarietat, discapacitats, gent gran, infants (en situació de risc, centre d'acolliment, adopcions), persones amb problemes sociolaborals (perquè acaben de sortir de la presó o perquè no troben feina) i amb totes les ONG's, entre altres, aquesta és l'opció que també es reflectirà en el nostre pressupost.

Continuarem invertint en aquest concepte, per pal·liar disfuncions socials o lluitar contra les injustícies, i les situacions d'exclusió, de necessitat o de precarietat.

Si ens trobem avui exposant les grans línies d'orientació del nostre projecte governamental és perquè volem un país de progrés, orgullós de si mateix i confiat en les seves possibilitats.

Immigració

Si Andorra avui és com és, i té les expectatives de futur que té, és gràcies a l'empenta, la iniciativa i l'esforç de tots i cadascun dels seus ciutadans, amb independència de l'origen i les condicions.

Tot Europa es troba confrontada avui a uns nous moviments migratoris, que sembla que marcaran amb claredat aquest començament del segle XXI.

Pel que fa a la immigració, l'objectiu primordial del Govern és seguir prioritant i protegint, en primer lloc, els ciutadans andorrans i els que ja hi resideixen, totes les persones que viuen i treballen a Andorra.

El reagrupament familiar és una eina d'estabilitat d'eficàcia demostrada i n'hem de mantenir els principis tot garantint que es realitzi en unes condicions favorables. La nostra intenció és presentar un projecte de reforma de la Llei qualificada d'immigració que faciliti la integració i l'estabilitat, i paral·lelament estableixi un període raonable d'estada al país d'un nouvingut abans de poder exercir el dret al reagrupament. Aquesta modificació es farà seguint la línia del que és habitual a Europa, i dins els paràmetres de la Carta social europea i la seva jurisprudència.

En aquesta matèria, ja fa anys que a Andorra es dona una realitat no desitjable, que és la de l'excessiva rotació dels immigrants, que ha portat el Govern a fer una diagnosi objectiva de la nostra realitat migratòria.

Segons les dades del Departament de Treball, una situació gens nova d'altra banda, el 50 % dels immigrants deixen el país al cap de dos anys. En aquest context, parlar de societat cohesionada i d'integració equival a parlar, com a mínim, de superació de grans dificultats.

Un dels objectius que el Govern vol donar a la seva política és millorar la qualitat dels serveis, tot facilitant l'arribada de personal especialitzat i qualificat. Per aconseguir aquest objectiu ens és necessari conèixer amb detall tots els mecanismes que s'amaguen darrere del moviment migratori i laboral.

L'eina per fer-ho possible serà sens dubte la creació de l'Observatori Laboral, que coordinarà i dirigirà tota la tasca d'obtenció d'informació indispensable, com la que ja ens estan facilitant les enquestes del Departament de Treball. Són unes dades molt valuoses que ens permetran fixar uns criteris de política immigratòria més adequats a la nostra realitat.

En l'àmbit laboral, el Servei d'Ocupació constitueix un mitjà eficaç per interrelacionar l'oferta i la demanda del mercat de treball i aconseguir una mediació que respongui a les necessitats de les empreses que requereixen personal i de les persones que busquen feina. El mateix Servei d'Ocupació canalitzarà les accions de formació, informació i orientació professional i ocupacional, i ajudarà tant a trobar feina com a mantenir-se i millorar en cada sector d'activitat. Posteriorment es farà el seguiment.

La immigració i el mercat laboral estan íntimament relacionats i no volem deslligar les polítiques que es facin en aquest àmbit de les expectatives de futur dels nois i noies residents al país que acaben els estudis. Per això, iniciarem els treballs de l'enquesta de les sortides del sistema educatiu, que abordarà la situació dels estudiants andorrans i les seves oportunitats en el mercat laboral.

Igualment, ja hem previst un estudi sobre la rotació del nostre mercat de treball, i hem iniciat una anàlisi que ens permetrà obtenir indicadors comparables amb els d'altres països, sobre la salut del mercat laboral i la seva evolució.

L'acció del Govern s'orienta a limitar la immigració temporera i evitar la precarietat i els abusos, i també a donar més informació als immigrants i als empresaris sobre el funcionament del sistema. Aquest darrer objectiu es podrà fer efectiu ben aviat amb la creació d'un Servei d'Informació i d'Acollida als Immigrants.

Pel que fa a la composició social, els països europeus tendeixen avui vers realitats multiètniques i multiculturals. I com fan aquests països, Andorra també s'ha de dotar dels instruments i les mesures que conjuguin el respecte per les cultures dels nousvinguts amb les millors facilitats d'integració.

La intenció del Govern, abans que s'acabi la legislatura, és valorar en positiu l'esforç d'integració de les persones que aprenguin la nostra llengua i cultura. És un esforç que aportarà beneficis, no solament a la cohesió de la societat andorrana, sinó també a la millora de les expectatives professionals i socials de la persona que el fa, i d'una manera gens negligible, als serveis comercials i turístics que Andorra ofereix.

L'orientació que hi volem donar, s'allunya de la penalització i la sanció. S'inclina més aviat per lligar directament l'acreditació d'uns coneixements de català i de país amb l'atorgament de facilitats suplementàries de les administracions.

Per acreditar aquest esforç, el Govern vol crear un certificat adaptat a aquest objectiu. Al Servei d'Informació i Acollida als Immigrants que es posarà en marxa aviat, s'hi donarà informació sobre els avantatges d'aquesta actitud i la manera d'obtenir el certificat.

Justícia i seguretat

En l'objectiu de fer possible una societat més cohesionada i equitativa, el Govern considera una prioritat que hi hagi una Administració de Justícia cada vegada més àgil, per a la qual cosa cal dotar el sistema judicial dels recursos humans i econòmics escaients. Aquesta tardor s'incorporarà un nou fiscal

adjunt i es crearà l'onzena Batllia, composta pel batlle i el seu equip. Paral·lelament s'estan finalitzant els treballs de dos nous mòduls mentre esperem la creació de la nova seu.

La Llei del procediment executiu de l'ordre judicial de pagament, que ja està elaborada, farà més ràpid el funcionament executiu de la justícia. El Govern considera que la regulació de la carrera judicial és ara ineludible.

Un dels valors més remarcables del nostre país és la seguretat ciutadana, altament valorada tant pels nostres conciutadans com pels turistes. Per tal de seguir potenciant i millorant aquest aspecte que afecta directament la nostra qualitat de vida, el Cos de Policia intensifica la seva actuació en l'àmbit de la prevenció i de l'operativitat.

El Govern vol apropar el Cos de Policia al ciutadà completant l'obertura dels despatxos parroquials i augmentant la presència de policies a la via pública, mitjançant la posada en funcionament del policia de proximitat, més accessible i operatiu.

L'àmbit de la prevenció afecta directament el trànsit. Per evitar l'excés de velocitat, que és una de les causes més importants dels accidents de circulació, s'ha instal·lat una xarxa de radars fixos i mòbils.

Avui disposem de 210 agents. L'increment d'efectius dels últims temps permet dur a terme més projectes i potenciar les unitats d'investigació en aspectes com la utilització il·lícita de les noves tecnologies, la secció especialitzada en menors, la secció especialitzada en violència domèstica, i també s'ha incrementat la secció especialitzada en estupefaents.

Finalment, voldria destacar l'aspecte preventiu i operatiu, que es constata també en la potenciació dels controls de frontera.

Per tal de garantir la seguretat i la protecció civil dels nostres ciutadans i dels turistes, el Govern està treballant en la creació del 112, que coordinarà de manera immediata els diferents serveis de socors: policia, hospital, equips de salvament, i farà front a tot tipus d'incidents i de catàstrofes naturals o ocasionades.

Educació i formació

De tots els mecanismes a l'abast del Govern per superar qualsevol desigualtat, no hi ha dubte que l'eina més important és una educació de qualitat, perquè és la millor garantia d'igualtat d'oportunitats per a tothom.

Com he manifestat repetidament, no es pot parlar d'una educació deslligada del progrés, de la riquesa i del benestar.

L'educació ajuda a la persona a aprendre a ser allò que és capaç de ser. Més que cap altre recurs d'origen humà és el gran igualador de les nostres condicions i possibilitats, i és el motor de creixement material i moral de les societats.

El Govern s'ha proposat fer possible la millora de les competències dels alumnes del sistema educatiu andorrà en quatre llengües. Ho farà reorganitzant els plans d'estudis de maternal fins a batxillerat, afavorint l'intercanvi d'ensenyants i també establint beques per perfeccionar i complementar els aprenentatges. En els nostres objectius educatius, l'esperit emprenedor, la curiositat intel·lectual, i el foment de les capacitats de cadascú tenen un lloc preeminent.

Durant aquest primer any s'ha fet un treball intens de planificació d'infraestructures escolars a 5 i 10 anys vista. Ja disposem de la nova Escola Andorrana de la Massana; els treballs de l'edifici per a la Formació Professional estaran enllestits al mes de setembre, i ja s'han iniciat els de l'Escola d'Encamp i els d'Ordino. Aquest mes de setembre s'iniciarà un Diploma d'Ensenyament Professional de secretariat multilingüe i un batxillerat professional en la branca sanitària social. Paral·lelament, s'ha començat a desplegar la formació professional continuada i el reconeixement de l'experiència professional que, més enllà d'incrementar la qualificació, donarà dret a obtenir una acreditació estatal.

La nostra política en matèria d'educació s'orienta cap a la motivació dels ciutadans en l'actualització constant i la millora dels seus coneixements i competències professionals, perquè és realment la nostra garantia real de futur.

Conseqüents amb aquesta prioritat, hem impulsat el projecte de Formació Continuada a Andorra (Forma), producte de la col·laboració amb la Universitat d'Andorra i amb altres institucions del país.

El Govern vol identificar les necessitats reals de formació dels diferents sectors i dissenyar plans que hi responguin amb eficàcia.

En matèria d'ensenyament superior el nostre futur més proper passa per la presentació d'un Projecte de llei d'ensenyament superior i recerca. Aquesta regulació s'adequa a les disposicions de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior, és a dir, el que es coneix pel procés de Bolonya.

Per tal d'incentivar la creació d'empreses innovadores, estem revisant el marc jurídic que fa referència a la protecció de la propietat intel·lectual. La modificació de la Llei de patents i la redacció del seu reglament d'aplicació, farà més àgil el procés de registre de patents i donarà estabilitat jurídica i les

garanties necessàries, a les empreses que vulguin instal·lar-se a Andorra.

Gràcies a la innovació i la coordinació de projectes i esforços estem a punt de disposar del Centre d'Estudis de la Neu i de la Muntanya d'Andorra, que ha d'abraçar l'actual Centre de Recerca en Estudis de la Terra i part del Centre de Biodiversitat de l'Institut d'Estudis Andorrans.

En matèria d'oferta universitària, el mes de setembre del 2007 s'iniciarà una nova formació presencial de 3 anys a la Universitat d'Andorra: el bàtxel·lor en ciències de l'educació, amb un pla acadèmic específic inspirat en els plans d'excel·lència de Luxemburg i Finlàndia.

Cal també una revaloració decidida de la tasca i la figura més important de totes: l'ensenyant. Posem en les mans d'aquests professionals totes les esperances en una educació millor; per això els hem de donar recursos i la confiança, i l'agraïment. A canvi, també hem de poder demanar-los responsabilitats. Volem incidir en actuacions coordinades entre tots els sistemes educatius, amb diversos ministeris i agents socials implicats. El Pla nacional contra les drogodependències és un bon exemple de la necessitat de procedir de manera coordinada.

Esport

La política de foment de l'esport de base i les activitats físiques entre els escolars del país és el camí que ajudarà a la integració, la salut i el benestar de la nostra joventut.

El desenvolupament del Pla nacional contra el dopatge, amb la implicació del Comitè Olímpic Andorrà i les federacions esportives, ha de permetre assolir la política de tolerància zero.

El diàleg iniciat amb tots els comuns, es veurà reflectit en la presentació del Pla nacional d'infraestructures esportives.

Finalment, la creació d'una taula interministerial de potenciació del voluntariat, facilitarà la gestió diària de les federacions esportives i permetrà rendibilitzar els recursos, que ajudaran a assolir els nous reptes i projectes esportius.

Cultura

Un poble educat és un poble que té accés a la cultura, que la coneix, valora i difon la seva història i el seu patrimoni, i s'hi identifica perquè n'està orgullós.

L'Agència Andorra 2020 també marca les pautes per a una nova política cultural del Govern. Una bona oferta cultural, coherent i contextualitzada, és necessària a Andorra no solament pels residents sinó també per potenciar la qualitat del marc turístic.

Els Ministeris de Cultura i de Turisme treballen conjuntament en noves iniciatives, com ara els circuits amb autobús que es posaran en marxa aquest estiu i donaran una visió conjunta del magnífic romànic andorrà. També es potenciarà l'itinerari del ferro amb noves escultures.

Dels projectes realitzats en aquest àmbit, voldria destacar el Centre d'Interpretació Andorra Romànica. Els museus d'Andorra, que hem obert gratuïtament al públic els diumenges, també s'organitzaran d'acord amb una planificació d'objectius. El Museu Nacional d'Andorra donarà les eines necessàries per entendre, a partir d'elements valuosos del nostre passat, la identitat del nostre país.

De cara als monuments romànics, volem establir un diagnòstic del seu estat de conservació i un pla integral amb accions concretes d'aquí al final de la legislatura per a la seva restauració i posada en valor.

De la mateixa manera, els nous arxius nacionals d'Andorra esdevindran una realitat. Documents tan essencials per a la nostra identitat com els Pareatges, l'acta de creació del Consell de la Terra, o el *Manual Digest* trobaran un lloc permanent, digne i segur de preservar-los i transmetre'ls a les generacions que vindran.

El Govern continua determinat a preservar el patrimoni d'Andorra. Hem iniciat un expedient d'expropiació de l'edifici de l'Hotel Rosaleda d'Encamp, que permetrà restaurar-lo degudament i destinar-lo a utilitat pública. També hem continuat els tràmits legals per recuperar els frescos de Santa Coloma i retornar-los a casa.

Aquest proper mes de juliol, el Govern crearà l'Escena Nacional d'Andorra (ENA), centre dramàtic nacional de totes les arts escèniques com el teatre o el cinema. Hem ampliat l'ONCA amb un format clàssic per dinamitzar-ne la projecció.

Salut

Els ciutadans d'Andorra tenim un dels sistemes sanitaris més eficients dels països occidentals. Per això, el que hem fet fins avui i allò que orientarà la nostra acció de govern és un treball d'actualització constant dels nostres estàndards de qualitat reconeguts internacionalment, perquè l'alt nivell de protecció de la salut no solament es mantingui sinó que, a més, es vagi adaptant a les noves situacions.

Posarem en marxa immediatament la redacció d'un pla estratègic de salut que haurà d'estar enllestit en sis mesos. Volem disposar d'una anàlisi exhaustiva i objectiva del nostre sistema de salut i d'unes propostes concretes per millorar-lo a mitjà i llarg termini.

Els professionals de la salut constitueixen la pedra angular del sistema de salut i necessiten disposar, entre altres, d'un marc legal actualitzat que reguli el seu exercici, que faciliti l'eficàcia de les seves actuacions i que centri en tot moment l'exercici professional en l'interès dels pacients i de la població en general. Durant la legislatura passada s'hi va treballar àmpliament, i el Govern vol prendre'l en consideració properament.

Agricultura i patrimoni natural

Pel que fa a l'agricultura, vull destacar la continuació d'un treball molt seriós de consolidació, de la comercialització de la carn sota el segell oficial de control i garantia, "Carn de qualitat controlada d'Andorra". Un altre projecte és la creació d'un espai de divulgació i valoració de les tasques realitzades pels pagesos i ramaders, de la seva empremta i de la seva aportació al manteniment del patrimoni i les activitats naturals.

He començat aquesta part de la meva intervenció parlant de l'Agència Andorra 2020 i voldria tancar-la amb unes recomanacions d'aquest mateix projecte que afecten l'essència del nostre país. En l'orientació política del Govern les accions de protecció, recuperació i foment del patrimoni natural i del medi ambient formen un tot indissociable, i fan de teló de fons de moltes altres actuacions.

L'Agència Andorra 2020 propugna, amb accions concretes, la recuperació del paisatge i el foment de noves activitats relacionades amb la natura que el Govern considera de gran rellevància.

Un dels programes del Govern que van en aquest sentit, és la creació d'una xarxa de camins rals, que enllaçarà diversos nuclis urbans del nostre territori al llarg d'un entorn agradable i fora de les vies destinades al trànsit rodad. El projecte del camí ral de la Massana es troba en fase d'adjudicació, i paral·lelament s'està elaborant un primer inventari dels camins rals per recuperar-los en el proper any.

Amb vista a fer efectius els objectius esmentats, estem a punt de començar a construir el refugi guardat de Juclar, que volem que sigui una primera realització dins el projecte de xarxa de refugis guardats d'Andorra. Volem oferir la possibilitat de fer la volta a Andorra a través de l'itinerari de muntanya GRP (Gran Recorregut País), que ja està senyalitzat. Aquesta xarxa de refugis guardats donarà servei al GR11 (Gran Recorregut al Llarg dels Pirineus).

La recuperació del paisatge ens obliga a continuar treballant en la restauració dels marges i les lleres dels rius. Enguany es durà a terme el tram del riu Valira d'Orient al seu pas per Encamp. També es

construiran els trams d'escala per a les truites, com a continuació de la que hi ha en el tram inferior del pont de París.

Ja hem començat, d'acord amb la planificació del projecte Andorra 2020 a posar fil a l'agulla per fer realitat el Pla d'embelliment dels pobles i els nuclis urbans, per integrar-los al paisatge i fer-los més harmònics amb l'entorn de muntanya.

En l'àmbit de la fauna, s'estan duent a terme tasques encaminades al manteniment de poblacions i d'espècies amenaçades com el trencalòs, en col·laboració amb organismes i administracions dels estats veïns. Aquesta cooperació també té lloc en el seguiment de problemes sanitaris, com ara el cas del pestivirus dels isards.

Medi ambient

La preservació del medi ambient, que és l'objectiu de la llei d'avaluació d'impacte ambiental, és decisiva per aconseguir les nostres prioritats. Treballarem també per consolidar la xarxa de control i vigilància de la qualitat de l'aire i per millorar la qualitat de les aigües superficials mitjançant els controls permanents dels col·lectors generals, amb una especial atenció en els embrancaments que s'hi connecten, i una altra especial atenció en el bon funcionament de totes les estacions depuradores d'aigües residuals.

També estem treballant en el desenvolupament d'una campanya d'estalvi d'energia. La situació d'augment constant del preu de l'energia i, especialment, del petroli està esdevenint estructural. D'altra banda, les preocupacions mediambientals indueixen cada vegada més els països a revisar la seva política energètica per donar-hi una perspectiva de màxima amplitud.

Energia

El Govern, mitjançant el que hem anomenat el Pla estratègic de l'energia, s'ha proposat fer el primer pas en la implantació d'una política energètica que tingui en compte la participació dels sectors públic i privat. Inclou un pla d'eficiència energètica que propugna la utilització de l'energia de forma més racional i la promoció de l'estalvi.

El resultat d'aquest projecte es presentarà a finals d'any, però en paral·lel ja s'estan duent a terme algunes accions concretes, com ara la modificació del reglament de seguretat per a dipòsits i aparells d'utilització d'hidrocarburs en locals d'habitació per reduir el consum energètic de les instal·lacions de calefacció, i també la introducció de requisits energètics en el projecte de reglament de construcció de centres d'ensenyament, que és un primer pas per fomentar l'eficiència energètica dels edificis, a més

de tenir una funció didàctica per als mateixos alumnes.

Paral·lelament a aquesta política estratègica, per garantir l'energia elèctrica que Andorra necessita, FEDA està treballant en un projecte de línies d'alta tensió subterrànies.

L'objectiu és el soterrament total de totes les línies d'alta tensió tant en zones urbanes com en entorns naturals, que multipliqui per tres la nostra capacitat d'electricitat actual. El sistema projectat assegura que els riscos de medi ambient i els impactes visuals siguin nuls. És un repte tecnològic i paisatgístic de gran transcendència per al nostre creixement sostenible.

Per això, s'estan projectant dues noves estacions transformadores i repartidores ETR (ampliant la de la Margineda, i una de nova a Grau Roig).

Administració

Les prioritats que he intentat explicar avui requereixen un cos de funcionaris experimentat i implicat en la seva funció. L'Administració és una peça clau en tot engranatge de l'Estat, perquè és l'eficient traducció en termes humans de les polítiques de l'Executiu.

El país necessita una Administració transparent, professional i eficaç al servei dels ciutadans i de les empreses. Per garantir un servei públic de qualitat, el Govern vol treballar en la revaloració de la funció pública i vol analitzar a fons les condicions del seu exercici. És una qüestió que es vol abordar millorant l'accés a la formació permanent i a la carrera professional, sense precipitacions però amb fermesa i objectivitat.

La nostra orientació és millorar en eficàcia i en la comunicació amb els usuaris, i al mateix temps suprimir les traves burocràtiques que obstaculitzen aquest objectiu.

Arriba la conclusió:

Som un poble emprenedor i treballador; i mai no hem deixat de demostrar als altres i a nosaltres mateixos que sabem adaptar-nos, com ara mateix estem fent, a les noves conjuntures econòmiques i socials per sortir-ne ben situats.

De tots els moments difícils que ha viscut al llarg de la seva història apassionant, Andorra, sempre se n'ha sortit airoso. Els andorrans hem anat superant cada vicissitud de la millor manera que hem sabut. I ens n'hem sortit. I avui més que mai perquè tenim un projecte, tenim unes bases i tenim un futur ple d'expectatives.

No comparteixo el pessimisme que a vegades sembla estès entre alguns dels nostres conciutadans. La

confiança en el futur que expresso està ben fonamentada en la situació objectiva. El país està en les condicions adequades de sortida per a fer front al repte que se li presenta.

Però, el Govern no vol caure en l'autocomplaença. Hem de tenir present que podem anar molt millor, que ens podem fixar objectius més ambiciosos, que podem ser més emprenedors i generar més ocupació, i ben segur, el Govern pot ser més eficient.

Tenim en tot cas les eines per fomentar el talent, la igualtat d'oportunitats i la cultura del mèrit. I tenim clar l'objectiu de millorar radicalment el posicionament d'Andorra en el món i el benestar de tots els seus habitants.

Voldria incidir en el benestar que persegueix la política governamental, perquè no és només la recerca d'una posició econòmica o material, sinó més aviat l'assoliment dels objectius personals, socials, familiars i professionals de cada un dels habitants del nostre país.

Posant els mitjans per fer possible la capacitat de realització de cadascú, els nostres objectius polítics volen fer coincidir el concepte de felicitat de les persones o els col·lectius, el *ser* o el *tenir*, amb un projecte de país, treballador i confiat en el futur.

El meu missatge d'avui és que aquest Govern és un Govern seriós i responsable, que ha demostrat capacitat de resposta davant dels problemes i ha identificat uns objectius clars.

És un Govern que sap ser flexible quan cal, que busca i troba el consens, i que no dubtarà mai a donar la raó als seus interlocutors si la proposta que es planteja és bona per al país.

Els grans avenços econòmics i socials són fruit de la constància, i les grans transformacions només poden tenir lloc amb determinació, claredat d'idees, i fins i tot amb més d'un sacrifici.

Hem partit del principi d'actuar amb planificació i coordinació, feina rigorosa i energia positiva. Sabem que en aquest camí de govern haurem d'afrontar més d'una descoordinació i més d'un desajustament de les nostres previsions i actuacions. Som conscients que no sempre obtindrem els resultats planificats. Però la superació dels entrebancs i l'aportació de noves solucions ajuden a progressar, que és el nostre objectiu irrenunciable.

El lideratge que nosaltres pretenem aportar a la societat és obert i no dogmàtic. Un lideratge que es defineix en determinades propostes polítiques però que, sobretot, s'inscriu en un determinat sistema de valors: solidaritat, competitivitat i igualtat d'oportunitats.

Perquè algunes de les transformacions necessàries siguin una realitat perdurable i amb el millor grau d'acceptació ciutadana, el més desitjable i útil és el pacte de les grans línies i les grans qüestions de país. Avui vull reiterar el nostre oferiment de mà oberta a un diàleg polític amb el Grup Parlamentari Socialdemòcrata per tractar temes clau per al funcionament normal de les institucions i per al bon desenvolupament del país. Un diàleg que ja hem establert en un marc de franca i profitosa col·laboració, amb el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

Faig aquest oferiment partint de la base que l'objecte de qualsevol debat o discussió no és el triomf d'una part sobre l'altra sinó el progrés del tot, l'avanç en benefici de la ciutadania; sabent que pot arribar a un acord, i si arriba amb generositat i concessió, i que l'acord no comporta la renúncia a la possibilitat de diferir, discrepar o dissentir, que són els exercicis que donen un valor autèntic als projectes de consens.

També cal cercar el diàleg i la col·laboració amb els altres actors institucionals, econòmics i socials. Ara bé, el diàleg no ha de voler dir esquivar les decisions difícils; negociar no ha de voler dir rebaixar la presa de decisions fins al nivell de "suma zero", és a dir, fins al nivell en què no es fa res perquè ningú no s'enfadi; transigir no ha de voler dir aigualir.

Hem de ser capaços de veure molt més enllà dels propis interessos partidistes i enlairar-nos per sobre del dia a dia. Des del Govern, des del Consell General, i des del conjunt de les institucions, hem de saber aportar no només reflexió, sinó també orientació –orientació: paraula clau en la sessió d'avui– a una Andorra que es troba en la cruïlla de viure –i d'haver de decidir el seu futur– en un món interdependent.

Un clima polític egocèntric ens allunya perillosament de les nostres responsabilitats. Els políedres en el diàleg entre responsables polítics només poden ser que positius. En política les formes també són fons. No podem actuar a la recerca presumptuosa d'un protagonisme que no interessa a la majoria dels nostres conciutadans i no resol ni els seus problemes ni els reptes del país.

En fer aquesta proposta, no puc evitar amb emoció, de pensar en la fina política exterior andorrana que es va posar de manifest l'any 1801, quan dos membres del Consell General, deixant de banda les segures diferències que poguessin tenir, es van adreçar al Prefecte de l'Arieja perquè l'home més poderós de l'època, l'emperador Napoleó, decretés la renovació dels antics lligams entre França i Andorra (que ho van acabar aconseguint el 27 de març de 1806).

Argumentaven els dos consellers, i cito: “Com era d’útil i de gran valor per França el fet de limitar amb una terra hospitalària, habitada per un poble lliure, sobirà, pacífic i amic natural dels seus veïns, així com de mantenir-hi relacions comercials presidides per la bona fe.”.

Davant de l’exemple d’audàcia i convicció d’aquells consellers generals, resulta evident que els elegits pel poble andorrà l’abril del 2005 no hauríem de decebre aquells il·lustres predecessors. Més aviat hem de perseverar en una línia similar.

Fins aquí, els he explicat com hem orientat l’acció governamental des de l’inici de la legislatura, ara fa tot just un any. Ho he fet citant les línies estratègiques de la nostra actuació i explicant breument alguns dels projectes que s’han anat implantant per fer possible la consecució dels objectius proposats.

He tingut l’atreviment de sol·licitar diàleg i cooperació en els grans projectes que necessiten totes les nostres energies i generositat per ser efectius.

No sóc profà en la política i estic lluny de tenir la pretensió que la consecució dels objectius exposats serà fàcil.

La tasca que tenim al davant és considerable i penso que té aquella fesomia de les cites amb la història. És una cita a la qual no podem arribar-hi amb retard. I, sobretot, és una cita a la qual no crec que convingui a ningú que el Govern hi arribi sol, encara que tingui estabilitat parlamentària.

He compartit amb tots vostès unes reflexions polítiques i sociològiques sobre el país que tenim avui i el model al qual hauríem d’arribar.

El Govern s’ha fet tres grans plantejaments i els ha respost amb arguments, organització i eines objectives.

Hem volgut saber on som, on volem anar i com hi volem arribar.

Hem fet un diagnòstic de la situació, amb més elements que mai, i hem constatat que el nostre model econòmic necessita una nova orientació, és a dir un nou impuls.

D’acord amb aquesta anàlisi prèvia, hem establert uns objectius ambiciosos que defineixen el model de país que volem tenir, que és el d’un país amb un grau elevat de benestar, amb unes bones capacitats de creació de riquesa i amb un creixement ordenat i sostenible, amb possibilitats creixents de progrés per a tothom.

Hem fixat aquest horitzó basant-nos en la realitat socioeconòmica. I a més, estem posant les bases per

fer-lo possible amb decisió i valentia. Aquestes bases, aquests pilars són almenys quatre: el canvi de règim societari; l’acceleració de les millores en infraestructures, la concreció de l’esforç i de l’excel·lència educativa, i l’Agència Andorra 2020.

Molt Il·lustres Senyores i Senyors Consellers, Andorra ha iniciat un procés de renovació que avui és irreversible.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern per la seva intervenció.

Doncs fins demà al matí a les 10.00h, que hi haurà la intervenció dels grups parlamentaris.

Suspenem la sessió.

Fins demà. Moltes gràcies.

Se suspèn la sessió.

(Són les 11.20h)

(El dia 30 de juny, divendres, a les 10.05h, es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Bon dia, benvinguts, es reprèn doncs la sessió del debat. Avui és el torn dels grups parlamentaris, com tots els presents sabem. Doncs es faran intervencions per part de cada grup, el Govern haurà de respondre. Una vegada finalitzada la primera part d’intervencions dels grups parlamentaris, farem una pausa de 10 minuts. Al final del torn d’intervencions dels grups i del Govern, si es presenta alguna Proposta de resolució, el Consell continuarà a la tarda, reunint-se la Sindicatura a les 15.30h, per analitzar les possibles Propostes de resolució. En el cas que no n’hi hagués el Consell es clouria aquest matí

Com tots sabem, també, l’article 133.2 preveu que el torn d’intervencions sigui de 15 minuts. A partir d’aquí, tal com està fixat el criteri per la Junta de Presidents, intervenen els grups parlamentaris de menor a major adscripció.

Doncs té la paraula el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Ahir vam poder escoltar el discurs del Sr. Albert Pintat sobre l’orientació política del seu Govern. Cal reconèixer d’entrada que tot el que se’ns va dir en el

seu discurs va estar força bé. Bona part dels arguments semblaven sòlids i les explicacions de les diferents propostes problemàtiques van ser convincents.

Ara bé segons el nostre criteri, la posta en marxa de totes les noves propostes i accions és una mica lenta.

Sembla que costa agafar el ritme de creuer. No dubtem de les bones intencions del seu Govern, Sr. Pintat. Però ens sembla que cal fer el salt definitiu que va de les propostes teòriques a la realitat i a la concreció.

Ens va parlar Sr. cap de Govern, de la necessitat que té el país d'encarar diferents canvis per a situar el país en un nou marc econòmic, a partir d'entre altres aspectes d'una important reestructuració de la regulació mercantil.

Hi estem d'acord, però, volem que els canvis es facin de forma gradual i no traumàtica, i volem remarcar un altre element que per a nosaltres és essencial.

El país ha de canviar en alguns aspectes, certament, però, això s'ha de fer amb l'acord de tothom, amb el consens de tots. I no ens referim només als polítics, sinó amb el conjunt del país.

Volem remarcar que aquest Govern té un tarannà diferent, més dialogant en relació amb governs anteriors, encara que potser això ha estat motivat en part per l'absència de majoria absoluta.

Cal dir però que, malauradament, aquesta voluntat de diàleg i aquests intents de buscar el consens no han donat els fruits desitjats. Així, per exemple, lamentem que no s'hagin fet suficients esforços per a crear una taula rodona en la que hi poguessin participar tots els actors polítics, socials i econòmics del nostre país, per tal d'articular nous acords sobre els que situar les nostres relacions amb Europa, sempre posant èmfasi en l'interès d'Andorra.

En canvi, en matèria de consensos, estem satisfets de com s'estan desenvolupant les coses en relació amb l'elaboració de la nova llei de la CASS: ja s'ha arribat a l'aprovació d'una llei consensuada de mesures urgents, per a cobrir determinats dèficits prestacionals als quals calia donar una resposta immediata, i sembla que s'està en el bon camí per a elaborar una legislació general en matèria de seguretat social més justa i moderna.

Fem ara esment de la feina que està duent a terme la comissió especial que està reformant la legislació de la CASS per a exemplificar allò de que *quan es vol es pot*; estem davant d'un clar exemple de bona pràctica política al voltant del consens: els tres grups parlamentaris que, a la vegada, representen diferents forces polítiques amb plantejaments força divergents en matèria de polítiques socials, són capaços de

treballar en una línia marcada per l'esperit de col·laboració i d'arribar a trobar importants espais d'acord en un tema tan complex com la reforma del nostre sistema de seguretat social. Esperem que tot plegat, en relació amb aquesta qüestió, acabi tan bé com ha començat. Per la nostra part, farem tot el possible perquè així sigui.

Malauradament, però, el consens existent en l'elaboració de la nova llei de la CASS sembla ser *l'excepció que confirma la regla* –o, si es vol, *la flor que no fa estiu*. Des de CDA + Segle XXI pensem que les polítiques basades en el consens haurien de ser més freqüents, especialment en temes de gran rellevància pel nostre país i sempre en matèria de política exterior.

Abans parlàvem de la no vertebració de la taula sobre les relacions amb Europa com a negatiu exemple d'una bona intenció que havia quedat "aparcada". Podríem, però, evocar la necessitat d'arribar a acords sobre altres temes, com ara el model de creixement, les anomenades *lleis socials* (regulació del dret de sindicació i de la negociació col·lectiva) i la definició de les grans línies a seguir en matèria de política exterior.

Voldríem, però, deixar clar que no estem demanant un consens que afecti a tots els àmbits de la política o que s'estengui a tots els sectors de l'activitat legislativa. Som conscients que hi ha d'haver discrepància política, debat d'idees, joc de majoria i oposició. I som també conscients que hi ha models alternatius de polítiques i diferents maneres de proposar solucions als problemes.

El que reclamem és que siguem capaços, en primera instància, de seleccionar aquells temes que tenen especial rellevància per al futur del nostre país –com hem sabut fer amb la reforma de la CASS– i, en segon terme, treure'ls de la petita lluita partidista del dia a dia, per a situar-los en l'àmbit de les qüestions d'Estat.

El que no pot ser és que, un any i escaig després de l'inici de la legislatura, sembli ja gairebé impossible que el consens existent en matèria de seguretat social es pugui exportar a qualsevol altre àmbit d'actuació política. I, sincerament, pensem que l'actitud actual dels dos grups majoritaris del Consell General no és la més adequada per a continuar treballant en la direcció del consens.

Per altra part, volem insistir en el fet que en la corrent legislatura no hi ha majoria absoluta; per a nosaltres aquesta és la constatació d'un fet de conseqüències més que positives per al funcionament de l'activitat política. Això ens porta a considerar dues qüestions:

En primer lloc, cal dedicar més cura, temps i prudència a l'hora de trobar fórmules per a dotar d'estabilitat la legislatura (no n'hi ha prou, quan no hi ha majoria absoluta, amb la voluntat d'un únic grup parlamentari per tal que l'esmentada estabilitat quedi garantida, sinó que cal la concurrència de més voluntats polítiques).

En segon lloc, i com a conseqüència del que s'acaba d'esmentar, el Govern, si vol tirar endavant els seus projectes polítics, ha de fer esforços negociadors suplementaris. No diem que fins ara no s'hagi esforçat en negociar. El que diem és que cal que continuï per aquesta via. Tant el Govern com els altres grups parlamentaris saben que per a nosaltres el programa polític amb el que vam concórrer a les eleccions és especialment important.

Així, la nostra col·laboració amb l'executiu té un primer gran objectiu: donar estabilitat política a la legislatura i, ben entès, al país en general. Però aquest objectiu, -força important, per descomptat-, ha d'anar acompanyat d'altres elements que es concreten en el desenvolupament del nostre programa electoral. No es tracta d'imposar totes les nostres propostes i condicions programàtiques però sí que entenem que estem en un posicionament polític bo, -estratègic, si vostès volen- per a poder determinar part del desenvolupament programàtic del que el Govern ha fet i ha de fer.

Fem una mica de repàs:

S'ha avançat decididament en l'aplicació dels impostos indirectes sobre la producció interna, sobre la prestació de serveis empresarials i professionals i sobre les activitats comercials. Aquest és, val la pena recordar-ho ara, el nostre model fiscal per a Andorra. Cal continuar amb perseverança en aquesta línia.

S'han començat a desenvolupar noves polítiques d'habitatge, per a frenar l'especulació i per a facilitar l'accés a l'habitatge dels nostres ciutadans i, especialment, a les famílies amb menys recursos econòmics: aquest era un dels punts programàtics sobre els que més èmfasi posàvem, ja que és una de les preocupacions majors dels nostres conciutadans.

Els problemes de circulació viària estan disminuint: el túnel del Grau de la Sabata ha donat molta fluïdesa a l'eix del Valira del Nord, fins i tot més de la que molts de nosaltres ens podíem esperar; aviat sembla que entrarà en funcionament el carril bus que ha d'anar de Sant Julià de Lòria a Escaldes; s'estan eliminant molts giris a l'esquerra. També en aquest apartat es va en la línia del que apuntàvem en el nostre programa electoral i ens en felicitem.

Sembla que la nova legislació societària que es proposa, -que caldrà analitzar amb molta cura, degut

a la seva complexitat- permetrà racionalitzar el marc jurídic en el que es desenvolupa part de la nostra activitat econòmica i posar fi a la figura del prestanoms, que tant perjudici ha causat a la reputació econòmica del nostre país: més passes donades en la direcció del nostre programa electoral.

Com es veu, el nostre suport parlamentari al Govern no només ha tingut traducció en termes d'estabilitat política, -i aquest és, no ho oblidem, un bé social molt important- sinó que també s'ha concretat en el desenvolupament de projectes polítics concrets, que van en el sentit del nostre programa electoral i que entenem que són beneficiosos per al nostre país.

Però cal anar en compte ja que el nostre recolzament, pel que fa a la resta de legislatura, no està guanyat definitivament, no és una cosa adquirida. Allò essencial per a nosaltres continuarà sent el desenvolupament programàtic. Ja hem dit al principi que semblava que al Govern li estava costant agafar la velocitat de creuer. Esperem que ho faci aviat i, en la mesura de les nostres possibilitats, l'ajudarem a fer-ho.

Volem que l'Executiu continuï invertint en infraestructures, com s'ha fet amb el túnel ja esmentat del Grau de la Sabata, però també volem que la inversió en obra pública es faci amb racionalitat, seguint una programació i un ordre de prioritats determinat, i que no es repeteixin desviacions pressupostàries com la que s'han produït en les obres del Pont Pla.

En d'altres casos, pensem que es tracta de passar del terreny de les bones intencions al de les realitats. Volem, per exemple, que s'ompli de contingut un projecte tan ambiciós i interessant com és l'agenda 2020: que s'expliqui al conjunt de la societat civil en quin pla d'etapes es basa, quines seran les primeres accions que es desenvoluparan en el curt termini i quines seran les estratègies pensades per a més endavant. Finalment, en relació amb aquest tema volem que s'expliqui també quina traducció legislativa i pressupostària tindran les diferents accions proposades. Constatem que s'estan creant diferents oficines i agències per a desenvolupar l'agenda 2020. Permeti'ns, Sr. cap de Govern, que expressem, en aquest sentit, un desig: tan de bo que aquesta estructura que s'està creant es tradueixi en fruits concrets i no es caigui en una ampliació de les despeses de l'Estat. I volem lligar aquesta consideració amb una reflexió que se'ns acudeix en constatar els seus bons propòsits de professionalitzar l'Administració. Certament cal aconseguir aquest objectiu, de cara a tenir una Administració pública més eficaç; el que no cal, en cap cas, és caure en pràctiques que portin a un sobredimensionament de

l'Administració, fet que es traduiria, inevitablement, en un increment de les despeses de funcionament.

Volem que el Govern prengui aquelles decisions que considerem adequades per al futur d'Andorra. Volem certament, com es va proposar ahir, modernitzar l'economia i crear, en el marc d'una societat cohesionada, noves oportunitats per a tothom. Però, a la vegada, volem enfortir els sectors tradicionals, que han estat a la base del desenvolupament d'aquest país. No podem oblidar ni botiguers ni hotelers, que han tingut i tenen un paper molt important en el nostre creixement i benestar econòmics.

I no ens podem oblidar dels pagesos. Ens hauria agradat, Sr. Pintat, que en el seu discurs hagués posat més èmfasi en l'agricultura: pel paper que ha tingut en l'economia tradicional del nostre país, per la rellevància d'aquesta activitat en la preservació de la nostra identitat, del medi natural i del paisatge i, finalment, per la importància que ha de continuar tenint com a sector econòmic. S'ha remarcat la importància del projecte vinculat a la producció de carn de qualitat. Ja hi estem d'acord. Però voldríem, en la línia del nostre programa electoral, que es fessin més coses. Proposem, en aquest sentit, un parell d'idees: la creació d'una escola agrícola i la vertebració d'un mercat de productes autòctons. Tot això amb un gran objectiu: millorar les expectatives econòmiques reals dels pagesos.

Parlem ara de l'STA, peça clau en la competitivitat de la nostra economia. Se'ns anuncien millores i canvis importants. Esperem que no es quedin, si us plau, en bones paraules. La mundialització exigeix un nivell òptim de desenvolupament de les noves tecnologies. La competitivitat en aquest sector s'ha de demostrar a nivell econòmic i tecnològic. La globalització exigeix unes eines afinades que, avui per avui, ni des del punt de vista tècnic ni des de l'òptica dels preus dels serveis, l'STA no ofereix. En un futur pròxim, Sr. cap de Govern, ens agradaria escoltar la confirmació que Andorra és pionera en la implantació de noves tecnologies i competitiva pel que fa als preus que ofereix l'STA.

En infraestructures: ja hem parlat abans del túnel del Grau de la Sabata. Celebrem doncs que en puguem estrenar de noves i demanen que estiguin ben executades. Cal dir que ahir se'ns van anunciar noves obres. Ens sembla bé, però potser preferiríem que no se'ns anunciessin tantes i que, en canvi, es concretessin uns estrictes terminis d'execució. No fos cas que acabés sent veritat allò que diuen els nostres veïns del sud: *"Quien mucho abarca, poco aprieta"*. També ens agradaria, com vostè ja sap, Sr. cap de Govern, que les obres es fessin sense malmetre carrers ni prats, sense omplir de brutícia la via

pública i causant els menors maldecaps possibles als ciutadans.

En relació amb la política exterior volem esmentar el següent:

Ja hem remarcat abans la importància que per a nosaltres tenen les relacions amb la Unió Europea, i la necessitat d'encarar dites negociacions des del consens. Volem ara també expressar la nostra convicció sobre la necessitat de mantenir unes bones relacions de col·laboració amb els estats veïns. Unes relacions que s'han de mantenir i enfortir en tots els àmbits: exportació de terres i residus, millora de les comunicacions, establiment de convenis de doble imposició, entre d'altres. Unes relacions que, en tot cas, s'han de continuar emmarcant en un constructiu esperit de lleialtat recíproca.

Celebrem, d'altra banda, que en l'àmbit de les relacions internacionals, el Govern es proposi enfortir en ponts de diàleg i la col·laboració amb els altres micro-estats. Pensem que d'aquesta via se'n poden extreure resultats molt profitosos.

En matèria de finances públiques, compartim l'objectiu i el compromís del Govern d'assolir l'equilibri pressupostari durant la present legislatura. Li agafem la paraula, Sr. Pintat. Aquest és un dels objectius del nostre programa polític: *"L'Estat ha de gastar el que pot"* o, si es prefereix, *"No podem estirar més el braç que la màniga"*. Si això s'aconsegueix sense renunciar a millorar les infraestructures necessàries, es podrà afirmar que estem davant d'una acció de govern eficaç.

Parlem ara d'immigració: ens proposa, Sr. cap de Govern, de prioritzar la protecció i les garanties del benestar de la població establerta davant de l'entrada de nous efectius. Hi estem d'acord, sempre tenint presents diverses consideracions:

- no es pot escanyar el mercat laboral; cal anar modulant les noves entrades en funció de les demandes dels sectors econòmics.

- la política d'immigració s'ha de determinar des del respecte dels drets de la persona, en base al principi de la sobirania nacional.

- la política de regulació de fluxos migratoris ha d'anar acompanyada de diferents mesures per a afavorir la integració, sense posar en perill els nostres valors d'identitat.

Quan es parla d'integració cal fer de seguida esment d'un dels instruments més potents per a aconseguir-la: l'escola. No podem més que estar orgullosos de la pluralitat i de la capacitat integradora, dins el respecte de totes les sensibilitats, de la nostra estructura educativa. Més enllà d'aquest important aspecte, estem d'acord Sr. Pintat en la

seva aposta per potenciar l'educació, en tots els nivells, com a instrument imprescindible per tal d'afavorir la competitivitat que exigeix la societat de la informació i com a element bàsic per a fer efectiu el principi d'igualtat d'oportunitats. Esperem que en aquest àmbit, més que en cap altre, les bones intencions es continuïn traduint en realitats concretes.

No podem, en el marc d'aquesta intervenció, evocar tots els temes que ahir van ser tractats en el seu discurs. Permetin-me, M. I. Senyors, completar aquest breu inventari de comentaris amb una referència a les qüestions vinculades al medi ambient: es parla de la qualitat de l'aire, de depuradores, de col·lectors i d'energia. Li volem fer, Sr. cap de Govern, un parell de consideracions en relació amb aquest apartat: una de particular i una de general.

Comencem per la particular: ja que es posa tan èmfasi en l'estalvi d'energia, -fins i tot es parla del desenvolupament d'un pla estratègic de l'energia, amb el que no podem més que estar d'acord- per què no es decideixen, d'una vegada per totes, a potenciar l'aprofitament de l'energia solar. Pensem que aquest és un recurs que cal aprofitar, i més en un país com el nostre que gaudeix d'un elevat nivell d'exposició al sol.

I passem ara a exposar la nostra consideració general vinculada a les propostes que ahir es van formular sobre medi ambient.

Hem trobat a faltar un discurs global sobre la sostenibilitat. I aquesta és una qüestió que, com saben tots vostès, ens preocupa especialment. No hi ha en el seu discurs, Sr. Pintat, una reflexió general ni unes propostes concretes que posin en connexió el medi ambient i l'organització del territori, per acabar portant a terme una valoració, -i a una aplicació de propostes concretes-, sobre el creixement. Aquesta mancança ens ha estranyat una mica en un discurs que, en general, ha interrelacionat de forma coherent filosofia política, exposició programàtica i enunciació de problemes i solucions. En aquest sentit, volem expressar un desig: esperem que el debat global sobre la sostenibilitat del nostre creixement no quedi *aparcats* durant el que queda de legislatura.

En definitiva, per a nosaltres, tenen especial importància les propostes programàtiques. I, com es veu, el nostre suport polític al Govern ha quedat i continuarà quedant condicionat a un grau de desenvolupament raonable del nostre programa electoral. Aquest és l'element essencial: que ningú no s'enganyi. Altra cosa és que, en algun moment determinat es pugui parlar d'altres tipus de

col·laboracions o d'implicacions polítiques més intenses. Ja es veurà, -si mai s'hi arriba-, en el seu moment. Pel moment, no hi ha res de tot això.

El que sí que cal fer, però, és la constatació que el mandat complert pel Govern no està definitivament garantit. Ja en el debat d'investidura vam rebutjar la noció d'una mena de xec en blanc. Cal renovar i renegociar constantment la nostra col·laboració, sobretot en base a aspectes programàtics, com ja s'ha dit abans.

També cal dir que, fins ara, el balanç és raonablement satisfactori. Volem, en aquest sentit, remarcar la bona disposició que, de cara a aprofundir i millorar la nostra cooperació, fins ara han mostrat tant el Govern com el Grup Parlamentari Liberal. Una bona disposició que contrasta, sorprenentment, amb una actitud força més hostil envers la nostra coalició mostrada per certs sectors més conservadors del Partit Liberal que potser no han sabut, -o no han volgut-, llegir prou bé unes coordenades polítiques que, avui per avui, són les que són.

Per un altre costat, volem aprofitar també el desenvolupament d'aquest debat sobre l'orientació política del Govern per a explicar el nostre punt de vista sobre quins han de ser els valors sobre els que es fonamenti l'Andorra del segle XXI. Un model de creixement sostenible en el marc d'una societat integradora i oberta. Aquesta és la nostra definició per a Andorra.

Una Andorra que, en qualsevol cas, no pot renunciar als seus orígens, a les seves arrels, a la seva identitat. En un món marcat per la globalització i la internacionalització dels processos polítics, econòmics i socials, el nostre país ha de saber mantenir i enfortir els seus valors tradicionals, tot adaptant-los als nous temps. Estem d'acord en què el país ha d'evolucionar. Volem que la nostra sigui una societat dinàmica, però, a la vegada, volem que aquests processos de canvi s'inscriguin en el respecte dels principis i dels valors fonamentals en els que es recolzen el nostre Estat i la nostra identitat.

Un d'aquests principis fonamentals als que acabem d'al·ludir queda directament referit en la pervivència del Copríncipat. Aquest és un dels elements essencials de les nostres institucions que ha permès viure Andorra durant més de 700 anys. La Constitució, per la seva part, ha sabut mantenir i modernitzar l'esperit dels Pareatges, i ha recollit la noció clau per a la nostra independència d'equilibri entre els Coprínceps. Cal defensar i enfortir aquest model d'Estat.

A la vegada, volem insistir en el fet que cal mantenir les bones relacions amb els estats veïns. Unes relacions que entenem que també han de quedar

definides, des de la independència del nostre Estat, en termes d'equilibri i de paritat. Des d'aquest equilibri que ha de ser bàsic en la configuració de la nostra política exterior, cal dialogar i negociar amb la Unió Europea i cal col·laborar i cooperar amb la resta del món.

Aquests són temes als que nosaltres atribuïm gran importància i sobre els que entenem que cal tractar de construir, des de totes les forces polítiques, un important nivell de consens. Permetin, M. I Srs. que tornem a invocar la necessitat d'establir ponts de diàleg i de consens. No ens cansarem de fer-ho.

No dubtem que tots els grups parlamentaris busquem el millor per Andorra. Però això cal demostrar-ho amb fets.

Sincerament, ens sembla que darrerament la dinàmica política parlamentària està quedant excessivament definida per la dialèctica entre majoria-oposició. Una mena de pim, pam, pum polític, amb la única finalitat de desgastar l'adversari. Això s'ha instal·lat de forma massa permanent en el nostre Parlament. I el diàleg i la negociació sobre les grans qüestions que afecten el nostre Estat semblen haver quedat vorejades. Està molt bé demanar informació, preguntar, controlar i interpel·lar. Certament aquesta és una part molt important de la feina dels parlamentaris. Però, cal també dialogar, consensuar i negociar sobre temes d'Estat, prèviament seleccionats pel conjunt de les forces polítiques.

Fem aquestes consideracions per tractar de cridar l'atenció del Parlament i del Govern sobre la necessitat de discutir i consensuar temes importants. Si no hi ha cap daltabaix, que en política no se sap mai, queda encara un tram important de legislatura. Ens sembla que hauríem, tots plegats, de mirar d'estar per sobre de les batalletes del dia a dia, i tractar de donar a l'activitat d'aquesta legislatura un més gran sentit d'Estat. Altrament, el balanç que podrem fer quan acabem el nostre mandat potser no serà tot el satisfactori que hauríem volgut. Des de CDA + Segle XXI pensem, modestament, que encara som a temps de rectificar, i celebrem que en el seu discurs s'hagi referit amb força a la necessitat de consens.

A més, pensem que des del Consell General i des del Govern hem de ser capaços de trametre al conjunt de la societat aquest sentiment d'optimisme que vostè, Sr. cap de Govern, va expressar ahir en el seu discurs. Un sentiment que, no cal dir-ho, compartim plenament i que, en qualsevol cas, ha d'anar acompanyat tant de propostes a mig i a llarg termini com de solucions concretes als problemes diaris de la gent.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

Doncs continuant amb el torn d'intervencions, intervindrà el Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Sr. president, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Pintat, el vostre primer any de Govern, a l'igual que el vostre discurs d'ahir, ens ha situat en una certa estupefacció. Ens havíeu dit i repetit que havíeu entès el missatge.

De fet la fotografia que publicava en portada *El Periòdic*, l'endemà de les eleccions, ens havia fet creure que, efectivament, començava una nova etapa política. Molts ciutadans, vostè mateix m'ho va dir aquells dies, havien vist amb esperança aquella fotografia, que representava gràficament la nova configuració del Consell, i confiaven que sabríem trobar una sortida positiva i reformista.

Efectivament, a partir de la composició del Consell General, sorgida de les urnes el 24 d'abril de l'any passat, només hi havia dues opcions:

o administrar a precari –no pas governar–, la qual cosa només faria que allargar l'agonia del cicle liberal dels darrers deu anys, o obrir una política d'Estat, de concertació, que porti a una etapa de negociació i consens per aportar a Andorra el canvi tranquil.

Ni sumant 14+2 no es pot arribar, -insisteixo que fent una adequada lectura dels resultats electorals-, a una etapa positiva, si el resultat de la suma s'adreça a arraconar la majoria social que els Socialdemòcrates i l'Alternativa representem.”

Això ja ho vaig dir aquí ara fa un any, en el debat d'investidura.

Però en lloc de tenir una reacció a l'alçada del resultat excepcional de les eleccions vàreu preferir actuar com si fóssiu un cap de clan assetjat i vàreu nomenar un govern de fi de cicle.

Ben a desgrat nostre, confirmàveu el que havia dit en el debat d'investidura. I un any després aquesta és lamentablement la situació en què uns i altres ens trobem.

Heu decebut a molts ciutadans que s'havien cregut aquella imatge. Fins i tot jo, que m'havia cregut que, efectivament, volíeu començar una nova etapa de diàleg i col·laboració institucional, he de confessar avui, aquí, a Casa de la Vall, que em sento decebut i que em sento enganyat.

En un any hem assistit a una pèrdua de consciència inquietant del que són els principis de base de la democràcia constitucional andorrana. S'ha de respectar el que diu la Constitució: les lleis les dicten els consellers generals, representant els ciutadans. Els reglaments han de respectar la llei.

En un any heu envaït, repetidament, l'àmbit reservat a la llei adoptant i publicant reglaments i directrius que han obligat el Consell General a requerir-vos perquè els modifiquéssiu o els deroguésiu.

En l'afer de l'STA heu volgut defugir responsabilitats i ocultar la veritat. I la qüestió ha esdevingut més greu quan vau situar-vos en rebel·lia, front al Consell General, negant-vos a complir amb la vostra obligació de donar als consellers generals la informació que amb tot el dret us requeríem. No va ser fins abans d'ahir, dimecres, cinc hores després que haguéssim demanat al Sr. síndic d'instar l'escaient conflicte de competències, davant del Tribunal Constitucional, que, segurament picant de peus i en tot cas a darrera hora, vàreu fer portar l'informe de T-Systems a Casa de la Vall.

Ens parlàveu ahir de les institucions seculares.

De ben segur, que els vells padrins andorrans, si veiessin tot aquest desastre, no podrien acceptar aquesta manera de menystenir el Consell General. Dijous passat, quatre ministres van reconèixer aquí mateix que no respectaven la llei.

I fins i tot la premsa, un editorial de dilluns passat del *Més Andorra* preguntava: "Quina credibilitat pot tenir, tant a l'interior de les nostres fronteres com a l'exterior, un govern que demostra tan poca seriositat i tan poc rigor?"

I, mentrestant, no hem vist arribar cap de les mesures necessàries per reforçar l'economia i per reforçar la cohesió social.

I ens preguntem si es pot governar amb frases fetes sobre l'excel·lència?

Si es pot pretendre guarir els mals del país amb paraules? Suggestint, per exemple, substituir la referència als prestanoms pel qualificatiu tan interessant de "soci andorrà"?

Un any després d'unes eleccions que van suposar la pèrdua de la majoria absoluta del PLA i la seva derrota a les tres parròquies més poblades del país, és ben evident que no és va pas entendre el missatge. O potser sí que el missatge es va entendre, però es va entendre en el sentit que deia abans de final de cicle que ja no hi haurà, a les properes eleccions, amb tota probabilitat, cap pròrroga en l'ocupació dels despatxos de l'Edifici Administratiu. Si aquesta és la manera d'entendre el missatge, és evident que n'hi

ha que volen aprofitar el temps, el cotxe oficial i els viatges.

Al capdavant, en aquest concert de vanitats, hom es pregunta on és el sentit d'Estat, l'obligació de reserva que l'acompanya i on passa el respecte de l'interès general.

I mentrestant Andorra va malament, i els andorrans pregunten i alguns pateixen.

Aquest estiu del 2006 comença doncs, amb una atmosfera desagradable, plena de partícules de descontentament i de decepció.

Els tres propers anys podrien ser uns anys d'absència. Absència d'impuls. Absència de confiança.

La majoria parlamentària que dona suport al Govern no té insisteixo, la majoria social.

I Sr. Pintat, heu de recordar que els dotze consellers generals de l'Alternativa representem més electors nacionals que no pas els catorze del PLA.

I el reconeixement d'aquesta realitat hauria de ser una peça clau en l'actuació del Govern.

Una acció política que no sigui acceptada més enllà del cercle dels que han convertit el candidat del PLA en el cap de Govern d'Andorra, podrà tirar endavant el pressupost mercès a la majoria parlamentària apuntalada pel CDA + Segle XXI, però està condemnada al fracàs com a política de construcció de país.

A la vista del discurs d'ahir al matí, és clar que no hi ha un projecte. I quan diem això no volem parlar d'un full de ruta.

No hi ha projecte perquè sembla que no se sap cap on es vol anar, cap on ha d'anar Andorra.

Deia Sèneca, que "No hi ha cap vent favorable per a aquell que no sap o no saben cap a quin port volen anar."

Certament, hi haurà que pensarà que és millor no tenir-ne de projecte. De fet, els que pertanyen a aquesta escola de pensament han estat al Govern d'Andorra des de l'any 1995.

Em permetré citar un Premi Nobel d'Economia, el Maurice Allais, que deia en termes una mica crus que el liberalisme es podia convertir en "la chienlit *laissez-fairiste*". El desordre, el camp qui pugui, sense la intervenció de l'Estat.

A Andorra ja hi som.

La llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, i conforme a les lleis que estableix l'article 28 de la nostra Constitució, pot ser i ha de ser un element de progrés. Però cal que l'Estat pugui aportar les correccions que convenen als efectes

perversos que sovint apareixen. Cal una regulació. És el que diu l'article 32 de la Constitució:

Perquè sense Estat no hi ha autèntica llibertat d'empresa.

I avui, un any després de l'elecció del cap de Govern, hem de constatar i hem de lamentar que Andorra té un govern que no governa i, com a conseqüència, un Estat que no actua.

Dotze mesos buits en una Europa que, per molt que sembli que s'aturi, no ens esperarà.

Només cal veure alguns dels esdeveniments dels darrers mesos per constatar que les amenaces s'acumulen. Alguns exemples:

1- Els incompliments continuats dels governs liberals han fet perdre la credibilitat de les institucions andorranes i, tant el govern de la Generalitat de Catalunya, com el govern espanyol han barrat el pas a l'exportació de terres de la construcció.

2- L'abús en l'aprofitament del diferencial de preu del sucre europeu per transformar-lo i reexportar-lo cap a Espanya ha fet saltar una altra vegada les alarmes a Brussel·les sobre l'actuació deslleial del govern andorrà.

3- En els darrers tres anys, l'augment dels preus de l'habitatge a Andorra ha estat del 102,4%. No hem vist cap mesura seriosa de promoció d'habitatge socialment accessible. La gent jove d'Andorra ha de marxar del seu país per anar a viure a l'Alt Urgell. I moltes famílies immigrades, ja força arrelades, han de tornar al seu país d'origen.

4- Càritas va atendre un miler de demandes socials durant el 2005. L'ONG de l'Església constata que les persones que hi acudeixen són cada cop més joves. Aquestes dades coincideixen, pel que fa a l'augment preocupant de la precarietat social, amb l'enquesta de l'Institut d'Estudis Andorrans sobre les condicions de vida de la gent gran de la Parròquia d'Andorra la Vella.

5- Els mateixos sindicalistes europeus, que el dia 14 d'agost de l'any 2000, suavitzaven el missatge i s'oferien per cooperar i descartar enfrontaments, han esgotat la paciència en veure que el Govern no té cap voluntat de millorar la legislació laboral d'Andorra. Això ens ha portat a les declaracions del primer de maig a Barcelona.

6- L'enquesta de conjuntura del període juliol-desembre 2005, que ha presentat fa un mes la Cambra de Comerç, posa en evidència que l'economia andorrana no va bé i que l'empresariat està decebut i desencisat.

Ens dèieu ahir que volíeu "reiterar solemnement" un "...oferiment de mà oberta de diàleg polític..." amb el

nostre grup. Després en parlaré, parlem primer d'aquest any perdut.

Nosaltres vam proposar-vos, ara fa un any, un pacte d'Estat per acabar d'assentar les institucions constitucionals. I no el vàreu voler acceptar. Probablement perquè, com ja hem vist en aquest any perdut, teníeu 14 vots al Consell General però no teníeu cap projecte de reforma del país.

El que us proposàvem era de treballar, en el marc d'un acord polític ben definit.

No en vàreu voler saber res perquè, tot i que preteníeu haver "entès el missatge", el vostre objectiu em sembla a mi que era i és, mantenir un sistema de poder ancestral.

Malgrat aquell refús i mantenint la voluntat d'entesa, abans de la vostra investidura, vam arribar a un pacte de mínims per tirar endavant tres qüestions. Us recordo telegràficament:

- Resoldre ràpidament la ratificació parlamentària de l'acord signat amb la Unió Europea.

- Fer una reforma de les lleis de la seguretat social.

- Convocar una taula de diàleg pel futur econòmic i les relacions amb la Unió Europea.

Ja s'ha vist que s'estan esmerçant molts esforços amb la qüestió de la CASS.

S'ha vist també que a vegades el vostre Govern moltes vegades no va en acord amb el grup parlamentari.

Però pel que fa al tercer punt, vàreu començar, aquest any 2006, dient clarament que no volíeu arribar a plantejar aquesta taula amb nosaltres.

I així estem. No s'ha perdut per nosaltres.

Nosaltres davant d'aquest refús hem seguit treballant, i intentant dialogar.

Perquè a Andorra li calia i li cal un projecte reformista debatut i concertat amb els agents econòmics, amb la Cambra de Comerç, amb la PIME, amb la Confederació Empresarial i els sindicats.

Calia i cal reformar Andorra a partir d'una reflexió aprofundida, i una concertació seriosa amb els diferents actors de la vida pública, econòmica i social. Però no esteu per aquesta feina.

Un economista francès Lionel Stoleru, declarava a *Le Monde*, que en economia de mercat els plantejaments de defensa numantina d'especificitats són una causa perduda.

El mercat és un fet, però l'encariment de l'habitatge derivat de l'especulació immobiliària no és una fatalitat. És una conseqüència directa de l'arribada

de diner de fora d'Andorra, del sud dels Pirineus, al mercat immobiliari andorrà.

Però, Sr. Pintat no podem seguir parlant d'especificitats quan els especuladors compren i venen el país a pams i metres quadrats.

I això no és un invent socialdemòcrata. El dia 9 de juny, el fiscal antimàfia Lucio di Pietro, convidat pel Ministeri d'Interior, va parlar prou clar: "el blanqueig de diners es concentra en el mercat immobiliari i contamina l'economia."

El mercat immobiliari andorrà és un atractiu pel crim organitzat. Ho digué el fiscal italià. I nosaltres ho compartim.

El dia 7 de juny, com a preàmbul a la reunió de Madrid del conjunt dels governadors de la Banca Central Europea, *Les Echos* assenyalava la preocupació que es deriva del fet que un terç dels 341 milions de bitllets de 500 euros que hi havia en circulació a la Unió Europea es trobaven a la península ibèrica.

Aquest dilluns, *El País* afinava encara més l'anàlisi i ens deia que els bitllets de 500 euros representen ja el 61% de l'efectiu circulant en mans dels espanyols. Concretament es tractaria de 103 milions de bitllets de 500 euros, diu el Banc d'Espanya.

El Ministeri d'Economia i Hisenda i el Banc d'Espanya han obert ja una investigació per aclarir la procedència i el destí d'aquests bitllets.

I jo li pregunto: pot el Govern d'Andorra mirar cap a una altra banda i ignorar aquesta qüestió?

Un govern de l'Alternativa no ho hauria pas fet ni ho farà mai.

Enmig del desgavell, ara, un any després, sembla que teniu un projecte: l'Andorra 2020. Una consultoria internacional us ha "definit una visió clara a horitzó 2020" i ha "fixat un objectiu ambiciós: multiplicar per 2 el PIB."

Ves per on, el vostre objectiu ambiciós és el mateix que el de l'amo i patró de Tunísia que el passat 20 de març va prometre als seus ciutadans que doblaria també el PIB. El president Ben Ali s'ha fixat, però, un horitzó més proper, el 2016.

Més enllà de les presentacions audiovisuals en sales de cinema, la vostra visió clara i el vostre objectiu ambiciós, representa, en primer lloc una confessió tàcita, amb la boca petita, que els liberals heu perdut –i heu fet perdre al país– onze anys.

En onze anys de Govern heu equivocat la política fiscal, no heu estat capaços de modificar la Llei de societats i heu abocat el país a la regressió econòmica.

I no ens digueu que no hi éreu i que sou nous. Ahir mateix vàreu reconèixer una obvietat: el vostre Govern "...té el mateix caràcter polític general que el Govern del qual ha rebut el traspàs de poders."

D'altra banda, el vostre discurs esdevé grotesc quan dieu que el PIB per càpita andorrà és superior al de França i Espanya.

Per què hem de comparar-nos amb països que tenen un important sector primari (agrari, forestal, pesca, mineria...) que incideix a la baixa en el càlcul del PIB per càpita?

Per què no feu una comparació amb el PIB per càpita de les Illes Balears o d'una regió turística de la zona dels Alps francesos?

I per què no s'analitza la part del PIB que s'ha obtingut a Andorra per la destrucció forassenyada de recursos naturals que ara no podem substituir? Una destrucció que no pot seguir si es vol un país sostenible.

La distància entre el continuisme liberal i el model econòmic que proposa l'Alternativa és important. Però no podem pas discutir-la avui. No tenim temps Sr. síndic. N'haurem de parlar en un debat específic, en el proper període de sessions.

Però, ja d'entrada, hem de deixar clar que no és cert que si el PIB per càpita augmenta, tothom millora.

Per això nosaltres tenim uns objectius econòmics i també socials diferents, alternatius.

Nos ens mirem únicament com evoluciona el PIB sinó que ens preocupa la diferència, cada dia més gran, del PIB per càpita per segments de població. Una diferència cada dia més preocupant, i que ha provocat la consolidació de dues Andorres.

Vostès han contribuït a aturar l'ascensor social i vostès han afavorit l'aristocràcia de la riquesa.

Estic convençut que no millorarem les perspectives econòmiques si no aconseguim que la gent tingui esperança en Andorra –el seu país– i que se'l pugui fer seu.

El creixement econòmic ha de ser amb riquesa compartida.

La competitivitat i el creixement econòmic són compatibles amb l'estat del benestar.

I no rellançarem l'economia sense adequar la societat andorrana als estàndards mínims europeus.

S'ha de reparar l'ascensor social i acabar amb les dues Andorres que es mouen a dues velocitats diferents. I no podem seguir així, hem de redreçar la situació. Aconseguir homologar els estàndards socials mínims als estàndards que ja gaudeixen els ciutadans europeus no és un luxe ni una utopia, sinó

un requisit per la dignificació de la vida social i a la llarga un pressupòsit indefugible per a l'estabilitat i la viabilitat del nostre model de convivència.

Les polítiques socials són la millor inversió productiva d'un país. No hi ha un instrument més potent que el benestar social per integrar tots els ciutadans.

I afavorir aquest benestar va de la mà amb un compromís estricte amb la competitivitat de l'economia andorrana, aplicant polítiques públiques fortes en matèries com l'ensenyament, la sanitat o les infraestructures.

Però Andorra té un problema social important. Encara que a vegades sembli que vostè Sr. Pintat visqui en una altra Andorra.

Mentre vostè va mirant cap a una altra banda es multipliquen els exemples que porten a la conclusió que el descensor social està en marxa. El dia 12 de juny, sense anar més lluny, hi havia unes declaracions d'una persona que ha viscut a Andorra més de vint-i-quatre anys amb la seva família i que ha de marxar.

Un testimoni terrible, Sr. Pintat sobre les conseqüències socials de la vostra política. Un testimoni que no és l'únic.

Deia, irònicament, Rousseau: "que aquells que es proclamen moderats troben sempre que tot va bé, perquè tenen interès en què res no vagi millor, tenint en compte que Déu els ha dotat d'una gran capacitat per a suportar les desgràcies dels altres."

Ara, per tapar l'absència d'una línia política concreta, els assessors us han aconsellat de parlar de consens en les lleis sindicals.

Ara mateix, les darreres setmanes, ens volien explicar que havien fet una proposta per fer un consens en les lleis que haurien d'emparar l'exercici de la llibertat d'acció dels sindicats.

Una proposta que la voldrien presentar aquells mateixos que aquí, en aquesta Sala, el dia 19 de maig del 2006, van votar No a la declaració del primer de maig com a dia festiu, i que van votar No a la creació d'una comissió per a les polítiques d'igualtat.

Una proposta que la pretenen encapçalar, sense por, des del Grup Parlamentari Liberal, quan membres destacats del mateix grup reconeixen públicament que si algú no està content a Andorra en pot marxar.

Ahir ens va dibuixar el perfil del treballador immigrant que considereu ideal: jove, sense família, ple de salut i amb certificat de bona conducta.

Us completaré la vostra estadística d'ahir: l'any 1994 era el 35% d'immigrants que marxaven del país després de més o menys de 2 anys de residir-hi. En

onze anys de governs liberals hem augmentat en 15 punts, per arribar al 50%, que citàveu ahir.

Queda clar, Sr. Pintat que la vostra política social circula en un vehicle especial, que porta un motor de Vespino amb uns frens de camió.

En aquesta important qüestió social, com en moltes d'altres, no ens hi podem posar d'acord.

Però ja comença a ser l'hora d'aclarir conceptes i termes en l'acció política.

Davant d'aquesta constant reiteració –gairebé glorificació– de l'equivocada afirmació que "...tots busquem el mateix" i "tots pensem si fa o no fa igual", s'amaga una voluntat de despolititzar l'espai públic.

Aquesta voluntat persistent de fer aparèixer la discrepància com un fet negatiu està destinada a paralitzar i anestesià el debat polític. Tots els polítics i totes les polítiques no són iguals.

D'altra banda, servir un país des de l'acció política no té res a veure amb una competició esportiva. No es tracta de pretendre que com que s'ha guanyat no cal parlar-ne més amb aquells que no han guanyat.

Més enllà del Reglament del Consell hi ha un altre "reglament" no escrit: el reglament de la democràcia. La tradició democràtica, i sobretot la Constitució, preveu que la majoria i l'oposició preparin dos projectes i que la tria entre l'un i l'altre es dugui a terme cada quatre anys, a les eleccions.

Quan l'oposició parlamentària juga el seu paper no té pas la possibilitat d'actuar en l'Administració i el govern no li correspon. Ofereix una alternativa. I això és el que els ciutadans estan en el dret de reclamar-li.

D'igual manera que l'oposició està en el dret de reclamar respecte al Govern.

Aquest any perdut sense nou impuls ens ha portat dos nous problemes polítics: la mercaderia caducada i la pirateria ideològica.

La mercaderia caducada, el producte polític que es presenta com a nou impuls però que porta una data de caducitat ja vençuda, ofereix plans polítics obsolets, falsament modernitzadors o reformistes però embolicats, embolcallats en paper de cel·lofana o d'alumini que a les botigues ens posen els productes frescos. És el producte Andorra 2020.

L'engany, si el ciutadà bada, pot arribar a "colar" i provoca simulacres de renovació.

La pirateria ideològica és una variant més agressiva del plantejament anterior. Aquesta pirateria consisteix en la còpia d'unes idees que en les eleccions del 24 d'abril sembla que van tenir èxit.

És ben evident que les candidatures de l'Alternativa, en les eleccions de l'any passat, van demostrar que les inquietuds ciutadanes se situaven en la feina, els serveis públics, la qualitat de vida i la sostenibilitat, la salut i l'educació.

Així, doncs, sense manies, practicant sense por el filibusterisme polític, es pretén abraçar aquestes preocupacions ciutadanes malgrat que, és ben evident, que aquesta abraçada perverteix la noció originària. En aquest àmbit també la falsificació es pot vendre més bé de preu que l'original en la mesura que no li cal respectar les regles de la coherència.

Si Andorra vol canviar de model econòmic és ben evident que no podrà fer-ho d'esquena a Europa.

Pel contrari, hem de donar garanties a Europa que ens estem movent en la bona direcció.

Mentre vostè ha perdut un any, nosaltres hauríem fet aquest treball de positiva vinculació a Europa que li convé a l'interès general.

Portava uns exemples. Però, els saltaré perquè el Sr. síndic m'haurà de cridar l'atenció.

En aquest any perdut no s'ha treballat en aquesta línia. Ahir, dijous a la tarda, hores després del seu discurs, Sr. Pintat, l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa va adoptar una resolució instant a onze països membres a posar els seus actes institucionals en coherència amb els compromisos contrets.

Andorra té una trista posició d'excel·lència en el palmarès dels incompliments.

Ahir a la tarda, a Estrasburg, se'ns va instar, entre altres qüestions, a:

- ratificar els Convenis civil i penal contra la corrupció;
- signar i ratificar el Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, al segrest i a la confiscació dels productes del crim i el finançament del terrorisme del 2005;
- signar i ratificar el protocol addicional de la Carta Social Europea que preveu un sistema de reclamacions col·lectives.

Ara ja no és solament el nostre Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. cap de Govern, que demana que sigueu coherents amb els vostres compromisos internacionals. Ara ens ho diu l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

Arribo a la conclusió:

Els ciutadans d'Andorra es mereixen molt més que un govern a l'espera d'un miracle, sense idees, que es

vanagloria en seu parlamentària de no complir la llei, i que amaga documentació al Consell.

Un partit i un govern que no té una majoria clara al Consell General pot quedar aïllat. El suport *in extremis* de CDA + Segle XXI pot donar-li la possibilitat d'anar aprovant pressupostos però no els traurà de l'aïllament.

La vostra desconnexió en relació amb el sentit majoritari de la societat és preocupant.

Vau intentar aparèixer com un candidat diferent, distint, nou. Un any ha estat suficient per mostrar que sou el representant de la continuïtat dins l'arbitrarietat. I seguiu patint la síndrome de la majoria absoluta que us fa veure el Consell General –el Parlament constitucional– com una càrrega feixuga.

Hi ha que pensa que la política consisteix en què, qui està al capdavant del govern pot fer el que li dóna la gana.

Els que pensen així creuen que la gent acaba apuntant-se sempre al carro del que mana, l'amo i patró. Però això és un greu error.

Més tard o més d'hora la gent s'adona que ha estat reduïda al paper de comparsa i se sent menystinguda.

És aleshores quan reaccionen I sovint, quan passa això, el Govern ja no té temps per rectificar perquè ha perdut la credibilitat.

El vostre discurs d'ahir no és, al capdavant un discurs d'orientació política general. És un aiguabarreig en el qual parreu de diverses actuacions administratives però no pas de les lleis que els han de servir de marc general d'actuació.

També ens dèieu coses inversemblants i incoherents. Una setmana després que quedés en evidència la deixadesa del Ministeri de Cultura en la protecció del pont de la Margineda, ens veniu a dir que voleu establir un diagnòstic d'estat de conservació dels monuments romànics.

Després que en la passada legislatura es ratifiquessin els convenis internacionals de protecció de la propietat intel·lectual, estaríeu ara "revisant el marc jurídic" quan, aquí sí, el que hauríeu de fer és promulgar la reglamentació que comporti l'efectiva aplicació de la normativa internacional ja ratificada pel Consell General.

Hi ha també una permanent confusió de conceptes. Confoneu oportunitat amb oportunisme, interès general amb generalitat i efectivitat amb eficàcia.

Afirmeu que heu proposat reformes inexcusables amb el suport ferm del Grup Parlamentari Liberal però, en realitat, el que s'ha vist sovint és la confrontació, no sabem si filosòfica, entre el criteri

del Govern i l'opinió del seu grup parlamentari, el qual ha esmenat també sovint els vostres Projectes de llei.

Ahir al matí, a pilota passada, després de tantes entrevistes als diaris i a les emissores de ràdio aquestes darreres setmanes, amb motiu del primer any al Govern, en les quals heu coincidit, en totes, en considerar finiquitades les relacions amb el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i l'Alternativa, resulta que han pujat de Barcelona a aconsellar-vos que toca canviar de sintonia.

Ara toca "la mà oberta de diàleg polític".

Doncs miri, amb el risc de decebre'l, li diré que nosaltres no li tanquem pas la mà, sempre l'hem tinguda oberta. Li recordarem, això sí, que en política les formes són molt importants.

I amb les formes hi ha una qüestió de fons: el respecte al compromís. I ja ha quedat dit que, fins avui, el que no ha respectat el compromís de tirar endavant el diàleg en l'àmbit del nou model econòmic no hem pas estat nosaltres.

Les formes, que també són fons, ens fan constatar:

- que el Ministeri d'Exteriors no informa al Consell General perquè els consellers generals que participen a l'Assemblea Parlamentària de l'OSCE i del Consell d'Europa sàpiguen quines posicions defensa el Govern d'Andorra en aquells organismes;

- que es fa difícil creure que ens proposa seriosament un diàleg polític "...per tractar temes clau del funcionament normal de les institucions i per al desenvolupament del país", quan ens acaba d'assenyalar 20 pàgines abans del mateix discurs que ja té a punt "...la clau de volta del nou edifici de l'economia andorrana" que us proposeu de "bastir."

Si ja la teniu enllestida la clau de volta del nou edifici vol dir, clar i català, que ja no calen enginyers, ni arquitectes ni tècnics. Hem de concloure que ens heu predestinat al paper de manobres per repassar els acabats interiors. Entendreu perfectament que, si aquestes són les bases de sortida del diàleg, les vostres formes, que també són fons, ens porten a la conclusió que no teniu ni ganes, ni disposició, ni menys encara voluntat política de buscar un acord amb nosaltres.

Que ho constatem i ho lamentem i, malgrat tot, seguirem oberts al diàleg però, això sí, amb respecte a les formes, que també són fons. Mentrestant podeu continuar mantenint tot el protagonisme en el vostre horitzó pel 2020.

En definitiva i ja per concloure, Sr. síndic, la vostra referència històrica als bons consellers generals que, l'any 1801, es van dirigir al Prefecte de l'Arieja per aconseguir preservar el lligam institucional

d'Andorra amb el Copríncep Francès, és massa esbiaixada per poder justificar la vostra proposta.

Nosaltres no volem pas decebre als nostres il·lustres predecessors. Li puc assegurar que no ho farem. Farem el que hem de fer com a grup parlamentari que representa el 44,31% dels ciutadans en base a un compromís polític per a una Andorra plural.

En conseqüència no us acompanyarem ni a Foix ni a cap altre indret si abans no hem debatut, definit i assolit un acord polític com, a ben segur, no en tingui cap dubte, també van fer els nostres il·lustres predecessors abans de marxar cap a l'Arieja.

L'Alternativa ciutadana que representem vol dur a terme un canvi tranquil i disposa d'un projecte sòlid i solidari.

A cada sessió del Consell General es veu clarament que hi ha una contraposició entre una societat de precarietat i una societat de solidaritat.

En aquest any perdut hem vist com el Govern ha insistit en una política econòmica i social que fomenta deliberadament la desigualtat. S'ha desmoralitzat el país i els seus empresaris, professionals i treballadors assalariats. I s'ha aïllat encara més Andorra persistint en la tossuda defensa de les mal anomenades especificitats. Unes especificitats que no són res més que la disfressa dels privilegis i rendes de situació i la pantalla de protecció de l'economia especulativa que ofega l'economia productiva.

Andorra necessita una política justa, una autoritat respectada, un canvi tranquil. Necessita confiança i esperança.

Nosaltres en tenim, perquè és amb confiança i esperança que, des de l'Alternativa, treballem i treballarem per fer possible, ben aviat, aquest canvi tranquil.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Continuant amb el torn d'intervencions, pel Grup Parlamentari Liberal, intervé la seva presidenta.

Sra. Conxita Marsol teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Sí gràcies Sr. síndic.

Iniciaré la meua intervenció reprenent la darrera part del discurs que el cap de Govern ens va adreçar ahir, al manifestar el seu desig de consens perquè algunes de les transformacions que necessita

Andorra siguin una realitat perdurable i tinguin el millor grau d'acceptació ciutadana. Desig que des del Grup Parlamentari Liberal compartim i aplaudim i esmerçarem esforços perquè el diàleg polític proposat pugui ser una realitat. Així ho hem volgut fer al llarg d'aquest primer any de legislatura i volem continuar fent-ho.

El Grup Parlamentari Liberal felicita al cap de Govern per l'acció de Govern que ha portat a terme durant aquesta primer any, una acció de Govern que entenem adient i responsable perquè s'està governant amb serenitat però sobretot amb responsabilitat. Una responsabilitat que passa per prendre les decisions que es consideren més adequades per Andorra, sense consideracions electorals.

Durant aquest primer any, el Govern ha realitzat un treball intens en la preparació de les accions, projectes i lleis que han de marcar el nou impuls per a Andorra. Accions que comencen a estar a sobre la taula i a ser una realitat, després d'haver-hi destinat el temps necessari.

El Projecte de Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada, una llei moderna i europea, transparent i homologable respecte els països veïns i la Unió Europea, acompanyada del Projecte de Llei d'inversió estrangera i del de comptabilitat dels empresaris (que es van entrar a tràmit aquests darrers dies) el Projecte de llei de plusvàlues, la Llei de modificació de l'IPT, els reglaments de l'ISI, IAC i l'IPI, la Borsa de l'habitatge, les ajudes als lloguers, l'Agència 2020, la millora d'infraestructura... Aquests són uns exemples d'aquesta acció de Govern d'aquest primer any. És a dir moltes accions que ja són realitat i que estan caminant d'acord amb el programa electoral del Partit Liberal.

Però abans d'entrar més a fons en aquestes accions, m'agradaria no deixar passar per alt les primeres i molt importants actuacions, a l'entendre d'aquest grup, que ha realitzat durant els darrers mesos el Govern Liberal.

Unes actuacions en resposta a les principals i més generalitzades preocupacions que van manifestar els ciutadans durant les darreres eleccions generals.

Fa un any els ciutadans van demostrar una clara preocupació per:

- La circulació.
- La problemàtica de l'habitatge en general.
- La seguretat social i l'atenció social.

Amb l'acció de Govern d'aquest any s'ha donat resposta a les dues primeres demandes de manera contundent i prioritària i així, s'ha introduït una millora molt significativa de la circulació, amb

l'adopció de mesures que passen per suprimir els girs a l'esquerra, per modificar cruïlles, per l'obertura del túnel del Pont Pla que ha fet desaparèixer les retencions pràcticament permanents entre la Massana i Escaldes-Engordany, fet que ha millorat considerablement la qualitat de vida de molts ciutadans del nostre país.

L'accés a l'habitatge també ha estat una de les prioritats d'aquest Govern, i la Borsa de l'habitatge i les ajudes als lloguers estan funcionant i donen resposta a les necessitats dels ciutadans.

Pel que fa a les lleis de la seguretat social i atenció social hi estan treballant els tres grups parlamentaris, demostrant una capacitat de diàleg i entesa que momentàniament ja ha permès aprovar de manera consensuada la Llei de mesures urgents i puntuals de la seguretat social. Aquest és un bon exemple de bon treball i de treball conjunt en els temes més fonamentals per Andorra.

Hem pogut veure com no ha estat un any perdut. Per a nosaltres ha estat un any fonamental i molt intens, un any de treball i responsabilitat en benefici de l'interès general. Un any de nou impuls que ens ha portat uns resultats, pels quals felicitem al Govern.

Un any que marca l'inici del canvi, però del canvi impulsat pels liberals, fruit del treball dels diferents governs liberals que ens han precedit i que mereixen tota la nostra consideració i respecte per la tasca realitzada, una tasca que ha sembrat les bases per la transformació que el Govern ens va anunciar ahir.

En el seu discurs d'ahir el cap de Govern ens va fer un detall exhaustiu de l'orientació política del Govern Liberal, orientació que passa per una sèrie de mesures i de projectes de llei, que molts d'ells ja són una realitat. Un discurs clar on es va detallar sense titubeig i de manera contundent quines seran les accions del futur Govern, unes accions que des del Grup Parlamentari Liberal compartim i recolzarem amb mà ferma, perquè estem convençuts que aquesta és la línia de renovació que Andorra necessita.

Una mobilitat fluida i segura és, tal com va dir el cap de Govern, un dels factors transcendents per millorar la qualitat de vida i la competitivitat empresarial.

La finalització del túnel dels dos Valires, en avançat procés constructiu. La imminent obertura de la continuació del vial de l'Obac que ha de comportar una clara millora en la fluïdesa de la circulació d'Andorra la Vella a Sant Júlia. En tenim un exemple clar en la important millora ja constatada des de què s'ha obert el desviament del pont del Poblado.

La construcció del túnel del Solà d'Andorra la Vella, del túnel de la Margineda a Aixovall i el desviament de l'entrada a Sant Julià, les quals s'han d'adjudicar en un parell d'anys ens han de permetre aconseguir, abans de l'any 2015 aquesta fluïdesa en la mobilitat. Una circulació que també veurem millorar al llarg d'aquesta legislatura amb la posta en funcionament, aquesta propera tardor, del carril prioritari multiús pel transport públic juntament amb el servei de bus exprés d'Andorra la Vella a Sant Julià, que ha de suposar també una clara millora.

Aquestes són unes mesures assumibles, immediates i que faran que la fluïdesa continuï.

També estem d'acord amb Govern en què una de les més importants modificacions estructurals passa per aconseguir una política social eficient, facilitant i millorant l'accés al treball, a l'educació i als serveis.

Les lleis de llibertat sindical, convenis col·lectius, seguretat i higiene en el treball, seran una realitat aquesta legislatura, així com la modificació de la Llei del contracte de treball, tan necessària per facilitar els futurs convenis col·lectius. Amb aquesta finalitat s'han mantingut una primera ronda de converses amb els agents socials per escoltar i valorar les diferents posicions que existeixen al respecte, als efectes d'elaborar aquestes lleis des del diàleg per assolir un màxim de consens. Entenem que és necessari que els grups parlamentaris també participin en aquest diàleg, i hi tenen les portes obertes.

La política d'habitatge amb una actuació ferma del Govern i amb una clara vocació de millorar i ampliar-se, és també una realitat. L'augment del 154% del pressupost d'ajuda directa al lloguer és una clara mostra d'aquesta actuació decidida del Govern en la política d'habitatge i és una mesura a la que el grup parlamentari hi dona suport. Així com a les ajudes al lloguer immediates per als col·lectius fràgils que ho necessiten.

També el Govern està adoptant mesures per preservar l'estabilitat de la població actual promovent incentius fiscals amb la introducció per exemple, d'exempcions a l'impost de transmissions patrimonials per la compra del primer habitatge.

La Borsa d'habitatge, que el Govern ja té en fase d'implantació, permetrà disposar de pisos de lloguer per uns preus mitjans un 20% inferiors als del mercat normal.

La nova normativa en matèria de societats és imprescindible per desenvolupar totes les nostres possibilitats en un marc d'igualtat amb els altres estats Europeus, com ho és la Llei d'inversió estrangera i la Llei de comptabilitat dels empresaris.

Som plenament conscients que el país es troba, no pot ser d'altra forma, immers en el marc econòmic global de les societats modernes. La situació econòmica d'Andorra ja no es pot deslligar del que passa al seu entorn, i l'endogàmia no solament no és bona sinó que és senzillament impossible.

Andorra ha tingut un creixement econòmic continuat els darrers anys, a voltes inflacionista, del que ja tenim símptomes de cansament; efectivament notem que els paràmetres de creixement tan importants dels darrers anys comencem a afeblir-se i és el moment d'un nou impuls per endegar reformes estructurals que permetin noves vies de desenvolupament.

Les modificacions que han de permetre mantenir-se en el camí del creixement sostingut i sostenible; s'han d'abordar sense falta.

És cert que tot canvi provoca inseguretat i un rebuig primari; ho comprenem; però estem convençuts que les propostes de modernització que el Govern ha exposat en aquest discurs d'orientació, són inajornables i han de permetre de forma serena, humil, i progressiva mantenir els nivells d'ocupació tot millorant el benestar de la població Andorrana.

No pretenc dir que la feina serà senzilla, les lleis per si soles no creen riquesa, és l'activitat dels individus amb la seva capacitat d'emprenedors la que ho fa. Però també és veritat que si el terreny de joc, en aquest cas el marc normatiu, no és l'adequat, difícilment l'activitat generadora de riquesa pot esdevenir sostenible i homologable amb els criteris d'una societat moderna.

Sabem que el Govern impulsarà aquesta renovació econòmica, tenint en compte la nostra realitat, sense perdre de vista la necessitat de continuar mostrant-nos humils i coherents amb les nostres limitacions, però amb decisió i tenint molt present el caràcter d'actius, emprenedors i dinàmics que sempre hem demostrat així com la gran capacitat d'adaptació als canvis.

Sense renunciar a la nostra peculiaritat, ens sentim capaços i estem convençuts que, la renovació impulsada pel Govern Liberal, i que ahir vam tenir ocasió d'escoltar i a la que el Grup Parlamentari Liberal dona el total suport, ens portarà cap a una Andorra més moderna, pròspera, solidària, cohesionada i social. Per això és necessari la renovació ambiciosa que en matèria econòmica ens va presentar ahir el cap de Govern, com també és necessari assegurar un futur creixement que volem sostenible i respectuós amb el medi ambient i l'ús dels recursos naturals d'Andorra.

Ens preocupa que l'imminent aprovació dels plans d'urbanisme parroquials pugui comportar una cursa

desenfrenada per obtenir autoritzacions d'urbanitzacions. Entre tots hem de trobar la fórmula, que pot passar per donar els instruments als comuns per regular-ho, per aconseguir un creixement moderat, un creixement adaptat a les nostres necessitats i basat en l'ús racional del territori i atenuar així, la proliferació indiscriminada de macro-urbanitzacions d'apartaments destinats a la venda.

Un creixement, que d'acord amb els objectius que es marca l'Agència 2020, ha de ser, com ja he dit, sostenible i respectuós amb el medi, però també dirigit als estàndards de qualitat.

L'Agència Andorra 2020 és fonamental per orientar la política del Govern, i felicitem al Govern per la seva posta en funcionament. El seu diagnòstic realista de la nostra situació, resultat de l'opinió i l'experiència d'un miler d'empresaris del país, ens ha d'encaminar cap a l'aplicació de mesures necessàries per combinar la modernització dels sectors tradicionals, el turisme i el comerç amb l'explotació de nous camps d'activitat i especialment cap a un sistema de qualitat en general. Entenem que era necessari disposar d'un projecte d'aquestes característiques per encarar el futur d'Andorra i aquesta renovació amb garanties, i felicitem al Govern per això.

L'Administració de Justícia més enllà dels mitjans econòmics i humans que són necessaris, i que estem plenament d'acord amb el Govern en aquest sentit, així com en la necessitat de regular la carrera judicial, també considerem molt necessari l'aprovació del Codi de procediment civil i, en aquest sentit recolzem la feina que des del Govern s'està fent.

Compartim la decisió del Govern de treballar per una educació de qualitat, com a millor garantia d'igualtat d'oportunitats per a tothom, la millora de les competències dels alumnes del sistema educatiu andorrà en quatre llengües, mitjançant la reorganització dels plans d'estudis, és una mesura que considerem adient, així com ho és una revaloració decidida de la tasca de la figura de l'ensenyant, als que s'ha de facilitar recursos i confiança.

Però també desitgem que des del Govern es portin a terme les accions necessàries per preservar la continuïtat dels tres sistemes educatius que existeixen a Andorra, en les mateixes condicions que en els darrers anys. Entenem que mantenir aquests tres sistemes educatius és enriquidor i també suposa qualitat d'educació.

A nivell d'immigració, el grup parlamentari comparteix l'objectiu del Govern de seguir

prioritzant i protegint els ciutadans andorrans i els que ja són residents, és a dir totes les persones que avui viuen i treballen a Andorra.

Els moviments migratoris que avui afecten a Europa requereixen una política decidida que respecti els equilibris necessaris en la societat andorrana. En aquest sentit recolzem la modificació de la Llei d'immigració proposada pel cap de Govern però també demanem que s'adapti a les necessitats reals del nostre país i a les seves especificitats.

El Grup Parlamentari Liberal també recolza les iniciatives que el Govern pretén aplicar en matèria d'immigració, com l'observatori laboral, el servei d'acollida i informació als immigrants, així com la necessitat de continuar realitzant esforços a nivell d'integració i valorar l'aprenentatge del català.

En política exterior i relacions internacionals, la nova legislació a nivell econòmic i social que el Govern impulsa, quina aplicació som conscients que no serà fàcil, ens ha de facilitar les negociacions amb els països veïns per arribar a acords de doble imposició, que ens permetin sortir de la llista de paradisos fiscals, i ens facilitin l'exportació de serveis sense les actuals càrregues que molts empresaris andorrans han de suportar per realitzar activitats a França o Espanya.

Les mesures que està adoptant el Govern en aquesta direcció són les encertades i les compartim.

Com a conclusió he de dir que des del Grup Parlamentari Liberal recolzem aquesta estratègia de Govern, de posta al dia i renovació estructural i d'infraestructures, que el cap de Govern ens va presentar ahir, amb una aposta clara cap al benestar i la millora de la qualitat de vida a Andorra, establint un nou model social i econòmic que ha de mantenir la prosperitat d'Andorra i el creixement sostenible i respectuós amb el medi i els recursos naturals. Un model que ha d'anar, donant suport a les paraules del cap de Govern, cap a la integració dels impostos indirectes avui existents en una sola figura generalitzada, mantenint el tipus impositiu baix.

Entenem que aquest model presentat pel Govern ahir, és l'encertat i s'ha de continuar en aquesta línia de treball i l'hem d'assumir des de la realitat però amb entusiasme i decisió perquè estem en condicions de fer front a aquesta nova situació amb el dinamisme i la capacitat de treball que Andorra sempre ha demostrat.

Per tant, i per concloure, he de manifestar una vegada més, el total i ferm suport del grup parlamentari a l'orientació política del Govern que el cap de Govern ens va exposar ahir, de la que es desprenen uns objectius clars de renovació que recolzem i compartim.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. presidenta del Grup Parlamentari Liberal.

Doncs suspendrem la sessió durant 10 minuts.

Se suspèn la sessió.

(Són les 11.11h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 11.45h)

Doncs continuant amb el torn d'intervencions és el torn del M. I. Govern d'Andorra.

Intervé el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. Albert Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Enric Tarrado perdoni que li giri l'esquena però és com si el mirés.

Té raó quan diu que costa agafar el ritme de creuer a la velocitat, però ha d'admetre que una reforma d'aquesta categoria i d'aquesta transcendència comporta com tots els grans viatges un mínim de preparació. Vol dir que s'ha de gaudir d'una informació indispensable i quan es viatja hi ha d'haver un mapa, un full de ruta, decidir la velocitat de forma que tot pugui aguantar, i després anar a la velocitat de creuer, que crec que ara comencem. Però feia falta aquesta fase preparatòria.

Estem completament d'acord amb què els canvis no poden ser traumàtics, han de ser graduals, i penso que s'han de digerir i ser acceptats al nostre ritme i en funció dels interessos d'Andorra.

Té raó que el consens i els pactes són essencials, però dialoguem i parlem, i anem avançant a poc a poc.

L'absència d'aquesta taula d'Europa, és el tercer acord, però potser les condicions que acompanyen tota negociació no es complien. Jo tinc l'esperança que aquest 2007, després d'haver-se acabat, amb èxit, confio i espero que en la comissió especial sobre la CASS, serà el moment ideal amb l'eufòria d'aquest bon resultat d'entrar a fons, després d'una preparació amb aquesta taula de diàleg sobre els temes europeus, en general, i potser la política exterior en particular.

Perquè vostè ho diu molt bé, política exterior és un tema sagrat i faria falta que tots anéssim units, o bé en tot cas que no sortíssim desunits perquè a vegades quedem molt més bé no anant enlloc per manifestar la desunió, i si s'hi va que sigui sempre en benefici

d'Andorra. Perquè parli qui parli a fora, en nom d'Andorra, l'interlocutor només reté una cosa: Andorra ha dit. Pocs es fixen amb la persona, el cognom, o el partit. Veuen que és el representant d'Andorra.

Ens recorda, i li agraeixo, i ens avisa, el perill de desviacions pressupostàries, i té por, perquè a molts els hi passa quan es creen organismes nous, -com aquest projecte 2020-, s'acaben posant agències, departaments, especialistes, secretariats. Involuntàriament s'incrementa i es boteix l'Administració, i acaba sent un allargament de la burocràcia i de les intervencions poc productives.

Doncs estem totalment d'acord. No hi ha d'haver cap desviació, i aquest 2020 ha de ser un exemple d'eficiència.

Paral·lelament, veig que vostè ho subratlla, i s'ho apunta, ens recorda el gran compromís fonamental que al final de la legislatura equilibrem el pressupost amb un dèficit zero, i això és un compromís ferm, ineludible, que el Govern se'l fa seu, perquè creiem que és el senyal de marca d'un Govern Liberal reformador, que comença per un gran respecte dels equilibris fonamentals que va molt més enllà d'una senzilla fórmula aritmètica, equival a passiu o a deures i ingressos a pagaments. És la serietat d'un país que es transmet amb el seu llenguatge de pressupost.

Li ha semblat que no protegim prou els sectors tradicionals. És veritat que ho sembla, però no ho és, ja sap que ens preocupem molt del comerç, molt del turisme, i la pagesia potser n'hem parlat poc, però, avui dia tenim un ministre especialitzat amb temes de pagesia i medi ambient. I crec que els interessats se saben realment recolzats pel Govern en totes les seves mesures. Acabem de prendre una mesura, dimecres passat pel farratge, perquè tenim en compte les circumstàncies climatològiques. Hi ha mesures puntuals i permanents. Fer una escola d'agricultura de capacitació, creiem que seria més bo enviar els candidats a les millors escoles d'Europa, de França i Espanya, i sempre buscarem les ajudes econòmiques necessàries perquè puguin anar a aprendre al lloc millor. No crec que seria una bona solució crear aquí a Andorra, amb els nostres petits mitjans una escola per a aquest tema, quan arreu del món, l'agricultura, -i ho dic amb pena-, per desgràcia va de cara a menys activitat, i els joves, quasi tots menys unes excepcions fugen de l'activitat primària, de l'agricultura, que és molt sacrificada.

Fer un mercat de productes autòctons, jo sé que a Sant Julià almenys n'hi ha un cada dimecres, que no té gran èxit, però almenys hi és. També hi ha una empresa molt famosa a Encamp, que té una marca

molt ben dissenyada, i que més o menys certes botigues es fan un plaer de vendre productes andorrans d'aquells biològicament ben tractats i molt saludables. Només desitgem que això creixi.

Amb l'STA també ens diu que no els hi fem arribar les bones paraules, li agraeixo la puntualització perquè és una entitat de tot el poble andorrà i després de tota la petita actualitat, o que ha estat al centre de les notícies aquesta temporada, ara cal que passem a la velocitat de demostrar les nostres capacitats, les nostres maneres per fer realment que sigui la referència tecnològica, i el gran senyal que Andorra està en la via de la reforma.

En infraestructures ens ha demanat més valentia en les dades. Realment confirmem que la nostra voluntat, aquesta gran corona perifèrica que ha de permetre circumval·lar el centre ciutat Escaldes-Engordany-Andorra la Vella, -diem al 2015-, creiem que és un compromís molt atrevit perquè són obres d'una gran transcendència però ho subscriuim que al 2015 aquestes obres haurien d'estar perfectament enllestides. A més a més, en cada obra, -el Sr. ministre ha fet una obligació personal-, hi ha un cartell informador en el qual es diu quan comença l'obra, per què és, qui la fa i quan s'acaba.

I un aspecte en el qual li dono totalment la raó, i reconeix que estem molt lluny d'assolir-ho, és l'atenció, al que podríem dir l'estètica de les obres. No sé què passa aquí, quan fem una obra és un trist espectacle de pols, de porqueria, de poc respecte. En canvi hauria de ser una mica l'aparador de l'eficiència, de la indústria de les obres públiques d'Andorra. I tots els empresaris haurien de tenir l'orgull de dir: "això ho fa l'empresa X, veieu el meu estil". A certs llocs fins i tot hi ha un foradet perquè el vianant pugui anar a tafanejar les obres que es fan. Aquí davant veiem que hi ha els núvols de polseguera que de vegades et demanes si pot ser fins i tot acceptable per a la salut pública.

Doncs la brutícia, el compte de les formes, la neteja és fonamental, i passaré instruccions al ministre perquè els hi doni una mica de vitamines i que siguin molt sensibles, no sols amb l'aspecte tècnic sinó també amb l'aspecte estètic. Un país de turisme, quan fa una obra, també és una acció de promoció. I li agraeixo que ens faci parar atenció amb aquests temes.

Vostè m'ha demanat que vol un debat global sobre el creixement sostingut, ens preocupa a tots, i els suport polític, des del primer dia que ho va dir, que no tenia cap xec amb blanc, ho recordo cada dia, ho sé molt bé, però com que també li conec les qualitats humanes i les polítiques, les seves i les de la seva companya, tinc la confiança que realment anem

continuant cap a aquest corrent central de modernisme i d'andorranitat, el seu recolzament no hauria de faltar durant aquesta legislatura.

Que aquí entra el pim, pam, pum polític, que té raó, trobo que aquesta imatge està molt ben encertada, afecta sobretot als dos grans grups. Jo tinc l'esperança que potser l'any que ve trobarem uns terrenys favorables perquè ni pims ni pams, ni pums, delimitem un terreny menys ambiciós on puguem trobar petits acords. Per això parlava en el meu discurs de pacte. Pacte puntual, precís i concret per un tema. Per exemple, la Llei de societats. Algú la tenia de fer. Algú la presenta aquí, el Govern governa, té la seva obligació constitucional de fer-ho, i a partir d'aquí, un cop entra a tràmit, és quan hauria de jugar l'esperit parlamentari, que cadascú hi aporti el que més li sembla útil, però sense etiquetes. I per a mi, això crec està molt encertat. El diàleg avui està vorejat, doncs a veure si ens hi poguéssim tornar a trobar, perquè el que vol el ciutadà, i vol l'empresari és que es resolguin problemes. I cregui'm que la seva última preocupació és saber qui es col·locarà la medalleta, o si un ha fet més que un altre.

Saben tots que és un Consell complicat però que hi ha una majoria, hi ha un Govern, hi ha una oposició, però vist de fora no és res d'anormal, és el més corrent dins de les democràcies més modernes i avançades.

Moltes gràcies Sr. Enric Tarrado.

Sr. Bartumeu, com sempre, penso que tindrà el gust de tornar-lo a fer passar per un diàleg que ja és tradicional entre el cap de Govern Liberal i vostè perquè no sorprèn a ningú que faci un diagnòstic d'estupefacció. És la tradició, és el costum, jo diria és l'ús i costum. I pràcticament és el mateix lèxic de sempre. És una, jo diria, fidelitat als orígens. Sempre és suspens global. Hi ha estupefacció, però sempre negativa perquè no hi ha cap senyal per que digui que una cosa va pel bon camí.

Diu que no he entès el missatge, doncs perdoni jo sí que l'he entès el missatge. I totes aquestes reformes, és que hauríem de separar les dos idees fonamentals. Una cosa és un govern amb el seu programa, fruit d'unes eleccions que hem guanyat. I amb aquest programa que estem portant a terme és el que està escrit, imprès, -que li podria ensenyar, però sé que hi ha algú que me'l vigila, però és molt oportú. Si em permeten, aquest programa és el del partit, i tot el programa polític del Govern es basa en aquest document. O sigui si pogués semblar que l'he copiat d'algú doncs, millor, vol dir que no estem tan lluny. Si hi hagués una mica d'inspiració o de plagiat, o del que sigui. Però els ciutadans confiaven amb els

polítics en general. I la barrera, o la trenca entre un i l'altre sempre és molt relatiu. Però jo constato que a nivell, -ja que vostè ho ha dit, i permeti'm que li faci la rèplica-, a nivell nacional, el Partit Socialista va rebre 4711 vots, i el PLA en va rebre 5100. I si ens ajuntem amb els nostres respectius aliats, el PS més Renovació Democràtica fa 5483, i jo amb el permís de CDA + Segle XXI, faria 6450. Vull dir és el que em recolza aquesta política i l'estabilitat.

Diu vostè que hi ha dos opcions: allargar l'agonia, -déu n'hi do el mot que utilitza-, o negociar.

Jo crec que l'elector ha triat, i ha triat què? Un liberalisme reformador. Que com si fos per casualitat, és el que avui està de moda a tota Europa. I com més amunt anem d'Europa, que és allà on hi ha la més gran sensibilitat per respondre a les dificultats presents de l'economia moderna, és on ho fan més bé. I resulta que la majoria són liberals i reformistes. I nosaltres, des d'aquí baix, sempre mirem un gran socialista amb una mica d'enveja, que és el Toni Blair, per tant no podem pas dir que sigui de dreta o liberal, però sí que té una interpretació molt moderna del que és el socialisme. I ell ho ha denunciat, i ho ha denunciat al Parlament Europeu. Que l'Europa social, de fet, ha fabricat vint milions d'aturats. Vol dir que quan dissociem social i economia arriben els drames, arriben els aturs. El que és social va de parella amb l'economia. I jo havia tingut l'atreviment de pensar que amb aquest discurs d'orientació política posava ben clar que la política social a Andorra només tenia sentit, i només tenia futur amb una gran embranzida, amb aquell nou impuls, que no li agrada que ho digui, però que ho torno a dir, aquell nou impuls per a l'economia andorrana.

Jo cregui'm que no ho he fet, ho pot semblar, de cap manera arracono la majoria social, ben al contrari. La majoria social és una entelèquia, perquè no existeix. Els andorrans voten en funció del menú que tenen cada quatre anys, i se'm pot tenir les conseqüències, però d'aquella fotografia. No hi ha una fidelitat absoluta dels electors amb el cap de llista de cadascú. És flexible, és lliure, i ja es veurà d'aquí tres anys que passa.

Em diu, i no puc evitar de sorprendre'm, que em diu cap de clan assetjat. Cap de Govern sí que ho sóc, de clan li asseguro que no. I assetjat encara menys.

Jo pensava el mateix, però a l'inrevés, sap. I aquest fi de segle, jo diria que no hi ha cicles almenys amb política. Amb política hi ha eleccions, cada quatre anys hi ha eleccions, el poble tria i determina, i ens posa a cadascú al nostre lloc. El resultat és que respectem, i crec aquí sí que tots dos, el que representem, representem el sagrat principi de la

democràcia, però aquella grossa, amb la gran D ben grossa, què vol dir, que aquí tots reconeixem que només tenim un amo i senyor, que és el ciutadà. Quan vota tria i decideix qui ha de governar aquest país.

També diu: govern de fi de cicle. Això ja li he contestat.

Que hem decebut. Jo no crec que haguem decebut a ningú. A vostè sí que crec que l'he decebut perquè és veritat, sempre hi ha decepció. Mai li he donat cap alegria. També em sorprèn, algun dia l'hauria de poder encertar i fer una cosa assenyada.

Pel que fa a respectar la Constitució. Permeti'm que recordi quan vaig tenir el privilegi i l'honor de ser nomenat cap de Govern, el Sr. síndic em va fer jurar, bé em va dir si acatava la Constitució i jo la vaig jurar. I amb tota la consciència, voluntat i il·lusió. O sigui la Constitució, voluntàriament, políticament i humanament, l'acato, la serveixo i la respecto i la proclamo. Doncs la respecto, de ben segur. Perquè és un principi sagrat universal, que s'aplica a tothom, sobretot als comuns, al Govern i al Consell General. Tots estem sotmesos pel mateix edifici constitucional. Fins i tot els Coprínceps. Aquí no se'n pot escapar ningú.

Sembla que diu que hem envaït la Llei, i a mi em recorda molt aquell senador romà, Cató, que acabava tots els discursos amb *delenda cartago*, doncs aquí els seus discursos, aquests dies sempre acaben i no respecten la Llei.

Permeti'm que digui una frase que crec que és important, que quedi aquí escrita un dia com avui: que no puc acceptar que es digui i que es creï la percepció que tot allò que fa l'executiu està sota sospita, i que vingui d'una crisi institucional, quan és mera discrepància partidista. I això miri, la felicitat circumstància fa que justament ahir, en dos articles d'actualitat, l'un del meu amic secretari general, diu en l'article d'ahir: "que nosaltres repartim favors, butlles i privilegis". Doncs això no ho accepto, i és totalment fals. I en un altre també es diu que el cèlebre, famós tema de Sant Pere del Tarter: "que seria la voluntat lliberal de mantenir opacitat i arbitrariedad". És clar això és molt fort, i permeti'm que li digui que jo no hi estic d'acord, que no es confirma en tot cas la veritat tal com la veig jo. I per això considero que respectem la Llei.

Diu que estem condemnats al fracàs, potser sí. Però li asseguro que l'únic que tindrà l'última paraula és l'elector, que ho dirà d'aquí tres anys quan toqui, si el nostre projecte de modernització, de creació de riquesa, de transformació i d'adaptació d'Andorra a les noves realitats mundials l'hem encertat o no.

També diu que no hi ha projecte. M'ha sorprès molt perquè això és un autisme polític absolut. No voler veure projecte en el discurs d'ahir. Pensava que per una vegada havíem portat el debat cap a un veritable projecte de Govern per l'any vinent, amb quatre columnes especialment ben dissenyades que explicaven un discurs concret, unes ambicions clares i amb uns mitjans per arribar-hi.

Em parla del gran Sèneca, com vol que no li respecti. Aquest cop sí que li puc dir que sabem a quin port anem, tant si bufen vents fluixos com forts, però el port és mirar cap a Europa, cap al progrés per al nostre poble, cap a l'estabilitat institucional, i cap al benestar de tots i cadascun dels habitants d'Andorra.

Els premis nobels d'economia, t'asseguro que n'hi ha de molt perillosos, n'hi ha més d'un que ha fet arruïnar i enfonsar molts estalviadors en un cèlebre fons de pensions americà.

Em recorda els inconvenients i la manca de credibilitat del Govern d'Andorra, amb el cèlebre tema del conflicte de les terres. És veritat que en un cert moment, la gran sorpresa va ser que ens van dir prou. Fixi's que nosaltres no vam pas reaccionar, al contrari vam agafar-ho com un repte i una oportunitat per complir encara millor les obligacions mediambientals que Andorra tenia envers els nostres amics catalans i Espanya en general. I per això ja vam aplicar la mateixa energia i la mateixa disciplina en la depuració de les aigües, i creiem que avui la depuració de l'aigua del Valira és molt superior a la de rius similars del sistema Pirinenc.

Parlar de pacte és veritat, té raó vostè. Després de les eleccions quan ens vam reunir, vam intentar fer un mínim d'acord, vam assenyalar tres punts capitals, en vam complir dos, -que em sembla que dos sobre tres no és pas tan fracàs, dos sí.

Queda el tercer que li reconec que encara hi som a temps. Perquè ara vostè ja veu que això va seriosament, que tenim una política clara de governar. Volem fer reformes econòmiques essencials, sense renunciar a cap ambició social de les seves, que hi caben perfectament. Només és un paquet, un conjunt. Però vostè com ja sap, que abans d'anar a Europa o d'anar on vulguin, els andorrans han de fer una sèrie de reformes prèvies. Hem de ser creïbles, hem de ser lleials, hem d'admetre que fan falta unes reformes urgents. I m'atreviria a dir que les reformes que fem pràcticament al seu programa també hi són. Vull dir que amb una mica d'esforç, i si baixem una mica el to polític, veurà que potser al 2007 podria ser l'any de trobar, jo no vull dir la gran coalició perquè és impossible, vostè té raó, representem corrents i ideologies diferents, però sí que en certs punts hi ha unes intercepcions clares.

Vostè vol el millor per Andorra i jo també. Creiem que a nivell de model europeu hi ha una gran feina de transformació que ha de fer Andorra, i aquí ens podríem ajudar mútuament.

La concertació seriosa i el que va dir el Sr. Stoleru, gran ideòleg, i després també no sóc pas d'aquesta idea de defenses momentànies de privilegis, que ja hi estic d'acord, que jo no en defenso cap de privilegis. Fixi's que ja parlo de normes ortodoxes de general aplicació a Europa. Andorra com a Estat i per ser perenne en el seu futur, o es transforma en estat europeu ortodox amb normes transparents i que es pugui llegir clarament tant a Brussel·les com a París, com a Madrid, o no té pervenir. Això ho vaig dir ahir, crec, almenys ho volia dir així, i de privilegis no en defensaré cap ni un. De la personalitat històrica d'Andorra, evidentment, i de la sobirania fiscal d'Andorra també.

No acostumem a mirar cap a una altre costat, i si hi ha problemes els encarem i acceptem les crítiques que toqui, de manera que es trobi la solució, i per això no entenc per què l'incomoda tant, o sembla que no pot sortir de la seva trinxera, quan parlem del 2020, d'aquesta Agència 2020. A mi em va sorprendre quan vam fer la presentació pública a Andorra. No en va venir ni un dels seus companys del Partit Socialdemòcrata, ni un, res. Clar si no es coneix, malament es pot jutjar. Jo crec que, no és un menyspreu, no dic pas aquesta paraula però sorprèn, com si es volgués assenyalar una voluntat de no entrar perquè una cosa és la comoditat del suspens global. Com que no hi entro, això no funciona, això no té futur i no volem ni col·laborar amb una sèrie d'accions transversals com és el consell assessor, que ha de ser un moviment global de país, en què hi ha d'entrar tot el país. Poc importa qui ho hagi fet, i si els nostres assessors són cars o barats, li puc dir que els assessors són excel·lents, és el millor que hi ha al mercat mundial. I per fer aquest tipus de reformes també la imatge en política acostuma a ser tan important com el contingut. I la imatge en aquesta auditoria o empresa cregui'm que és excel·lent.

Destruïm la natura, doncs miri, jo també estic d'acord amb què no l'estimem massa la natura a Andorra, però a veure si entre tots podem recuperar les il·lusions i el sentit comú i trobar accions de més sensibilitat per protegir i atendre el nostre medi tal com es mereix.

Jo crec que el benestar social, perquè pugui funcionar correctament requereix una gran acció dins del món de l'economia, sobretot amb el tema de la immigració. Hi ha una altra dada, que ahir no la vaig pensar a dir, perquè avui l'he sabut que és terriblement impactant. A Andorra, a més a més som 80.000 habitants, dels quals 50.000 són

estrangers. Doncs d'aquests 50.000, 25.000 estan aquí des de fa màxim 5 anys. O sigui 25.000 persones estan avui a Andorra, que segurament són les que poden tenir, com és lògic, més dificultats d'integració, 25.000 estan a Andorra només des de fa 1 a 5 anys. És una dada que és impactant i que obliga a tots plegats a reflexionar quina mena d'economia tenim que faci aquesta realitat. I és clar que l'ascensor que diu vostè, estigui espatllat, segurament que sí. Però jo li vull recordar amb una mica de bon humor que quan l'ascensor s'espatlla hi ha unes escales magnífiques, però que has de progressar pel teu propi esforç. Esglaó per esglaó, però progresses i pugues. Avui a Andorra ja s'ha fixat que posem l'accent per posar aquest ascensor social per l'escala, que vol dir l'escola, que vol dir l'esforç. I tenim un esforç enorme a fer, i cregui'm que el Ministeri d'Educació, i els seus mestres ho fan, perquè aquestes 25.000 persones que acaben d'arribar mereixen de vegades una atenció individualitzada. Perquè hi ha pares, que a vegades, quan se'ls convoca, ni es presenten. I Andorra no vol que cap criatura quedi desatesa de l'accés a l'educació, i el ministeri aquí saluda la gran feina que està fent.

M'ha qualificat de mercaderia caducada. Suposo que deu anar pel projecte 2020. Jo crec que és el model social seu que està caducat. Aquest projecte és un projecte viu, i té un venciment, que és veritat, però el venciment el té al 2020. I no és doblar el PIB, i això ho vam intentar explicar. És la referència economista, econometria. Ha de doblar, -i és el que vaig intentar dir-, la felicitat, el benestar, el gust de viure junts els andorrans i residents, de compartir un destí comú, de tenir confiança amb aquest país, de creure que això va endavant, i va endavant. Clar aquestes senyals pessimistes o negatives, els que ho coneixem no ens afecta, però hi ha algú de bona voluntat que diu: carai aquest missatge podria ser veritat. Jo li dic que no és veritat. Aquest projecte no està caducat, aquest projecte té vida, té força, i a més a més coincideix amb els esforços que estan fent la majoria dels estats que volen tenir una ambició, i que tenen una ambició, tant si són d'aquí com de fora. Perquè el món amb aquest gran invent de la mundialització, ho hem vist recentment en el mercat de l'acer, que Europa pràcticament està perdent molt joc, i l'eix de gravetat econòmic s'està desplaçant. I desgraciadament s'està allunyant d'Europa. I nosaltres som un terreny o un país que vivim a Europa, i si Europa no va bé, doncs nosaltres en podem patir les conseqüències.

Vostè diu que esperem un miracle. No n'espero cap de miracle, només sé que per l'experiència i per la vocació, el projecte nostre de modernització i el projecte 2020 i la reforma tributària, la reforma

d'arquitectura de societats i les infraestructures, només una paraula exacta, és treball i esforç. No n'hi ha cap més. Ni fe ni esperança, ni caritat, que deia el meu amic Esteve López amb les virtuts teològiques, ara i aquí no hi caben, aquí és política pura, política dura, de projectes concrets i precisos. I al ritme, amb tot el respecte, el ritme el marca el Govern. Doncs algun dia haurem de fer, i no sé quan tocarà Sr. síndic estudiar, però sincerament i sense apassionar-nos. L'article 50 *versus* l'article 72, a veure on hi ha la trenca, on podem atendre la separació de poders pel bé, (l'article 50 de la Constitució, és aquest que volia dir)

I els suports in extremis del CDA, ja ho sé que potser els sorprèn, però ja és una constant de la democràcia quan estàs recolzat, ajudat, i que et sents comprès per un grup minoritari, però que ha resultat ser que siguem majoritaris. Doncs el meu agraïment és doble.

No estem desconnectats de la societat, no som un Govern d'arbitrarietat. Diu que som un aiguabarreig, jo crec que tampoc és el diagnòstic correcte. Tampoc accepto que pugui dir que Andorra s'aïlli del seu exterior, de l'entorn. Ben al contrari. Totes aquestes reformes que estem fent, i essencialment les econòmiques i les fiscals, ja els hi vaig dir que ho vaig presentar perquè quedés un missatge clar allà on estaven preocupats. Que és el president Zapatero i el primer ministre Villepin. Perquè entenguessin que aquest Govern té uns objectius reformadors claríssims, atrevits i valents. És veritat. Llavors això, si m'acompanya en aquest esforç, cregui'm que tots hi guanyarem, i és el sentit de la mà estesa, -que ja no parlo de consens, vostè que hi entén molt ja s'hi ha fixat, ja parlo de pacte o potser de compromís, i trobar un mínim perquè puguem dir aquesta reforma que tant ironitza vostè, que no l'hem convidat de la Llei de societats, no és un manobre que necessitem, necessitem especialistes com vostès, que hi entenen i molt, perquè ajudin a què aquesta llei sigui realment una llei europea, ortodoxa, moderna i que porti confiança al país amb aquesta nova llei que és fonamental. Vostè i jo sabem, que des de fora se la miren amb ironia quan veuen que, des del 83 no l'hem tocat, quan arreu les canvien pràcticament cada any perquè l'entorn econòmic, les condicions, les situacions, la competitivitat entre països fiscals fa que cadascú retoqui les seves lleis en funció de què?, en funció d'una determinada conjuntura.

Doncs m'acaba dient que aviat arribarà l'alternativa. Escolti a l'alternativa si arriba, cregui'm que no depèn ni de vostè ni de jo. Serà el poble andorrà qui ho decidirà, i si ho decideix voldrà dir que ho haurem fet malament, i que les seves teories tenien alguna cosa de veritat. Avui per avui continuo pensant que la nostra política és la bona, que la

marxa d'Andorra cap al seu destí d'un país europeu de progrés, estable i amb gran esperança de creixement és la bona. Vaig dir ahir que era irreversible, continuo pensant que és el que Andorra necessita.

Moltes gràcies Sr. síndic.

Ara contestaria amb el seu permís a la presidenta del Grup Parlamentari Liberal. Puc empalmar, no.

Sra. presidenta, clar aquí amb vostè ho tinc molt més fàcil perquè forma part una mica de l'harmonia política. No hi ha cap Govern que pugui funcionar si no té un grup parlamentari fort i cohesionat, i que encara que diguin que no ens entenem, no en faci cas, que és pura enveja això. Ens entenem i molt bé. Però com que som un Partit Liberal, la llibertat és molt important, el dret de paraula és absolut, i quan convé estem en desacord. De vegades som una coral que hi ha un gall que s'escapa, però és involuntari, no se li ha de donar més importància del compte.

M'apunto amb interès la seva preocupació pel medi ambient, que potser no va quedar prou clar en el meu discurs. És una preocupació. Crec que recentment, Andorra sempre que és conscient del que pot passar amb un excés d'eufòria, ara que es descentralitza i baixa la potestat d'ocupar el sòl per part dels comuns, amb una certa filosofia, que ja no dependrà més del Govern sinó de cada comú en particular. Doncs és l'hora de reveure, i aquí es fan les lleis. Es fan en aquest Consell General. Aquí s'ha de veure el què podem fer, perquè realment Andorra no ens la mengem tota durant aquesta generació, que hi hagi Andorra per moltes generacions. I que allò que m'han dit clan, no puc evitar de citar amb molta emoció, la generació del meu pare que van marxar d'Andorra per misèria. Perquè aquí no s'hi podia viure. I avui, aquest país, (llavors devien ser uns 5.000), avui dona pa i prosperitat a més de 80.000 persones.

Doncs perquè això continuï sent així hem de saber trobar un model de creixement sostenible, -que la sostenibilitat no és res més que això-, que la generació que ve darrera nostre, siguin els veritables propietaris. Nosaltres som purs gestors. Hem de procurar que la generació que ve siguin els que tenen la propietat del país, d'Andorra i del seu patrimoni natural.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Doncs després de la intervenció, passàrem al torn de rèplica dels grups parlamentaris.

Començaríem pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé després de la seva intervenció, Sr. Albert Pintat, em deixa poca cosa per replicar. Celebro que estigui d'acord amb pràcticament tot el que hem anat explicant en la nostra intervenció del matí.

El que sí que voldria recalcar avui aquí, és que, podríem dir que li agafem la paraula, quan parla de la futura creació, si no aquest any l'any vinent, la creació de la taula d'Europa. Entenem i recalquem, com hem recalcat aquest matí en la nostra intervenció, que és un tema d'especial importància, no només pels polítics sinó també pel conjunt de la societat andorrana.

Bé quan hem parlat de la pagesia aquest matí, vostè ens contesta que tenen coses previstes. Només hem de celebrar que tinguin coses previstes, la llàstima és que si ens ho hagués dit ahir, ens haguéssim estalviat de tornar-li'n a parlar avui.

Crec que valia la pena no descuidar-se'n, ja que no ens oblidem mai que aquest país prové de la pagesia, i crec que, podríem dir que són els pioners d'aquest país.

També un altre tema important, i aquí li agafó una altra vegada la paraula, és el tema de l'STA. Nosaltres hem fet especial importància, i donem especial rellevància a l'actuació que ha de tenir l'STA. Com a dinamitzador de l'economia i com a dinamitzador de la societat de la informació.

I en aquest cas esperem que el compromís que vostè ha agafat avui aquí sobre la direcció que ha d'agafar l'STA, només faci que complir-se i complir les expectatives que el conjunt de ciutadans i empresaris poden esperar del nostre STA.

Una altra cosa que m'ha repetit i que ho ha repetit als altres grups parlamentaris, és el creixement sostingut. Jo crec que bé, que té la intenció de posar en marxa unes discussions sobre aquest tema i també només puc fer que celebrar-ho.

I per acabar, només voldria fer una reflexió. Quan ha dit vostè quan parlava d'equilibri dels pressupostos, d'equilibrar el pressupost, que era una primícia del Govern Liberal, jo en això no hi estic massa d'acord perquè si fos una primícia del Govern Liberal o dels governs liberals ja hagués estat fet en anys anteriors.

El que sí que li puc dir és que nosaltres sí que fem, i voldríem que es fes especial èmfasi a aquest equilibri pressupostari perquè crec que és una forma clara i

precisa de poder treballar i de no perjudicar el futur dels pròxims que han d'ocupar el lloc on estan vostès avui assentats.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado.

Doncs continuant amb el torn d'intervencions.

Continuariem amb el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. Pintat, diu que és ús i costum en les nostres intervencions, en aquest cas les meves, que és el lèxic de sempre. Jo ja reconec, i abans li he vingut a dir que amb 10 minuts no n'hi ha prou, penso jo sincerament, per preparar una contesta. Però si vostè dins de les seves ocupacions de govern té una estona aquest cap de setmana i repassa els discursos, veurà que haurà de canviar de sonsònia perquè aquesta és la sonsònia que toca, que ja l'ha après del seu predecessor, en dir que nosaltres som negatius i que sempre diem el mateix.

Primer ja ho ha reconegut fa un moment. El seu projecte per a Andorra, -que algun en té, efectivament-, i el nostre, són molt distints. Per tant si volem ser fidels amb els nostres electors i defensar els nostres plantejaments, nosaltres no venim aquí als debats d'orientació política a aplaudir l'actuació de Govern. No ens toca, i no solament no ens toca, sinó que no ho podem fer, perquè ja ens agradaria fer-ho. Però a part de canviar de sonsònia, jo crec que aquests 10 minuts han sigut curts i han fet que vostè s'hagi contradit. Quan llegirà la transcripció ho veurà perquè no em pot estar dient que som negatius amb tot i que no troba res amb gràcia als nostres ulls, i després reconeix vostè mateix que en moltes coses estem d'acord i que hi ha coses que poden ser transversals, per tant o l'una cosa o l'altra. O som el dimoni en persona o podem trobar alguns punts de coincidència i alguns pactes, com ha dit vostè, i jo li he contestat que sí. Li recordo que li he contestat que sí. Per tant no es contradigui perquè no anirem bé si és que realment vostè vol fer algun pacte.

Clar em treu el seu programa. Miri de memòria li citaré. El seu programa deia: "reforçar el Consell General", no deia el que ha dit ara aquí, que després li contestaré sobre el 50 i el 72. Deia reforçar el Consell General, i ja li he explicat abans com el reforça vostè. Per tant vostè no respecta el seu programa quan fa reglaments i quan es fa requerir.

No és el grup de l'oposició, no és el Grup Parlamentari Socialdemòcrata el que està insistint en què el Govern envaeix competències del Consell. És el Consell com a institució. Vostè ha rebut moltes cartes de Sindicatura. Ha arribat l'informe de l'STA, però encara vostè té una carta recent firmada per la Sra. subsíndica en la qual hi ha tota una sèrie d'informes que està esperant la consellera Mariona González en relació amb afers socials, que no s'està respectant els textos. I això és una qüestió institucional, no és una qüestió del nostre grup parlamentari.

Segona qüestió del seu programa. Diàleg amb els cònsols. Parlarem molt amb els cònsols i serà oli en un llum. Ja hem vist com han acabat. Han acabat esbarallats amb la majoria dels cònsols liberals que no volen parlar amb el seu Ministre de Turisme i Medi Ambient. Així és com hem acabat. Aleshores aquest és el seu programa.

Miri, quan he fet la suma dels vots, dels vots de la representació, clar vostè ha volgut fer un bon efecte, però ja no entraré amb què el conseller, Enric Tarrado no l'ha desmentit, però no és aquesta la qüestió. Vostè em dona la raó a mi i li explicaré.

El programa de Renovació Democràtica i del Partit Socialdemòcrata portaven un programa conjunt, el programa de l'Alternativa. Per tant, nosaltres podem sumar els vots i els ciutadans van votar el mateix programa. Vostè no pot sumar els vots amb el CDA + Segle XXI perquè els ciutadans van votar programes diferents. I jo li he parlat d'això, i només li he parlat del PLA, no li he parlat del CDA + Segle XXI, a l'hora de comptar els vots.

Miri, avui n'ha dit una de tan grossa, que evidentment li he de posar en evidència. Però jo vull creure que em contestarà que no l'he entès bé.

Diu: "la majoria social és una entelèquia i no existeix". Aleshores la conclusió de la seva afirmació tan rotunda és que vostè només governa pels que anem a votar a les eleccions. I en aquest país doncs tota l'altra majoria social, ja ho hem dit abans, si no estan contents que marxïn perquè són una entelèquia i no existeixen. Perfecte.

Jo no li he dit en cap moment que vostè fos un cap de clan. Jo li he dit que havia tingut una actuació a la manera d'un cap de clan: *nuance*. No, no, no, podeu riure tot el que vulgueu, però les paraules doncs estan escrites, i a més, us he vingut a donar el text, i ja el teniu.

I les referències familiars, amb tots els respectes que tots tenim, el seu pare va haver de marxar d'Andorra, el meu també.

La referència a Cató. Miri jo, ara la meua memòria em falla. Però jo diria que més aviat deu ser Catilina que no Cató. Però en tot cas, el que és segur és que la referència que vostè diu, s'ha deixat un adverbí en llatí, perquè és *delenda est cartago*, i vostè s'ha menjat l'est.

Però bé tot això no és l'important.

Diu que pensava que havia portat un projecte, si el projecte és el d'ahir, malament, malament rai, perquè clar si hem de parlar tota l'estona de prohibir els girs a l'esquerra, que jo entenc que això formi part, fins i tot de la confrontació ideològica. A vostès els hi convé prohibir girar a l'esquerra, -si em permeten una mica de broma. Però això no és un projecte, això no és una proposta. El d'ahir cregui'm que ha fet bo el seu antecessor, el d'ahir no és un projecte.

El pacte. Diu que ara jo veig que això va seriosament. Ja m'agradaria veure que això va seriosament, però clar, ho ha dit ara. Ahir no ho va dir. Hem de ser creïbles, hem de ser lleials amb Europa. Ves per on, no m'ha contestat sobre el que li he dit del que va passar ahir a Estrasburg.

No em tornin a dir que defensen la sobirania fiscal d'Andorra en el sentit que serà inatacable, i sempre farem el que voldrem. Li recordo, i vostè està ben situat per saber-ho, perquè també hi va intervenir, que des de l'any 1990, des de què es va signar l'acord comercial amb la Unió Europea, i des del primer de juliol del 1991, que s'aplica aquell acord, Andorra va fer cessió claríssima de la seva sobirania fiscal, perquè es va posar en el marc d'una unió duanera, que li obliga a tenir determinades actituds i li prohibeix tenir-ne d'altres fiscals. I això no cal haver anat a la Sorbona per entendre-ho. És així això.

L'acord comercial amb la Unió Europea ha retallat la sobirania fiscal de l'Estat Andorrà. I no me'n queixo. Perquè vostè el defensava i nosaltres també aquest acord, per tant no me'n queixo. Però clar, no juguem amb les paraules també.

La presentació del 2020. Miri nosaltres acostumen anar als llocs als quals ens conviden. Quan se'ns convida per circulars, -per circulars Sr. cap de Govern-, s'entén que se'ns està menystenint. I li he dit abans durant la meua intervenció que demanàvem respecte. Probablement el que vostès o el que va fer les invitacions no volien que vinguéssim. Perquè nosaltres la invitació que se'ns envia és una invitació al Sr. síndic, i se li diu: "la pot fer extensiva als consellers". Això per nosaltres, Sr. Pintat, és una circular, i com a mínim per part seva és una falta de delicadesa, i per tant no es queixi que no venim, quan vostè no fa res perquè vinguem. Ja no pretenc que vostè pugui despenjar el telèfon i

telefonar-nos o telefonar-me. Però, vostè va enviar una circular, no ens va convidar personalment almenys als consellers del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

I el projecte 2020, a més a més, bé diu que: "tenim els millors assessors, auditors del mercat". Miri pel que cobren, jo ja n'estic convençut que deuen ser els millors. Però més seriosament, com ens pot parlar del projecte aquest, si encara no s'ha presentat aquí al Consell General, encara no s'ha presentat a la comissió, encara no se'ns ha fet arribar als consellers generals. Com ens pot parlar d'un projecte que no s'ha vist en la seva totalitat enlloc. L'hauran presentat a tothom menys al Consell General, i encara ens diu que clar que no venim i que ens sap greu que li surti tan bé. Si ja li he dit abans que li donem tot el protagonisme a això de l'Andorra 2020. No en volem ni un pam. Tot per a vostè. Però clar, tracti'ns amb una mica d'educació i de respecte en aquest cas. No ens digui, com a mínim després no ens retregui que no venim, si ni ens ho ensenya ni ens hi convida.

Bé, allò de l'ascensor. A veure, potser vostè ha llegit un llibre que jo també l'he llegit, en llengua francesa, d'un francès, fill d'immigrants que es titula: "l'Ascenseur était en panne, j'ai pris l'escalier", suposo que per això m'ha fet aquesta referència.

El problema, aquest llibre està molt bé, i és paradoxalment una demostració que sí que encara hi ha ascensor social en determinades persones, però parlem d'Andorra. Clar quan s'espantia l'ascensor i la gent ha de pujar per les escales, es queda molta gent fora per poder pujar. Perquè els discapacitats no poden pujar, els malalts tampoc, la gent gran, i aquells que encara no caminen, els infants, tampoc acostumen a poder pujar per les escales. Per tant el seu símil, com vostè pot veure, té un efecte boomerang i confirma les nostres posicions.

Article 50 *versus* article 72, ha convidat el síndic. Bé jo entenc que potser vostè no comparteix el criteri que defensa el Consell, -i dic bé el Consell i no el Grup Parlamentari Socialdemòcrata-, sobre què diu la Constitució i l'article 50, i l'article 72. Nosaltres defensem la Constitució, tota la Constitució. I nosaltres no estem disposats, Sr. cap de Govern, a seguir en aquesta línia d'actuació. També li he dit durant el discurs, en el qual vénen aquí els ministres a sessió de control, i ens van reconeixent un darrera de l'altre que no respecten la llei, però que no passa res. Bé si tot plegat l'he respectat a 80%, a 90% o aquest bocí no hi he pensat, i això ja funciona. No això cregui'm que no va així, i si vostè s'ho mira amb voluntat d'arribar a acords institucionals, com em va dir ahir. I jo avui li he dit que endavant, és vostè que ha de rectificar. Nosaltres no podem rectificar, o

aleshores vostè ha de plantejar, -o el seu partit si hi està d'acord-, una reforma de la Constitució. En lloc de ser Andorra un Copríncipat parlamentari, i per tant el Consell tenir les atribucions que té, això es podria convertir, canviant la Constitució en un altre tipus de govern que també seria democràtic, Sr. Pintat. Però aleshores vostè tingui el valor polític de dir: no, és que volem canviar la Constitució. Si no la volen canviar l'han d'aplicar.

Què més ens preocupa de tot això?

El marcar el ritme. El ritme nosaltres no li hem discutit mai, li he tornat a dir en la meua intervenció abans. El ritme l'ha de marcar el Govern, i el Govern és el que governa, i nosaltres no ens toca ni ens correspon, ni ho pretenem ni ho hem dit mai, ni ho volem. Ara una altra cosa és que el ritme el marqui el Govern, que no el marquin determinats sectors econòmics, als quals el Govern els tracta millor que als representants elegits al Consell General.

Jo no li he dit que el seu programa era un aiguabarreig, jo li he dit, -ja ho trobarà en el text-, que el que era un aiguabarreig era el plantejament dels temes dins del discurs, que és diferent.

I amb això he acabat Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. president.

Continuariem doncs amb tot el grup de rèpliques dels grups parlamentaris.

Pel Grup Liberal, Sra. Conxita Marsol teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Sí gràcies Sr. síndic.

Només una petita intervenció per manifestar al Sr. cap de Govern que estic plenament d'acord amb el que ens ha dit, amb les paraules que ens ha dirigit. Que no hi ha cap dubte sobre el recolzament d'aquest grup al Govern, i he de reconfortar als que semblen aquests dubtes que res més lluny de la realitat.

El fet que hi hagi diferents criteris, com també ha dit el cap de Govern, entenem que és enriquidor, però el suport és total.

Que s'hagin presentat esmenes als Projectes de Llei, és una mostra de col·laboració per millorar aquests textos. I també puc recordar que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata també ha presentat esmenes a les seves pròpies Proposicions de Llei, per tant no crec que sigui un criteri que ens hagi de preocupar.

En quant a l'interès per a la defensa del medi ambient, també he de dir que em felicito de la seva resposta, i que estic convençuda que el nostre neguit amb el medi ambient i amb el creixement sostenible trobarà una solució legislativa, i que estic d'acord en què haurem de legislar al respecte, i des del Grup Parlamentari Liberal esmerçarem esforços.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. presidenta.

El Govern vol tornar a intervenir?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Aniré per ordre, tal com s'ha instal·lat el diàleg.

El Sr. Enric Tarrado recorda l'interès, i jo li agraeixo molt que s'ho faci com una idea d'ell perquè és el més ben situat per impulsar-lo i per organitzar-lo.

Recorda la urgència d'aquesta taula europea per crear-la. A mi m'havia semblat que tindria la certesa de l'èxit si la poséssim després dels acords de la CASS. Perquè voldria dir que hem agafat confiança els uns amb els altres per trobar uns terrenys on cadascú haurà demostrat les seves capacitats de renúncia respectiva en benefici de fer una llei que és fonamental pel país i per la societat andorrana.

La taula d'Europa jo crec que correspon fer-la després. Sobretot que, prèviament, Andorra ha de fer una sèrie de reformes importants, clares, transparents i molt visibles. És aquesta reforma de Llei de societats, la reforma fiscal i la comptabilitat. Aquests aspectes per a mi, és tot un paquet que va agafant cohesió i es va encaixant, i a partir d'aquí serà quan tots plegats quan tinguem un entrellat intel·ligible i clar, i quan no ens perdrem amb consideracions filosòfiques, que és molt fàcil, -jo el primer-, de caure presoner d'aquestes consideracions, perquè he dit que tu has dit, i paralitzem el projecte. No hauríem de córrer el risc, una altra vegada, que una bona idea es perdés, per un mal calendari.

Quan parlàvem de l'STA, té raó. L'STA és una peça essencial, ja que Andorra no tindrà mai autopistes, ni aeroports ni grans infraestructures d'aquestes mundials, és l'única gran autopista que té Andorra, i convé que sigui dinamitzadora de l'economia, i ha de complir certament amb les expectatives que tot el país té posat en aquesta gran entitat, que és l'STA.

Demana vigilància en el creixement sostingut, i trobo que crec que aquí, pràcticament tots hi estem d'acord. El problema és com ho fem i de quina manera ho fem i ho fem triomfar.

L'equilibri pressupostari, la paraula exacta, és que és ineludible, nosaltres ens ho fem com un label de qualitat del Govern Liberal o del Govern d'Andorra, diguem-ho clar, del Govern d'Andorra per donar un senyal que aquest pressupost al final del període, sigui un pressupost equilibrat.

Doncs moltes gràcies Sr. Enric Tarrado per la seva col·laboració.

Sr. Bartumeu, té raó la sonsònia avui no toca, en tot cas, no ho he dit pas amb aquesta sensació musical, ja que qui parla parla, i avui toca parlar seriosament, com també crec que vostè i jo ens respectem, perquè fem política seriosament. Els projectes, evidentment que són destins, són diferents naturalment, perquè venim d'una branca ideològica ben diferent, i per això Andorra té aquesta passió política perquè l'elector veu que hi ha dos models i va triant, va barrejant, en certs comuns fa una política, a les nacionals en fa una altra, doncs això és la seva sobirania, i és el que toca en democràcia. Déu em preservi dir que és el dimoni, jo no ho he dit mai, ho ha dit vostè, i me'n lliuro, ben al contrari, jo crec que vostè és un gran polític, i ho reconec.

El conflicte, no conflicte, però és clar, allò del *delenda est cartago*, és veritat era Cató, Catilina era un que tocava molt el nas al Ciceró i al final va dir prou, li va fer quatre discursos i se'l va treure de sobre. Però aquest era Cató, que estava obsessionat amb el perill que representava Àfrica, i al final la va aconseguir. Escipió ho va netejar tot i no hi va quedar res de Cartago. Però no és això, ha quedat crec com l'exemple que volia dir jo, que quan es fa un discurs, si sempre l'afegitó és el mateix doncs a poc a poc, va passant, es va impregnant i passa el missatge que el Govern no respecta la llei. I aquest final de frase, jo no l'accepto, i ara no he d'agafar un exemple per simplificar, que és el cèlebre article 5. Llavors, em permet Sr. síndic.

M'he fet fer la relació, des de què tinc l'honor de ser cap de Govern, de quantes preguntes havia rebut dels grups parlamentaris, -n'hi ha 73 rebudes i contestades. I quedava pendent naturalment, i tenen raó, un tema molt delicat, que era el T-Systems. Per què al Govern li ha costat tant donar aquesta auditoria? És que el tema era enrevessat, complicat, difícil, tan difícil que ens va semblar que la Fiscalia era millor que hi donés un cop d'ull. La Fiscalia ens va fer una carta dient deixeu-m'ho pensar, estava en un punt d'indefinió que hagués pogut triar, no compliquem les coses i garantim la confidencialitat

de forma que la Fiscalia pugui donar la seva opinió, o complint l'article 5. Jo, com que la meva obligació la tinc molt clara, que és respectar per damunt de tot les lleis, la Constitució, el Reglament del Consell, jo faig circular l'auditoria del T-Systems amb la seguretat de qui ho llegirà, sabrà practicar la discreció i la responsabilitat que un document tan important comporta. Doncs, poquíssimes excepcions el Govern, cregui'm que s'esforça a dignificar, respectar el paper fonamental i que està a sobre de la piràmide política, o sigui el Govern penja, i el Consell General som una democràcia parlamentària. Ho tinc entès, assimilat i comparteixo completament tots aquests principis.

Que estem empipats amb els cònsols d'Andorra, de vegades sí, de vegades no, depèn del tema.

Vostè sap que Andorra no és un país senzill, de vegades em diuen que hi ha vuit administracions, de vegades és cert. I quan s'intenta aplicar una política de rigor i de contrenyiment i d'esforç, doncs els cònsols fan el que fariem tots al seu lloc, que és intentar empènyer cap al veí una responsabilitat o una obligació, ja no parlo dels problemes dels abocadors. Doncs tenim problemes perquè som un partit obert, un partit liberal, i no imposablem els criteris, però cregui'm que l'estabilitat del diàleg està garantida, el diàleg polític és bo, i hi ha les desavinences normals de tota família ampla, llarga i complicada, com és la nostra.

Les aliances parlamentàries que tenim amb els amics de CDA + Segle XXI, jo crec que són les normes, les regles ordinàries de tot parlament. Quants països fan coalicions independentment dels vots rebuts a les eleccions. Hi ha la primera tria, després hi ha la segona, que és quan es fa la federació d'interessos per fer què? Per fer governs estables, recolzats per una majoria parlamentària estable.

Té raó, m'he explicat malament, la majoria social a Andorra és clar que existeix, el que volia dir és que vostè no la representa. Aquesta és la diferència. Existeix, la respecto, el que passa és que es manifesta de múltiples facetes, de moltes maneres, i cadascú, generalment defensant el seu col·lectiu. Però, jo, la lluita per la justícia i la igualtat, cregui que també és el meu objectiu i no reconec a ningú que pugui dir que nosaltres no som sensibles amb aquest objectiu.

El projecte ja ho sé que no el vol veure, que no hi és, però li asseguro que hi és, jo ja em llegiré amb molta atenció el que m'ha donat vostè i jo li demano, si us plau que també llegeixi amb un cert refredament la meva intervenció d'ahir, perquè vegi que si busca bé hi ha un model claríssim d'una economia europea, ambiciosa, competitiva, i que sap que ha de fer unes reformes capitals, indispensables, sense les quals, -ho

dic ben fort i ben clar-, Andorra no té pervenir, pervenir com a Estat europeu amb la seva ambició d'Estat, i la seva ambició de ser un país perenne que pugui travessar els segles.

El que va passar a Estrasburg, miri, jo aquí sí que no ens entenem, perquè clar a Estrasburg vostè hi té una presència personal i a vegades pot ser que hi hagi unes influències que jo no puc elaborar, o no puc entendre, però jo crec que a Estrasburg, Andorra no és l'única que incompleix, perquè aquestes grans organitzacions com l'ONU, cada país fa al seu ritme el que pugui fer.

Amb el que no estic d'acord és amb allò de la unió duanera. Aquí ja sap vostè i jo que ens en vam felicitar de l'acord de la unió duanera del 1991, que va ser fruit d'una llarga, complicadíssima negociació, i que diu vostè en les seves paraules, i vostè fa quasi com una tesi doctoral, o un principi superior que hem donat la nostra sobirania fiscal, no hem donat la sobirania fiscal, hem donat la política comercial exterior. Andorra no té política comercial, Andorra l'ha donat a Brussel·les perquè un acord duaner comporta que el país com Andorra no exerceix cap mena de política comercial. Això és la certesa, almenys així m'ho van explicar, ja sé que fa dies, però aquesta idea la tenia ben clara. I la sobirania fiscal miri si és important que ni els mateixos estats membres avui, l'han donat, encara se la guarden. Per això aquella cèlebre frase del principi, d'unanimitat, no amaga res més, que la voluntat de defensar els seus privilegis perquè a través de la palanca de fiscalitat es lluita, molt eficaçment amb què? contra l'atur. L'atur és la gran lacra, que com hem vist, i deia el nostre amic Toni Blair, és el que fabrica un excés de mesures socials perquè evita que hi hagi la competitivitat i la creació de nous projectes.

Aquest projecte concret d'unió duanera va ser un moment àlgid dels polítics andorrans, que vam saber actuar. Ahir parlava de cita amb la història, -no es pensi que m'he tornat megalòman, és purament que hi ha moments històrics, i aquest en va ser un. Hi va col·laborar molta gent. I els que ho van fer, resulta que no van sortir a la foto, però així passa en política. Però després va venir també la Constitució, que és una gran meravella, i tothom ho reconeix, i jo el primer. I vull dir que Andorra, en certs moments històrics sap trobar les persones, i sap trobar el resultat. És això que fa el meu optimisme, que trobem en certs moments transcendents la unió, o la menys desunió possible per fer respostes que admiren a fora. Andorra és admirada pel seu acord d'unió duanera i per la seva Constitució.

Llavors no vull jugar amb paraules de si la sobirania fiscal. Jo encara crec que la sobirania fiscal, Andorra l'ha d'anar cedint però amb negociació. Tot

dependrà de com anirà aquest conveni de doble fiscalitat perquè si no ens donessin aquest conveni, vol dir, llavors sí que pot començar una època difícil perquè estaríem agafats en una contradicció. Si volem ser europeus, si fem reformes, volem fiscalitat, volem transparència, volem comptabilitat, i a fora ens diuen això és insuficient, doncs llavors sí que podem tornar cap als romans, i tornar a veure els privilegis històrics perquè voldrà dir que la carta de la transparència, i la carta de la cooperació hauria estat un desencert. Jo no ho crec perquè tinc molta confiança amb els nostres interlocutors.

A veure, també m'ha dit de tractar amb educació i respecte, jo crec que ho procuro sempre, i si se m'escapa alguna paraula li demano disculpes.

Pel que fa al 2020, jo com que estic tan, -no diré escaldat-, però sé que de vegades quan faig cartes directes, algú em recorda que jo he d'enviar una carta al Sr. síndic, i ell fa el que ha de fer. A mi em va semblar que el correcte era enviar la carta d'invitació al Sr. síndic, i a partir d'allà es fa la distribució. O sigui, el Govern entenia, potser malament, que no pot invitar directament als consellers generals i ho ha de fer a través de Sindicatura. Aquest era una mica, el que jo havia entès, ja dic que és una interpretació, amb el seu permís, personal.

Doncs seguidament, la Sra. presidenta del Partit Liberal.

Doncs com sempre, agrair-li les seves amables paraules, el seu recolzament i la seva confiança, que creguin que encara que sembli natural és d'agrair molt perquè ens confirma que fem la feina tal com s'ha de fer, que tenim un projecte, que tenim un rigor i que tenim un model concret del que ha de ser Andorra i totes les etapes i camins que s'han de seguir per arribar a aquest gran objectiu.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern per la seva intervenció.

Tornaríem doncs al torn de rèpliques pels grups parlamentaris.

Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, a mi em queda fer una puntualització quan el Sr. cap de Govern ha parlat de la futura taula rodona d'Europa. Ens parlava d'un abans, d'un després,

després d'uns canvis que han de succeir, doncs segons el Govern ben d'hora.

Jo crec que aquí, amb la prudència que se'ns caracteritza, -el nostre grup parlamentari-, jo crec que no costaria res, des de la part del Govern, en aquest cas, que és el que té la iniciativa, és amb aquest aspecte de prudència, doncs, si vol marcar un calendari abans o després, de tenir informats la resta de grups parlamentaris i a partir d'aquí, jo crec que no hi hauria d'haver més distincions que podrien ocórrer si no hi ha aquesta voluntat d'informació o de diàleg sobre aquest tema.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado.

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. cap de Govern, en relació amb el que he qualificat incorrectament de sonsònia.

El Govern no respecta la llei, i li molesta.

L'article 5. Miri si vostè hi entra amb dificultats en aquesta relació de l'article 50 i la seva conseqüència, que és l'article 5. Ha dit, ha parlat de 73 preguntes. No són preguntes, deuen ser 73 demandes d'informació, que són les de l'article 5, que no són preguntes.

Però bé, això és igual.

Aquí no hi poden haver excepcions, que és aquí que no hi estem d'acord. I ens ha explicat allò del T-Systems que podríem arribar a entendre que això sigui una qüestió atípica per les conseqüències que això pugui arribar a tenir. Podríem arribar a entendre-ho, però aleshores hauríem de dialogar d'una altra manera i no a través de declaracions erràtiques del cap de Govern als mitjans de comunicació, que un dia anava cap aquí que l'altre anava cap allà, en aquesta qüestió dic.

Però és que n'hi ha d'altres. Jo li n'hi he citat una que ara li donaré més detalls, per tant no hi poden haver excepcions. I és que em diu: és que les hem contestat quasi totes. És que les han de contestar totes perquè ho diu la Constitució, i ho diu el Reglament del Consell.

En data 30 de març, la Sra. Mariona González demana una documentació. El termini s'acabava el 23 de maig, de passada, ja que estem aquí, li recordaré Sr. cap de Govern que les primeres Juntes de Presidents d'aquesta legislatura, vostè ens va dir

que com que volia mantenir una relació correcta i cordial amb els grups parlamentaris, havia donat instruccions que no s'esgotés el termini dels dos mesos i que ens enviaria això sempre que podrien abans del termini. Això va durar, doncs 2 o 3 mesos. Després això es va trencar. Però a mi, que el Govern esgoti el termini reglamentari, m'és igual, tot i que moltes vegades, tots sabem, vostès i nosaltres, que d'altres vegades, que és més complicat, ja li dic, però moltes vegades és qüestió de fer 15 fotocòpies, i per tant per a això no fan falta dos mesos.

30 de març es demana, 23 de maig s'acaba. La Sindicatura, -dic bé la Sindicatura-, la subsíndica general us fa una carta el 24 de maig. El 14 de juny, la Sra. subsíndica n'ha hagut de fer una altra tornant-vos a recordar quina és l'obligació del Govern. I avui és 30 de juny, i si no ha arribat mentre estàvem aquí reunits, la consellera Mariona González encara no té aquests documents, Sr. cap de Govern. Per tant el Govern no respecta la llei, doncs li torno a dir, vostès no poden fer excepcions en l'aplicació de la llei.

Ens ha dit, jo no he posat aquí el debat amb la coalició CDA + Segle XXI. Ara ha semblat que ens deia que estaven amb coalició, i per això jo respecto els acords polítics que vostès tenen, jo només he aclarit el que havia d'aclarir, que nosaltres RD i PS havíem anat amb un programa conjunt, i no vull insistir en això.

Em diu que si busco, hi trobaré el projecte, en el seu discurs d'ahir. Cregui'm que ho tornaré a llegir, que a més ho hauria fet igual perquè tinc per costum de llegir-me més d'una vegada les coses que vostè ens envia i ens escriu. Però em temo que quan ho torni a llegir potser hi trobaré un principi de projecte econòmic, el que hi ha,estic segur des d'ara, que no hi trobaré cap projecte social. I aquest és un dels problemes que fa, com ja li he dit en la meua intervenció inicial, que difícilment ens podem posar d'acord.

Això d'Estrasburg, a veure, jo hi tinc una presència, és la meua obligació si sóc membre de la delegació. Clar, ha dit una persona d'influència, clar no ha dit... però ja que a vostè li preocupa, no és que de tant deixar anar les coses, clar que es podria interpretar que s'ha oblidat de dir una persona amb influència negativa. Jo tinc una influència a Estrasburg que em sembla que és bastant evident, però no tant com per poder fer intervenir la *comissió de suivi*, de la qual formo part, en representació del grup socialista, com per poder fer intervenir aquesta comissió a recordar a Andorra les seves obligacions. És més, jo, en varies reunions de la comissió d'affers jurídics, -no d'aquesta-, m'he limitat a callar i a escoltar quan potser tenia coses a dir, que haurien perjudicat a

Andorra, que és derivat dels incompliments que jo entenc que està fent el Govern andorrà, i he callat.

Però miri, si jo tinc presència i personal influència a Estrasburg, vostè n'hauria de tenir més. Primer, perquè vostè hi envia el seu ministre a les reunions de comitè de ministres.

Segon, perquè hi tenim una representació permanent, i l'hauria d'haver informat que hi havia aquest informe.

I tercer, i últim, el Grup Socialdemòcrata hi som representats per dos parlamentaris, i el Grup Liberal també hi té dos parlamentaris. Per tant aquí la presència la tenim compartida. I en tot cas no és aquesta la qüestió. La qüestió és que ens diuen que no hem fet els deures, i es torna a contradir, Sr. cap de Govern. Fa un moment em diu: "no, no és que Europa hem de complir, i hem de fer els deures i tal." Bé, doncs, ara no em digui que a la llista dels 11, evidentment que hi ha altres països que no compleixen. Ja el tinc l'informe. Ja ho sabem, però jo no me'n sento del que faci França, o del que faci Dinamarca. Jo em sento dels problemes d'Andorra. Com ens sentim tots en aquesta Sala, i per tant no tornem a obrir el paraigües dient: com que n'hi ha d'altres que no compleixen ja serem els penúltims de la llista.

Aleshores, si aquesta és la teoria, vostè s'està contradint amb el que ens ha dit fa un moment. Que diu: "hem de fer els deures perquè així a Europa podrem arribar a una sèrie d'acords." Doncs per tant posem-nos a fer els deures. No diguem que també renyen als altres. Estiguem per la nostra feina.

Cessió de la sobirania fiscal. A veure, vam assumir la política comercial comuna. Evidentment, però vam assumir més coses, i vostè ho sap. La unió duanera, duanes, són taxes, són fiscalitats. L'acord comercial a part de fer-nos assumir la política comercial comuna va comportar per exemple, i vostè ho sap que vam haver d'eliminar les taxes del consum dels capítols 25 al 94 o 95. És a dir tots els productes industrials. Per tant alguna cessió de sobirania van fer. Que insisteixo, que jo no vull fer polèmica sobre això, només preciso que ja n'hem fet una.

Si assumim la política comercial i estem amb unió duanera, doncs resulta que hem d'aplicar la tarifa duanera, és a dir la taxa exterior comunitària. Si això no és fiscalitat, i no vol dir que Andorra ja té condicionada la seva fiscalitat, ja vindran savis experts i m'ho explicaran, que segur que en sabran més que jo. Però jo és això el que he dit, i el que mantinc. Per tant tampoc no vull discutir-me més sobre aquesta qüestió.

Pel que fa a les invitacions, clar baixem el to del debat. Però, nosaltres rebem cada setmana varies

invitacions, varies, directes de ministres. I vostè ho sap, o ho hauria de saber. Per tant a més hi acudim. I quan es va inaugurar el túnel aquest que tothom es felicita que ens ha arreglat la situació malgrat que ens ha costat tres vegades més del que caldria, Sr. ministre, doncs efectivament, ens va convidar el ministre, i hi vam anar. No vam pas deixar d'anar-hi. I altres actes hi ha. I quan el Ministre de Cultura fa actes, també ens convida ell, i també hi anem. Per tant, clar, això són excuses de mal pagador que ens ho havia enviat d'aquesta manera.

És tot gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Bartumeu.

El Grup Parlamentari Liberal desitja intervenir?

Hi hauria un altre torn d'intervenció del Govern?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo crec que ara ja puc contestar directament perquè amb el Sr. Tarrado ja estem d'acord amb la taula d'Europa, en la qual demana que hi posem una mica d'iniciativa, i com que tenim més informació, jo torno a insistir que l'important és que iniciem aquestes reformes interiors, que aplanarà i visualitzarà molt el camí que hem de fer, i ajudarà a no equivocar-nos d'estratègia.

Llavors, el meu amic Bartumeu, sí que li he de contestar, amb molt de gust que, vostè ha dit que hauríem de dialogar d'una altra manera. Totalment d'acord.

Les respostes de l'article 5. La cèlebre, aquella de la Sra. consellera González amb la Ministra Gil. Tinc entès que hi va haver una trucada telefònica en la qual s'excusava degut a la gran quantitat de fotocòpies demanava un termini suplementari. Doncs que quedi ben clar i ben fort, i ben alt. El Govern recollint la seva obligació de donar la informació, però de vegades passa que no només és una fotocòpia, algun dia us faré sumar quantes fotocòpies hem fet, -que les hem de fer-, però s'han de fer ben fetes. Que quadri tot això, doncs intento que es compleixi. Sí senyors, és així.

Segon aspecte. Diu que no tenim cap projecte social. Perdoni, en tenim un i de molt clar. I a més hi ha una xifra que parla tota sola, vostè coneix molt el pressupost del 2006, hi ha 88 milions d'euros amb política social educativa, d'un total de 340 milions.

Consell d'Europa, que incompleix recomanacions. És veritat. Però, aquí vam explicar el perquè. Que hi ha una sèrie de transformacions interiors prèvies que perquè encara l'acusació no sigui més greu, hi ha una necessitat prèvia d'adaptar i ordenar la nostra legislació interior.

Comparteixo amb vostè que tot el que sigui lluita contra la corrupció, Andorra n'està a la primera fila. Però hi hem d'anar d'una manera ordenada i fent les reformes internes que corresponguin.

La sobirania fiscal, deixem-ho a mig camí. Parlem de des de duana, aquí sí que els vam cedir tots perquè no podíem gravar, i hi va haver una reforma. Però l'altra, que és l'important, la fiscalitat directa sobre la renda de les persones, la fiscalitat directa sobre les empreses, estem d'acord que això cada país s'ho guarda amb una gelosia absoluta, perquè és el que fa la diferència cas per cas.

M'agrada que reconegui que el túnel del Pont Pla és una gran obra, i que facilita la vida a molt ciutadans. Potser ha costat una mica car, però l'important era que funcionés molt bé, i que donés satisfacció als ciutadans i habitants d'Andorra, i sobretot als turistes que ens visiten.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

La qüestió de la necessitat prèvia d'adaptar la legislació a la lluita contra la corrupció. Ja ho vaig dir aquí l'altre dia i ho tornarem a repetir.

Miri aquí és quan els hem de posar en el mirall de les actuacions dels nostres discursos, que com bé he dit també en la primera intervenció, aquest no és un Govern nou. Per tant, si un Govern, un ministre del qual que continua tenint la mateixa cartera en el govern actual, se'n va a Estrasburg el mes de novembre de l'any 2001, i signa aquests convenis, jo entenc que ho fa en acord amb el seu grup parlamentari, i amb el seu govern, i per tant amb l'orientació política global.

Si aquest partit ha governat amb majoria absoluta des del 2001, i ara està governant també, no és que no m'ho pugui dir a mi que políticament em pot dir el que vulgui, només faltaria, però ja sap que no me'l puc creure, però allà on no ens creuen és allà d'alt. Com se'ns poden creure, no és que o haguem

d'adaptar, però escolti si vostè ho va signar al 2001. I no ha fet res per adaptar, ni per modificar el Codi penal. Si el problema el tenim aquí. El problema és el de la credibilitat.

Res més.

El Sr. síndic general:

El Grup Parlamentari Liberal desitja intervenir?

El Govern vol tornar a intervenir?

Doncs si no hi ha cap més intervenció de Govern, donaríem per acabades les intervencions dels grups.

Passaríem a demanar si hi hauria alguna Proposta de resolució?

Si és en cas afirmatiu, doncs es suspèn la sessió, i es reprendrà a les quatre de la tarda.

Moltes gràcies.

Se suspèn la sessió.

(Són les 13.00h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 16.00h).

El Sr. síndic general:

Doncs havent-se reunit la Sindicatura, han cursat les Propostes de resolució. Han estat quatre les que s'han admès per la Sindicatura, que en aquests moments doncs, s'estan distribuint a la Sala.

Recordarem mentre es reparteixen, el procediment.

Primer: es procedirà a la defensa de les Propostes de resolució segons l'ordre de presentació. Una vegada feta l'exposició per part dels grups parlamentaris se suspèn la sessió, per tal que cada grup pugui analitzar la seva posició respecte a les diferents Propostes de resolució presentades.

Reprendrem la sessió, i els grups indicaran la seva posició respecte a les altres propostes presentades, i finalment indicant el text que sotmeten a votació.

Això és important de remarcar, que simplement quedarà remarcat el text que es proposi, no els antecedents ni la memòria explicativa, simplement queda el text.

Doncs començaríem per la primera Proposta de resolució, registrada amb el número 804, presentada pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

Intervé per defensar la Proposta el Sr. president, Enric Tarrado, teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El procés d'implantació dels impostos indirectes sobre la producció interna, sobre la prestació de serveis empresarials i professionals i sobre les activitats comercials s'està produint amb certa normalitat i es troba ja en un estadi força avançat.

D'altra banda, el nostre sistema tributari ja ha assumit la consolidació d'altres impostos indirectes, com ara l'impost de mercaderies indirectes, l'impost sobre la prestació de serveis bancaris i financers, i l'impost sobre la prestació de serveis d'assegurança. A més, l'exposició de motius de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis de data 13 d'abril del 2000 diu el següent: "una vegada acabat el desenvolupament d'aquesta figura a tots els sectors l'optimització tributària hauria de comportar la refosa de tots els impostos indirectes sobre els béns i els serveis, és a dir l'impost de mercaderies indirecte, i el que es fixa en aquesta Llei en una sola figura impositiva, a fi de millorar per una banda, l'estructura impositiva indirecta de l'Estat andorrà, i per altra banda, l'homogenització de les nostres estructures tributàries amb les dels nostres veïns."

Vist el que s'acaba d'esmentar i amb la voluntat d'afavorir una creixent racionalitat en el nostre sistema tributari, es proposa l'adopció de la següent resolució:

"Es demana al Govern que iniciï els tràmits necessaris i els treballs tècnics pertinents per tal de presentar durant la present legislatura un projecte de llei que incorpori un text refós dels diferents impostos indirectes."

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Continuaríem doncs amb la segona Proposta de resolució, que ha estat registrada amb el número 805, i ha estat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Intervé per defensar la Proposta, el Sr. Francesc Casals. Teniu la paraula

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposta de resolució, el cap de Govern, Sr. Albert Pintat deia ahir, en el marc de la seva intervenció sobre l'orientació política del Govern, cito: "De cara als monuments romànics volem establir un diagnòstic del seu estat de conservació i un pla integral amb accions concretes d'aquí al final de la legislatura per la seva restauració i posada en valor".

Aquest matí el Grup Parlamentari Socialdemòcrata incidia igualment amb la necessitat de vetllar per aquest patrimoni en el curs de la seva intervenció davant del Consell General. Aquesta preocupació obliga, en conseqüència, que totes les institucions prenguin les mesures necessàries per la salvaguarda del nostre patrimoni cultural.

Atès l'exposat, el Consell General, en la sessió de debat d'orientació política del Govern de juny del 2006, acorda:

"Encomanar al Govern que instrumenti totes les iniciatives necessàries per la deguda protecció dels diferents monuments declarats en la Llei de 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra, i especialment pel fet de l'amenaça immediata que afecta el pont de la Margineda, i vetlli perquè respectin totes les disposicions legals de referència, i es prenguin les decisions que convinguin perquè les obres en curs o projectades s'efectuïn amb el màxim respecte d'aquest bé cultural, sense perjudici que s'hagi de replantejar de refer una part de l'obra ja executada."

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals. Doncs continuaríem amb la tercera Proposta de resolució....perdó

El Sr. Francesc Casals:

He fet la lectura, no hi ha més lloc per defensa?....

El Sr. síndic general:

No, no pot continuar. Tinc el text aquí, em pensava que havia acabat. Pot continuar.

El Sr. Francesc Casals:

No, és per dir un parell de coses molt curtes.

Gràcies Sr. síndic.

Bé, un cop he llegit el motiu i la Proposta d'acord, tothom entendrà que es deriva de la intervenció d'aquest matí, però evidentment també, de la intervenció de la polèmica i diàleg que vam tenir en la darrera sessió de control al Govern, referent al pont de la Margineda, i de la inquietud que es va derivar per l'explicació que evidentment no hi havia hagut temps material, i ho vam entendre de fer, o de determinar tots els entorns de protecció d'aquells 65 monuments que estan catalogats. I la Proposta d'acord demana que és una preferència al pont de la Margineda, i amb qualsevol altre monument que estigui sota una amenaça més immediata. O sigui, no és que diguem al Govern que acabi amb una setmana

els 65 entorns de protecció, però sí que hi ha prioritats, el pont de la Margineda n'és una, possiblement n'hi hagi alguna una altra. I el que demanem és que es faci amb tota urgència la determinació dels entorns de protecció per evitar pèrdues que serien irreversibles.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals pel seu complement d'informació. De totes maneres recordar a les M. I. Senyories que ens quedarem amb la primera part de la seva exposició, que és la que pertoca, doncs del text concentrat entre ahir i avui. Malgrat l'explicació, serveixi doncs, per complementar de ben segur, la possible acceptació d'aquest acord.

Continuaríem doncs amb la tercera Proposta de resolució.

Ha estat registrada amb el número 806, i ha estat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Intervé per la seva defensa el Sr. president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic, tot i que em permeto manifestar que les Propostes de resolució han d'estar d'acord amb el que s'ha discutit, però poden estar fonamentades amb qualsevol raonament polític, que els consellers generals vulguin esposar en aquesta Sala.

La Proposta de resolució que ara presento diu el següent:

“D'acord amb el que disposa la Constitució i amb atenció al principi de separació de poders, element bàsic del nostre ordenament institucional, i referència obligada a tota acció política recollida explícitament pel propi cap de Govern en la seva intervenció d'ahir, el Consell General en la sessió del debat d'orientació política del Govern de juny del 2006, acorda:

Encomanar al Govern una revisió acurada amb la immediata modificació, si escau, de tots els textos normatius que desenvolupen les lleis aprovades per aquesta Cambra, posant especial èmfasi en les lleis que vénen a substituir textos anteriors.

La justificació d'aquesta Proposta de resolució es fonamenta evidentment en la situació que s'ha discutit aquest matí, que es deriva de plantejaments diversos, de criteris diversos d'interpretació, fins i tot jo diria de l'article 50 de la Constitució, de les facultats que els consellers generals tenim, i del

criteri que té el Govern a l'hora d'aplicar la política que li pertoca en les competències reglamentàries.”

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Doncs continuaríem amb la quarta Proposta de resolució. Ha estat registrada amb el número 807, i ha estat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Intervé també per exposar la Proposta el seu president, el Sr. Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Aquesta segona o tercera, -perdó-, Proposta de resolució, diu així en la seva exposició de motius:

“Atès que el 27 de gener de 1999, el Consell d'Europa va obrir a la signatura la Convenció penal sobre la corrupció, la qual va entrar en vigor el dia 1r de juliol de 2002, després que 14 estats membres l'haguessin ratificat.

Atès que la corrupció constitueix una amenaça per la preeminència del dret, la democràcia, els drets humans, i alhora afecta directament als principis de bona administració, d'equitat i de justícia social.

Atès que així mateix, la corrupció incideix negativament en la lliure competència en el desenvolupament econòmic i posa en perill l'estabilitat de les institucions democràtiques, i els fonaments morals de la societat.

Atès que l'eficàcia de la lluita contra la corrupció passa per una cooperació internacional penal intensa, ràpida i adaptada en matèria penal.

Atès que el Principat d'Andorra va signar la convenció penal sobre la corrupció en data 8 de novembre del 2001, i resta pendent que sigui ratificada pel Consell.

Vist que el proppassat 21 de juny, el Consell General va desestimar una Proposta d'acord presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el dia 16 de maig, encaminada a què Andorra ratifiqués la Convenció penal sobre la corrupció, abans que finalitzés el primer període de sessions d'enguany.

Vist que l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, en una resolució de data 29 de maig de 2006, ha instat de forma expressa l'Estat andorrà a ratificar, entre d'altres convenis, la Convenció penal sobre la corrupció.

Atès que d'acord amb els criteris exposats en el decurs del debat d'orientació política, el Principat d'Andorra ha d'afavorir inexcusablement la

cooperació internacional en aquesta matèria, el Consell General en la sessió del debat d'orientació política del Govern de juny del 2006, acorda:

Encomanar al Govern que iniciï els tràmits necessaris promovent en conseqüència i amb celeritat les modificacions legislatives escaients dins del proper període de sessions perquè abans que finalitzi l'any 2006, l'Estat andorrà figuri entre els estats membres del Consell d'Europa que han ratificat la Convenció penal sobre la corrupció del Consell d'Europa.”

Breu exposició complementària d'aquesta Proposta d'acord, del debat d'aquesta matí. Hem vist tots que podia aparèixer una voluntat conjunta de les diverses forces polítiques d'aquesta Cambra, i en tot cas també del Govern de lluitar contra la corrupció. S'ha tornat a plantejar la qüestió que hi havia unes adaptacions legislatives a fer. Nosaltres entenem que si hi ha voluntat política, aquestes adaptacions legislatives que no seran objecte de polèmica en aquesta Cambra, es poden fer durant tot el proper període de sessions, i per això demanem que es faci això durant el proper període de sessions, i que a finals d'any es pugui finalment complir amb aquest compromís internacional, i ratificar a Estrasburg el Conveni penal sobre la corrupció.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Doncs acabades les presentacions de les Propostes de resolució, suspendríem la sessió durant un temps aproximat de mitja hora. Intentaríem que pogués ser dins d'aquest temps. Si abans s'acabessin els debats dels grups parlamentaris, reprendríem la sessió abans, i si s'hagués doncs d'allargar una mica també disposaríem d'aquest temps. Diem una mitja hora per tenir un temps aproximat.

Doncs suspenem la sessió.

(Són les 16.15h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 17.05h)

El Sr. síndic general:

En primer lloc demanaria que els grups parlamentaris que ho desitgin vulguin indicar la seva posició respecte a les Propostes de resolució presentades pels altres grups.

Començaríem, com ja és normal doncs, pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

Intervé el Sr. Tarrado.

Teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Per la Proposta de resolució 804, evidentment és la que hem presentat nosaltres, i només farem que donar-li suport.

Per la Proposta de resolució 805, a veure, aquí se'ns fa una mica complicat, ni que compartim la preocupació real i present del Partit Socialdemòcrata, però ens hagués agradat que hi hagués hagut una petita introducció, on s'hagués pogut introduir una noció d'interès nacional, quan es parla d'un equipament que pot arribar a passar doncs, avui ha tocat al pont de Santa Coloma, un altre dia pot tocar en un altre lloc. Però quan vull dir que hi hagi un interès nacional també sempre premiant el bé històric, que s'ha de protegir. M'hagués agradat que hagués pogut ser així, però en fi no li podrem donar suport en aquest sentit.

La Proposta número 806, és la Proposta que s'encomana una revisió sobre els textos normatius. A veure, aquí entenem la preocupació també del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, però entenem que falta una mica de concreció en el tema, i en el temps. I entenem que potser falta una mica de precisió. I en aquest sentit doncs el nostre vot serà d'abstenció.

I finalment la Proposta 807, ens ha arribat que hi ha hagut una entesa de part dels dos grups parlamentaris. I només podem que estar satisfets de què hi hagi una entesa, i evidentment seguirem, i donarem el vot favorable a aquesta resolució.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado per la seva explicació.

Continuaríem amb la ronda dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

A veure, per la Proposta de resolució de CDA+ Segle XXI, que és la 804, nosaltres l'hem examinat amb interès. Compartim l'exposició de motius, que de fet recull i reproduceix l'exposició de motius de la Llei de l'impost indirecte, però no la votarem. Ens abstindrem, i explico per què ho farem.

Ho farem en el sentit primer que fer un treball de refosa donant de termini tota la legislatura ens sembla exagerat, sincerament exagerat. Si es vol fer aquest treball de refosa és pot fer amb més temps. I en segon lloc hi ha una contradicció de base, i per això ens abstindrem, i no la votarem en contra

perquè hem sentit, escoltat i llegit reiterades declaracions del Govern que van en la línia de dir que tot aquest desplegament d'imposició indirecta aviat es veurà substituït per un impost sobre el valor afegit generalitzat, amb la qual cosa si diem que ens refonguin tot això d'aquí fins al final de la legislatura, i el Govern compleix amb les seves declaracions, doncs quan faran la refosa potser aquests textos ja quedaran substituïts per uns altres. En conseqüència ens abstenem Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Bartumeu. Doncs, passariem la paraula al Grup Parlamentari Liberal.

La seva presidenta, Sra. Conxita Marsol teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Sí gràcies Sr. síndic.

En quant a la Proposició registrada amb el número 804, presentada pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, després d'analitzar-la, aquest grup parlamentari li donarà suport. Perquè nosaltres entenem que va en el sentit d'anar cap a un impost generalitzat indirecte, únic que refongui tots els que s'han posat en funcionament aquest any. I en aquest sentit nosaltres votarem favorablement aquesta Proposta de resolució.

En quant a la Proposta registrada amb el número 805, i presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, bé tot i que hem intentat una transacció, perquè des del Grup Parlamentari Liberal també estem molt conscienciats pel problema de la protecció, i la necessitat de protecció del patrimoni cultural, i creiem que s'han d'emprendre accions en aquest sentit. Estem segurs que el Govern hi està treballant perquè ens consta. Però com que no hem pogut arribar a un acord a nivell de transacció, nosaltres considerem que és una Proposta que no podem recolzar, perquè som conscients que moltes vegades l'interès general fa difícil unes mesures molt concretes, com les que es pretén fer acordar amb el que fa referència al Pont de la Margineda, l'amenaça imminent que l'afecta, i per tant hi votarem en contra.

En quant a la Proposta de resolució número 806, també del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, doncs lamentem també que aquest grup no li podrà donar suport perquè entenem que és una Proposta massa genèrica, que suposarà una revisió de tots els Reglaments aprovats. No la considerem necessària. Entenem que el Govern per pròpia iniciativa ja ha d'editar i revisar els Reglaments, i quan al seu parer

hi ha mesures que van en contra de la Llei general. I sempre existeix la via de control jurisdiccional per part dels tribunals, de les actuacions administratives que fa el Govern en aplicació dels Reglaments. Per tant no la votarem a favor.

I finalment, pel que fa a la Proposta de resolució número 807, també del mateix grup parlamentari, doncs hi votarem a favor, d'acord amb la transacció en què hem arribat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. presidenta.

Doncs continuariem.

Començarem per la primera Proposta de resolució. Registrada amb el número 804, i a la vista doncs de les intervencions, demanaria de procedir doncs directament a la seva votació. Entenent que el text no queda alterat del seu estat original.

Sotmetriem a la votació el seu text original.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : M'abstinc

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : M'abstinc

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

16 sí, i 12 abstencions.

El Sr. síndic general:

Entenem bé 16 sí i 12 abstencions. Podeu repetir.
 En vista del dubte jo demanaria Sr. secretari, que tornéssim a procedir a la votació, per no tenir cap tipus d'error amb la mateixa.
 Sr. secretari general si sou tan amable, tornarem a procedir a la votació.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : M'abstinc
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : M'abstinc
 M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : M'abstinc
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : M'abstinc
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : M'abstinc
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
 M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Doncs si sou tan amable ara de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

11 abstencions, i 16 sí.

El Sr. síndic general:

Bé doncs a la vista del resultat s'aprova la Proposta d'acord.
 La segona Proposta d'acord presentada amb el número 805.
 Una vegada també escoltada la ponència per part dels diferents grups parlamentaris també la sotmetrem a votació. També entenent que el seu text és l'original, el que s'ha presentat.
 Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
 M. I. Sra. Eva García Pastor : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

El Sr. síndic general:

Bé doncs procediríem Sr. secretari de torn al recompte.

El Sr. Robert Call:

16 no, 12 sí.
 Perdó, 16 no i 11 sí.

El Sr. síndic general:

Entenem doncs que per l'acta quedaria 16 no i 11 sí.
 A la vista del resultat, no s'aprova la Proposta d'acord.

Tercera Proposta, registrada amb el número 806.

Doncs també a la vista de les intervencions dels grups parlamentaris, també la sotmetrem a votació, entenent també que el text és el mateix que el que ha estat presentat al seu inici.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

El Sr. síndic general:

Molt bé, Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

11 sí, 14 no i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé doncs a la vista del resultat, no s'aprova la Proposta d'acord.

I quarta Proposta registrada amb el número 807.

Proposaria aquí, doncs amb vista de les intervencions de tots els grups parlamentaris, si no hi ha cap objecció, aprovar-la per unanimitat.

Abans doncs de sotmetre-la a la seva votació, ja que s'ha canviat el text, que s'ha consensuat, demanaríem doncs, al ponent, al Sr. president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que indiqui el nou text.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies.

A nosaltres ja ens anava bé que s'aprovés per unanimitat, tal i com estava, Sr. síndic.

Bé la transacció que s'ha fet és modificar, potser perquè ens quedi a tots més clar, llegeixo la Proposta tal i com estava i acte seguit llegeixo la modificació.

La Proposta tal i com estava deia:

"Acorda encomanar al Govern que iniciï els tràmits necessaris promovent en conseqüència i amb celeritat les modificacions legislatives escaients dins del proper període de sessions, perquè abans que finalitzi l'any 2006, l'Estat andorrà figuri entre el estats membres del Consell d'Europa que han ratificat la Convenció penal sobre la corrupció del Consell d'Europa."

Després d'haver arribat a un acord transaccional, el redactat queda de la següent manera:

"Encomanar al Govern que iniciï els tràmits necessaris promovent en conseqüència i amb celeritat les modificacions legislatives escaients dins

del proper període de sessions,” -això queda igual, i la modificació comença:

“perquè abans” (taxem allà on deia que finalitzi l’any 2006 i diem:

“abans de l’inici del primer període de sessions del 2007.”

És a dir perquè ens entenguem tots, allarguem un trimestre i arribem al dia abans del primer de març de l’any 2007.

Aquest és el text tal i com s’ha transaccionat. I tal i com aleshores sí que entenc que el Sr. síndic ho vol sotmetre a votació per assentiment perquè el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI ha manifestat que hi donava suport.

El Sr. síndic general:

Bé moltes gràcies.

Doncs entenent que l’acord definitiu és el que acaba d’exposar el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, si no hi ha cap objecció doncs demanaria que quedés aprovat per assentiment.

No hi ha cap objecció.

Doncs s’aprovaria per assentiment.

I sense haver-hi cap més punt a l’ordre del dia, havent exhaurit doncs el mateix ordre, es dóna per acabada la sessió, i desitjar-vos un molt bon cap de setmana, i els que tinguin la sort d’anar de vacances, doncs que en puguin gaudir.

Moltes gràcies a tothom.

S’aixeca la sessió.

(Són les 17.20h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877